Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 28 stycznia 2016 r.
(OR. en)

5455/16

Międzyinstytucjonalny numer referencyjny:
2012/0011 (COD)

DATAPROTECT 3
JAI 44
MI 27
DIGIT 2
DAPIX 13
FREMP 5
COMIX 39
CODEC 55

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Prezydencja
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr poprz. dok.:	15321/15
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) [pierwsze czytanie] – Porozumienie polityczne

WPROWADZENIE

1. W dniu 25 stycznia 2012 r. Komisja zaproponowała całościowy pakiet poświęcony ochronie danych. Na pakiet składają się:

   – wniosek (wspomniany wyżej w rubryce „Dotyczy”) dotyczący ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, które to rozporządzenie ma zastąpić dyrektywę z roku 1995 o ochronie danych (poprzednio filar pierwszy);

   – wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, wykrywania ich, ścigania lub wykonywania kar kryminalnych oraz w sprawie swobodnego przepływu takich danych, która to dyrektywa ma zastąpić decyzję ramową z roku 2008 o ochronie danych (poprzednio filar trzeci).

2. Rozporządzenie o ochronie danych ma poszerzyć prawa osób fizycznych w zakresie ochrony danych oraz ułatwić swobodny przepływ danych osobowych na jednolitym rynku cyfrowym, m.in. zmniejszając obciążenia administracyjne.

3. Odnośnie do proponowanego rozporządzenia Parlament Europejski przyjął opinię w pierwszym czytaniu w dniu 12 marca 2014 r. (dok. 7427/14).

4. Rada uzgodniła podejście ogólne (dok. 9565/15) w sprawie rozporządzenia w dniu 15 czerwca 2015 r., dając tym samym prezydencji mandat do rozpoczęcia rozmów trójstronnych z Parlamentem Europejskim.

5. Od czerwca 2015 r. odbyło się dziesięć spotkań trójstronnych. W ich wyniku prezydencja oraz przedstawiciele Parlamentu Europejskiego osiągnęli – przy pomocy Komisji – porozumienie co do całościowego tekstu kompromisowego.

6. W dniu 16 grudnia Komitet Stałych Przedstawicieli zatwierdził tekst, który uzgodniono w rozmowach trójstronnych w dniu 15 grudnia 2015 r.

7. W dniu 17 grudnia parlamentarna Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych przegłosowała na nadzwyczajnym posiedzeniu tekst uzgodniony podczas rozmów trójstronnych. Tego samego dnia przewodniczący Komitetu Stałych Przedstawicieli otrzymał pismo (dok. 15323/15), w którym przewodniczący wspomnianej komisji parlamentarnej poinformował, że zaleci komisji parlamentarnej oraz Parlamentowi Europejskiemu (na sesji plenarnej) przyjąć – bez poprawek, z zastrzeżeniem jednak korekt prawno-językowych – porozumienie wypracowane w rozmowach trójstronnych.

8. W dniu 18 grudnia 2015 r. Coreper potwierdził tekst z myślą o porozumieniu (dok. 15321/15).

9. Komitet Stałych Przedstawicieli jest proszony o zalecenie Radzie, aby przyjęła porozumienie polityczne co do tekstu rozporządzenia ogólnego o ochronie danych w brzmieniu przedstawionym w załączniku do niniejszej noty

.

ZAŁĄCZNIK

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR XXX/2016

w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[1],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[2],

uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych[3],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[4],

---

1 **[XXX]**
2 **[XXX]**
3 **[XXX]**
4 Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2014 r. oraz decyzja Rady z dnia **[XXX]**.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ochrona osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych jest jednym z praw podstawowych. Artykuł 8 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 16 ust. 1 Traktatu stanowią, że każda osoba ma prawo do ochrony danych osobowych jej dotyczących.

(2) Zasady i przepisy dotyczące ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych powinny – niezależnie od obywatelstwa czy miejsca zamieszkania takich osób – przestrzegać ich podstawowych praw i wolności, zwłaszcza prawa do ochrony danych osobowych. To zaś powinno przyczyniać się do tworzenia obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz unii gospodarczej, do postępu społeczno-gospodarczego, do wzmacniania i konwergencji gospodarek na rynku wewnętrznym, a także do dobrostanu ludzi.

(3) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dąży do tego, aby zharmonizować ochronę podstawowych praw i wolności osób fizycznych w związku z czynnościami przetwarzania oraz aby zagwarantować swobodny przepływ danych osobowych między państwami członkowskimi.

(3a) Przetwarzanie danych osobowych należy tak zorganizować, by służyło ludzkości. Prawo do ochrony danych osobowych nie jest prawem bezwzględnym: należy je postrzegać w kontekście jego funkcji społecznej i wyważyć względem innych praw podstawowych w myśl zasady proporcjonalności. Niniejsze rozporządzenie przestrzega wszelkich praw podstawowych i zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej – zapisanych w Traktatach – zwłaszcza prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, domu oraz komunikowania się, prawa do ochrony danych osobowych, wolności myśli, sumienia i religii, wolności wypowiedzi i informacji, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa do skutecznego środka ochrony prawnej i dostępu do bezstronnego sądu oraz różnorodności kulturowej, religijnej i językowej.

(4) Integracja społeczno-gospodarcza wynikająca z funkcjonowania rynku wewnętrznego doprowadziła do znacznego zwiększenia ruchu transgranicznego. Wzrosła wymiana danych między podmiotami publicznymi i prywatnymi, w tym między osobami fizycznymi, stowarzyszeniami i przedsiębiorstwami w Unii. Organy krajowe państw członkowskich są coraz częściej wzywane prawem Unii do tego, by w celu wykonania swoich obowiązków lub w celu realizacji zadań w imieniu organu innego państwa członkowskiego współpracowały ze sobą i wymieniały się danymi osobowymi.

(5) Szybki postęp techniczny i globalizacja przyniosły nowe wyzwania w dziedzinie ochrony danych osobowych. Skala wymiany i zbierania danych niezwykle wzrosła. Dzięki technologii zarówno przedsiębiorstwa prywatne, jak i organy publiczne mogą na niespotykaną dotąd skalę wykorzystywać dane osobowe w swojej działalności. Osoby fizyczne coraz częściej udostępniają informacje osobowe publicznie i globalnie. Technologia zmieniła gospodarkę i życie społeczne i powinna nadal ułatwiać swobodny przepływ danych w Unii oraz ich przekazywanie do państw trzecich i organizacji międzynarodowych, równocześnie zaś powinna zapewniać wysoki poziom ochrony danych osobowych.

(6) Przemiany te wymagają stabilnych, spójniejszych ram ochrony danych w Unii oraz zdecydowanego egzekwowania ich przepisów, gdyż ważna jest budowa zaufania, które pozwoli na rozwój gospodarki cyfrowej na rynku wewnętrznym. Osoby fizyczne powinny mieć kontrolę nad własnymi danymi osobowymi, ponadto osoby fizyczne, podmioty gospodarcze i organy publiczne powinny zyskać większe poczucie pewności prawa i jego praktycznych zastosowań.

(6a) W zakresie, w jakim niniejsze rozporządzenie dopuszcza doprecyzowanie lub zaostrzenie jego przepisów przez prawo państw członkowskich, państwa członkowskie mogą – o ile jest to niezbędne, by krajowe przepisy były spójne i zrozumiałe dla osób, do których mają zastosowanie – włączyć elementy niniejszego rozporządzenia do prawa krajowego.

(7) Cele i zasady dyrektywy 95/46/WE pozostają aktualne, jednak wdrażając ochronę danych w Unii, nie uniknięto fragmentaryzacji, niepewności prawnej oraz upowszechnienia się poglądu, że ochrona osób fizycznych jest znacznie zagrożona, w szczególności w związku z działaniami w internecie. Różnice w poziomie ochrony praw i wolności osób fizycznych w państwach członkowskich – w szczególności prawa do ochrony danych osobowych – w związku z przetwarzaniem danych osobowych mogą utrudniać swobodny przepływ danych osobowych w Unii. Mogą zatem stanowić przeszkodę w prowadzeniu działalności gospodarczej na szczeblu Unii, zakłócać konkurencję oraz utrudniać organom wykonywanie obowiązków nałożonych na nie prawem Unii. Różnice w poziomie ochrony wynikają z różnic we wdrażaniu i stosowaniu dyrektywy 95/46/WE.

(8) Aby zapewnić wysoki i spójny poziom ochrony osób fizycznych oraz usunąć przeszkody w przepływie danych osobowych w Unii, należy zadbać o równorzędny we wszystkich państwach członkowskich poziom ochrony praw i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem takich danych. Należy zapewnić spójne i jednolite w całej Unii stosowanie przepisów o ochronie podstawowych praw i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych. Jeżeli chodzi o przetwarzanie danych osobowych w celu wypełnienia obowiązku prawnego, w celu wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi, państwa członkowskie powinny móc zachować lub wprowadzić krajowe przepisy doprecyzowujące stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia. Obok ogólnego, horyzontalnego prawa o ochronie danych wdrażającego dyrektywę 95/46/WE państwa członkowskie dysponują uregulowaniami sektorowymi w dziedzinach wymagających przepisów bardziej szczegółowych. Niniejsze rozporządzenie daje również państwom członkowskim pole do doprecyzowania jego przepisów, w tym jeżeli chodzi o przetwarzanie danych newralgicznych. W tym względzie rozporządzenie nie wyklucza możliwości istnienia prawa państw członkowskich, które określałoby okoliczności konkretnych sytuacji związanych z przetwarzaniem danych, w tym dookreślało warunki, które decydują o zgodności przetwarzania z prawem.

(9) Aby ochrona danych osobowych w Unii była skuteczna, należy wzmocnić i doprecyzować prawa podmiotów danych oraz obowiązki podmiotów przetwarzających dane osobowe i kierujących przetwarzaniem, ale też zapewnić równorzędne uprawnienia do monitorowania i egzekwowania przepisów o ochronie danych osobowych oraz równorzędne sankcje wobec podmiotów naruszających te przepisy w państwach członkowskich.

(10) Artykuł 16 ust. 2 Traktatu powierza Parlamentowi Europejskiemu i Radzie określenie zasad ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz zasad swobodnego przepływu takich danych.

(11) Aby zapewnić spójny poziom ochrony osób fizycznych w Unii oraz zapobiegać rozbieżnościom hamującym swobodny przepływ danych na rynku wewnętrznym, należy przyjąć rozporządzenie, które zagwarantuje podmiotom gospodarczym – w tym mikroprzedsiębiorstwom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom – pewność prawa i przejrzystość, a osobom fizycznym we wszystkich państwach członkowskich ten sam poziom prawnie egzekwowalnych praw oraz obowiązków i zadań administratorów i podmiotów przetwarzających, które pozwoli spójnie monitorować przetwarzanie danych osobowych, a także które zapewni równoważne sankcje we wszystkich państwach członkowskich oraz skuteczną współpracę organów nadzorczych z różnych państw członkowskich. Aby rynek wewnętrzny mógł właściwie funkcjonować, swobodny przepływ danych osobowych w Unii nie powinien być ograniczany ani zakazany z powodów odnoszących się do ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych. Z uwagi na szczególną sytuację mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw niniejsze rozporządzenie przewiduje szereg odstępstw. Ponadto zachęca się instytucje i organy Unii, państwa członkowskie i ich organy nadzorcze, by stosując niniejsze rozporządzenie, uwzględniały szczególne potrzeby mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Pojęcie mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw powinno się opierać na zaleceniu Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstwa oraz małego i średniego przedsiębiorstwa.

(12) Niniejsze rozporządzenie zapewnia ochronę osobom fizycznym – niezależnie od ich obywatelstwa czy miejsca zamieszkania – w związku z przetwarzaniem danych osobowych. Jeżeli chodzi o przetwarzanie danych dotyczących osób prawnych, w szczególności przedsiębiorstw będących osobami prawnymi (w tym danych o firmie i formie prawnej oraz danych kontaktowych osoby prawnej), niniejsze rozporządzenie nie powinno być stosowane do dochodzenia ochrony przez takie osoby.

(13) Ochrona osób fizycznych powinna być technologicznie neutralna i nie powinna zależeć od stosowanych technik, w przeciwnym razie powstałoby poważne ryzyko obchodzenia prawa. Ochrona osób fizycznych powinna mieć zastosowanie do zautomatyzowanego przetwarzania danych osobowych oraz do przetwarzania ręcznego, jeżeli dane znajdują się lub mają się znaleźć w zbiorze danych. Zbiory lub zestawy zbiorów oraz ich strony tytułowe, które nie są uporządkowane według konkretnych kryteriów, nie powinny wchodzić w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia.

(14) Niniejsze rozporządzenie nie odnosi się do kwestii ochrony podstawowych praw i wolności ani do swobodnego przepływu danych w związku z działalnością nieobjętą zakresem prawa Unii, taką jak działalność dotycząca bezpieczeństwa narodowego, ani nie obejmuje przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie podczas prowadzenia działalności związanej ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa Unii.

(14a) Do przetwarzania danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 45/2001. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 oraz inne unijne akty prawne mające zastosowanie do takiego przetwarzania danych osobowych należy dostosować do zasad i przepisów niniejszego rozporządzenia oraz stosować w świetle niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić rygorystyczne i spójne ramy ochrony danych w Unii, należy po przyjęciu niniejszego rozporządzenia dokonać koniecznych modyfikacji rozporządzenia (WE) nr 45/2001, tak by umożliwić jego zastosowanie równocześnie z niniejszym rozporządzeniem.

(15) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do przetwarzania danych osobowych przez osobę fizyczną w ramach działalności czysto osobistej lub domowej, czyli bez związku z działalnością zawodową lub handlową. Działalność osobista i domowa może między innymi polegać na korespondencji i przechowywaniu adresów, podtrzymywaniu więzi społecznych oraz działalności internetowej podejmowanej w ramach takiej działalności osobistej i domowej. Niniejsze rozporządzenie powinno jednak mieć zastosowanie do administratorów lub podmiotów przetwarzających, którzy udostępniają środki przetwarzania danych osobowych na potrzeby takiej działalności osobistej lub domowej.

(16) Ochrona osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, ich wykrywania lub ścigania, lub do wykonywania kar kryminalnych, w tym do ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom, oraz swobodny przepływ takich danych podlegają na szczeblu Unii szczegółowemu aktowi prawnemu. Niniejsze rozporządzenie nie powinno więc mieć zastosowania do czynności przetwarzania w tych celach. Jeżeli jednak dane przetwarzane przez organy publiczne na mocy niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane do zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, ich wykrywania lub ścigania, lub do wykonywania kar kryminalnych, dane te powinny podlegać bardziej szczegółowemu aktowi prawnemu na szczeblu Unii (dyrektywie XX/YYY). Państwa członkowskie mogą powierzyć właściwym organom w rozumieniu dyrektywy XX/YYY inne zadania – które niekoniecznie służą zapobieganiu przestępstwom, prowadzeniu dochodzeń w ich sprawie, ich wykrywaniu lub ściganiu, lub też wykonywaniu kar kryminalnych, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom – tak by przetwarzanie danych osobowych do tych innych celów, o ile mieści się w zakresie prawa Unii, wchodziło w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia. Jeżeli chodzi o przetwarzanie danych osobowych przez te właściwe organy do celów wchodzących w zakres ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, państwa członkowskie mogą zachować lub wprowadzić bardziej szczegółowe przepisy dostosowujące stosowanie przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. W takich przepisach możliwe jest doprecyzowanie szczegółowych wymogów przetwarzania danych przez te właściwe organy do tych innych celów, z uwzględnieniem konstytucyjnych, organizacyjnych i administracyjnych struktur danego państwa członkowskiego. Jeżeli przetwarzanie danych osobowych przez podmioty prywatne wchodzi w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie powinno pod konkretnymi warunkami dawać państwom członkowskim możliwość prawnego ograniczenia niektórych obowiązków i praw, o ile takie ograniczenie stanowi w demokratycznym społeczeństwie niezbędny i proporcjonalny środek chroniący konkretne, ważne interesy, w tym bezpieczeństwo publiczne oraz zapobieganie przestępstwom, prowadzenie dochodzeń w ich sprawie, ich wykrywanie lub ściganie, lub też wykonywanie kar kryminalnych, w tym ochronę przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganie takim zagrożeniom. Jest to istotne na przykład w przeciwdziałaniu praniu pieniędzy lub w działalności laboratoriów kryminalistycznych.

(16a) Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie również do działalności sądów i innych organów wymiaru sprawiedliwości, niemniej prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego może doprecyzować operacje i procedury przetwarzania danych osobowych przez sądy i inne organy wymiaru sprawiedliwości. Właściwość organów nadzorczych nie powinna dotyczyć przetwarzania danych osobowych przez sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości – tak by chronić niezawisłość wymiaru sprawiedliwości w wykonywaniu zadań sądowych, w tym podejmowaniu decyzji. Nadzór na takimi operacjami przetwarzania danych można powierzyć specjalnym organom w systemie wymiaru sprawiedliwości państwa członkowskiego, organy te powinny zaś w szczególności kontrolować przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, propagować w wymiarze sprawiedliwości wiedzę o jego obowiązkach wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz rozpatrywać skargi związane z takim przetwarzaniem.

(17) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w szczególności dla zasad odpowiedzialności usługodawców będących pośrednikami, o których to zasadach mowa w art. 12–15 tej dyrektywy. Dyrektywa ta ma przyczyniać się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego przez zapewnienie swobodnego przepływu usług społeczeństwa informacyjnego między państwami członkowskimi.

(18) (…)

(19) Każde przetwarzanie danych osobowych w kontekście działalności prowadzonej przez siedzibę administratora lub podmiotu przetwarzającego w Unii powinno się odbywać zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, niezależnie od tego, czy samo przetwarzanie ma miejsce w Unii czy poza nią. Pojęcie „siedziba” zakłada skuteczne i faktyczne prowadzenie działalności poprzez stabilne struktury. Forma prawna takich struktur, niezależnie od tego, czy chodzi o oddział czy spółkę zależną o osobowości prawnej, nie jest w tym względzie czynnikiem decydującym.

(20) Aby osoby fizyczne nie zostały pozbawione ochrony przysługującej im na mocy niniejszego rozporządzenia, przetwarzanie danych osobowych o podmiotach, które znajdują się w Unii, przez administratora lub podmiot przetwarzający, którzy nie mają siedziby w Unii, powinno podlegać niniejszemu rozporządzeniu, jeżeli czynności przetwarzania wiążą się z oferowaniem takim podmiotom towarów lub usług, niezależnie od tego, czy pociąga to za sobą płatność. Aby stwierdzić, czy administrator lub podmiot przetwarzający oferują towary lub usługi podmiotom danych znajdującym się w Unii, należy ustalić, czy jest oczywiste, że planują oni oferować usługi podmiotom danych w co najmniej jednym państwie członkowskim Unii. O ile do ustalenia takiego zamiaru nie wystarczy sama dostępność w Unii strony internetowej administratora lub pośrednika lub adresu poczty elektronicznej i innych danych kontaktowych ani posługiwanie się językiem powszechnie stosowanym w państwie trzecim, w którym siedzibę ma administrator, o tyle potwierdzeniem oczywistości faktu, że administrator planuje oferować towary lub usługi podmiotom danych w Unii, mogą być czynniki takie, jak posługiwanie się językiem lub walutą powszechnie stosowanymi w co najmniej jednym państwie członkowskim oraz możliwość zamówienia towarów i usług w tym języku lub wzmianka o klientach lub użytkownikach znajdujących się w Unii.

(21) Przetwarzanie danych osobowych podmiotów, które znajdują się w Unii, przez administratora lub podmiot przetwarzający, którzy nie mają siedziby w Unii, powinno podlegać niniejszemu rozporządzeniu także wtedy, gdy wiąże się z monitorowaniem zachowania takich podmiotów danych, o ile zachowanie to ma miejsce w Unii Europejskiej. Aby stwierdzić, czy czynność przetwarzania można uznać za „monitorowanie zachowania” podmiotów danych, należy ustalić, czy osoby fizyczne są obserwowane w internecie, w tym także czy później potencjalnie stosowane są techniki przetwarzania danych polegające na profilowaniu osoby fizycznej, w szczególności w celu podjęcia decyzji jej dotyczącej lub przeanalizowania lub prognozowania jej osobistych preferencji, zachowań i postaw.

(22) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do administratora niemającego siedziby w Unii także tam, gdzie na mocy prawa międzynarodowego publicznego stosuje się prawo krajowe państwa członkowskiego, na przykład na terenie misji dyplomatycznej lub placówki konsularnej państwa członkowskiego.

(23) Zasady ochrony danych powinny mieć zastosowanie do wszelkich informacji o zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osobach fizycznych. Spseudonimizowane dane, które przy użyciu dodatkowych informacji można przypisać osobie fizycznej, należy uznać za informacje o możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej. Aby stwierdzić, czy dana osoba jest możliwa do zidentyfikowania, należy wziąć pod uwagę wszelkie racjonalnie prawdopodobne sposoby (w tym wyizolowywanie rekordów dotyczących tej samej osoby), którymi mogą się posłużyć administrator lub ktokolwiek inny w celu jej bezpośredniego lub pośredniego zidentyfikowania. Aby stwierdzić, czy dany sposób może z racjonalnym prawdopodobieństwem posłużyć do zidentyfikowania danej osoby, należy wziąć pod uwagę wszelkie obiektywne czynniki, takie jak koszt i czas potrzebne do jej zidentyfikowania, oraz uwzględnić zarówno technologię dostępną w momencie przetwarzania danych, jak i postęp techniczny. Zasady ochrony danych nie powinny więc mieć zastosowania do informacji anonimowych, tzn. informacji, które nie wiążą się ze zidentyfikowaną lub możliwą do zidentyfikowania osobą fizyczną, ani do danych zanonimizowanych w taki sposób, że podmiotu danych w ogóle nie można zidentyfikować lub już nie można zidentyfikować. Niniejsze rozporządzenie nie dotyczy więc przetwarzania takich anonimowych informacji, w tym przetwarzania do celów statystycznych i naukowych.

(23aa) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do danych o osobach zmarłych. Państwa członkowskie mogą same ustanowić przepisy o przetwarzaniu danych osobowych osób zmarłych.

(23a) Pseudonimizacja danych osobowych może ograniczyć zagrożenia wobec odnośnych podmiotów danych oraz pomóc administratorom i podmiotom przetwarzającym wywiązać się z obowiązku ochrony danych. Tym samym bezpośrednie wprowadzenie pojęcia „pseudonimizacja” w artykułach niniejszego rozporządzenia nie służy wykluczeniu innych środków ochrony danych.

(23b) (…)

(23c) Aby zachęcić do stosowania pseudonimizacji podczas przetwarzania danych osobowych, należy umożliwić stosowanie u tego samego administratora środków pseudonimizacyjnych niewykluczających ogólnej analizy, o ile administrator ten przedsięwziął środki techniczne i organizacyjne niezbędne do tego, by przepisy niniejszego rozporządzenia zostały wdrożone względem odnośnego przetwarzania i by dodatkowe informacje pozwalające przypisać dane osobowe konkretnemu podmiotowi danych były przechowywane osobno. Termin „administrator przetwarzający dane” powinien oznaczać także uprawnione osoby u tego administratora.

(24) Osobom fizycznym mogą zostać przypisane identyfikatory internetowe – takie jak adresy IP, identyfikatory plików cookie – generowane przez ich urządzenia, aplikacje, narzędzia i protokoły, czy też inne identyfikatory, generowane np. przez etykiety RFID. Może to skutkować zostawianiem śladów, które zwłaszcza w połączeniu z unikatowymi identyfikatorami i innymi informacjami uzyskiwanymi przez serwery mogą być wykorzystywane do tworzenia profili i do identyfikowania tych osób.

(24c nowy) Organów publicznych, którym dane się ujawnia w związku z ich prawnym obowiązkiem sprawowania funkcji publicznej (takich jak organy podatkowe, organy celne, finansowe jednostki dochodzeniowe, niezależne organy administracyjne czy organy rynków finansowych regulujące i nadzorujące rynki papierów wartościowych), nie można traktować jako odbiorców, jeżeli otrzymane przez nie dane są im niezbędne do przeprowadzenia określonego dochodzenia w interesie ogólnym zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego. Wniosek o ujawnienie danych, z którym występują takie organy publiczne, powinien zawsze mieć formę pisemną, posiadać uzasadnienie, mieć sporadyczny charakter, nie powinien natomiast dotyczyć całego zbioru danych ani skutkować połączeniem zbiorów danych. Przetwarzając otrzymane dane, wspomniane organy powinny przestrzegać przepisów o ochronie danych, które mają zastosowanie stosownie do celów przetwarzania.

(25) Zgoda powinna być udzielona za pomocą klarownej, potwierdzającej czynności, która wyraża dobrowolne, konkretne, świadome i jednoznaczne przyzwolenie podmiotu danych na przetwarzanie dotyczących go danych osobowych i która ma np. formę pisemnego (w tym elektronicznego) lub ustnego oświadczenia. Może to polegać na zaznaczeniu okienka wyboru podczas przeglądania strony internetowej, na wyborze ustawień technicznych do korzystania z usług społeczeństwa informacyjnego lub też na innym oświadczeniu bądź zachowaniu, które w danym kontekście klarownie wskazuje, że podmiot danych zaakceptował proponowane przetwarzanie jego danych osobowych. Milczenie, okienka domyślnie zaznaczone lub niepodjęcie działania nie powinny zatem oznaczać zgody. Zgoda powinna dotyczyć wszystkich czynności przetwarzania dokonywanych w tym samym celu lub w tych samych celach. Jeżeli przetwarzanie służy różnym celom, potrzebna jest zgoda na wszystkie te cele. Jeżeli podmiot danych ma udzielić zgody w odpowiedzi na elektroniczne zapytanie, zapytanie takie musi być jasne, zwięzłe i nie zakłócać niepotrzebnie korzystania z usługi, której dotyczy.

(25aa) Niekiedy w momencie zbierania danych nie da się w pełni zidentyfikować celu przetwarzania danych na potrzeby badań naukowych. Dlatego podmioty danych powinny móc udzielić zgody na niektóre obszary badań naukowych, o ile badania te trzymają się uznanych norm etycznych w zakresie badań naukowych. Podmioty danych powinny móc udzielić zgody tylko na niektóre obszary badań lub elementy projektów badawczych, o ile umożliwia to zamierzony cel.

(25a) Dane genetyczne należy zdefiniować jako dane osobowe o odziedziczonych lub nabytych cechach genetycznych osoby fizycznej, wynikające z analizy próbki biologicznej danej osoby, w szczególności z analizy chromosomów, kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA) lub kwasu rybonukleinowego (RNA) lub z analizy wszelkich innych elementów umożliwiających pozyskanie równoważnych informacji.

(26) Do danych osobowych dotyczących zdrowia należy zaliczyć wszystkie dane o stanie zdrowia podmiotu danych ujawniające informacje o przeszłym, obecnym lub przyszłym stanie fizycznego lub psychicznego zdrowia podmiotu danych; w tym informacje o danej osobie pobrane podczas jej rejestracji do usług opieki zdrowotnej i podczas świadczenia jej tych usług, jak to określa dyrektywa 2011/24/UE; numer, symbol lub oznaczenie przypisane danej osobie w celu jednoznacznego zidentyfikowania jej do celów zdrowotnych; informacje pochodzące z laboratoryjnych lub lekarskich badań części ciała lub płynów ustrojowych, w tym danych genetycznych i próbek biologicznych; lub wszelkie informacje na przykład o chorobie, niepełnosprawności, ryzyku choroby, historii medycznej, leczeniu klinicznym lub aktualnym stanie fizjologicznym lub biomedycznym podmiotu danych, nienależnie od ich źródła, którym może być na przykład lekarz lub inny pracownik służby zdrowia, szpital, urządzenie medyczne lub badanie diagnostyczne in vitro.

(27) Główną siedzibą administratora w Unii powinno być miejsce, w którym znajduje się jego centralna administracja w Unii, o ile decyzje co do celów i sposobów przetwarzania danych osobowych nie zapadają w innej siedzibie administratora w Unii. Wtedy bowiem za główną siedzibę należy uznać to drugie miejsce. Główną siedzibę administratora w Unii należy ustalić na podstawie obiektywnych kryteriów; powinna ona oznaczać skuteczne i faktycznie zarządzanie za pośrednictwem stabilnych struktur polegające na podejmowaniu najważniejszych decyzji co do celów i sposobów przetwarzania. Kryterium to nie powinno zależeć od faktu, czy przetwarzanie danych osobowych rzeczywiście odbywa się w tej lokalizacji; obecność i wykorzystywanie środków technicznych i technologii do przetwarzania danych osobowych lub do czynności przetwarzania nie przesądzają same w sobie o takiej głównej siedzibie, nie są więc kryteriami wyznaczającymi główną siedzibę. Główną siedzibą podmiotu przetwarzającego powinno być miejsce, w którym znajduje się jego centralna administracja w Unii, a jeżeli nie ma on centralnej administracji w Unii – miejsce, w którym odbywają się główne czynności przetwarzania w Unii. Jeżeli sprawa dotyczy zarówno administratora, jak i podmiotu przetwarzającego, właściwym głównym organem nadzorczym powinien pozostać organ nadzorczy państwa członkowskiego, w którym administrator ma główną siedzibę, ale organ nadzorczy podmiotu przetwarzającego powinien być uznawany za zainteresowany organ nadzorczy i powinien uczestniczyć w procedurze współpracy przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu. Organy nadzorcze państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których podmiot przetwarzający ma jedną siedzibę lub większą ich liczbę, nie powinny być w żadnym razie uznawane za zainteresowane organy nadzorcze, jeżeli projekt decyzji dotyczy wyłącznie administratora. Jeżeli przetwarzania dokonuje grupa przedsiębiorstw, za jej główną siedzibę należy uznać główną siedzibę przedsiębiorstwa sprawującego kontrolę, chyba że cel i sposoby przetwarzania określa inne przedsiębiorstwo.

(28) Grupa przedsiębiorstw powinna obejmować przedsiębiorstwo sprawujące kontrolę oraz przedsiębiorstwa kontrolowane, przy czym przedsiębiorstwo sprawujące kontrolę powinno być przedsiębiorstwem, które może wywierać dominujący wpływ na pozostałe przedsiębiorstwa ze względu na przykład na strukturę właścicielską, udział finansowy lub przepisy regulujące jego działalność, lub też uprawnienia do nakazywania wdrożenia przepisów o ochronie danych osobowych. Za grupę przedsiębiorstw można uznać jednostkę złożoną z przedsiębiorstwa centralnego i przedsiębiorstw zależnych, w których przedsiębiorstwo centralne kontroluje przetwarzanie danych osobowych.

(29) Szczególnej ochrony pod względem danych osobowych wymagają dzieci, gdyż mogą one być mniej świadome zagrożeń, konsekwencji, gwarancji i praw przysługujących im w związku z przetwarzaniem danych osobowych. Chodzi tu w szczególności o korzystanie z danych osobowych dzieci do celów marketingowych lub do tworzenia profili osobowych lub profili użytkownika oraz o zbieranie danych dzieci, gdy korzystają one z usług skierowanych bezpośrednio do nich. Zgoda osoby sprawującej odpowiedzialność rodzicielską nie powinna być konieczna w przypadku usług profilaktycznych lub doradczych oferowanych bezpośrednio dziecku.

(30) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych powinno być zgodne z prawem i rzetelne. Dla osób fizycznych powinno być przejrzyste, czy dotyczące ich dane osobowe są zbierane, wykorzystywane, przeglądane lub w inny sposób przetwarzane oraz w jakim stopniu dane te są lub będą przetwarzane. Zasada przejrzystości wymaga, by wszelkie informacje i wszelkie komunikaty związane z przetwarzaniem tych danych były łatwo dostępne i zrozumiałe oraz sformułowane jasnym i prostym językiem. Dotyczy to zwłaszcza informowania podmiotów danych o tożsamości administratora i celach przetwarzania oraz innych informacji mających zapewnić rzetelność i przejrzystość przetwarzania w stosunku do osób zainteresowanych, a także prawa zainteresowanych osób do uzyskania potwierdzenia i informacji o przetwarzanych danych ich dotyczących. Osobom fizycznym należy uświadomić zagrożenia, zasady, gwarancje i prawa związane z przetwarzaniem danych osobowych oraz sposoby korzystania z praw przysługujących im w związku z tym przetwarzaniem. Wyraźne, uzasadnione i określone w momencie zbierania danych powinny być w szczególności konkretne cele ich przetwarzania. Dane powinny być ścisłe, właściwe i ograniczone do tego, co niezbędne do celów, dla których są one przetwarzane, co wymaga w szczególności dopilnowania, by okres przechowywania danych był ograniczony do ścisłego minimum. Dane osobowe powinny być przetwarzane tylko wtedy, gdy celu przetwarzania nie można racjonalnie osiągnąć innymi sposobami. Aby zapobiec przechowywaniu danych przez okres dłuższy, niż jest to niezbędne, administrator powinien ustalić termin ich usuwania lub okresowego przeglądu. Należy podjąć wszelkie racjonalne działania gwarantujące poprawienie lub usunięcie danych osobowych, które są nieścisłe. Dane osobowe powinny być przetwarzane w sposób zapewniający im odpowiednie bezpieczeństwo i odpowiednią poufność, w tym ochronę przed nieuprawnionym dostępem do nich samych i do sprzętu służącego ich przetwarzaniu oraz przed nieuprawnionym korzystaniem z tych danych i z tego sprzętu.

(31) Aby przetwarzanie danych było zgodne z prawem, powinno się odbywać na podstawie zgody osoby zainteresowanej lub na innej uzasadnionej podstawie przewidzianej prawem: albo w niniejszym rozporządzeniu, albo w innym prawie Unii lub prawie państwa członkowskiego, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w tym musi się ono odbywać z poszanowaniem obowiązku prawnego, któremu podlega administrator, lub z poszanowaniem umowy, której stroną jest podmiot danych, lub w celu podjęcia działań na wniosek podmiotu danych przed zawarciem umowy.

(31a) Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o podstawie prawnej lub środku ustawodawczym, niekoniecznie wymaga to aktu ustawodawczego przyjętego przez parlament – bez uszczerbku dla wymogów wynikających z porządku konstytucyjnego danego państwa członkowskiego – jednak taka podstawa prawna lub taki środek ustawodawczy powinny być jasne i precyzyjne, a ich zastosowanie przewidywalne dla osób im podlegających – jak wymaga tego orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

(32) Jeśli przetwarzanie odbywa się na podstawie zgody podmiotu danych, administrator powinien być w stanie wykazać, że podmiot danych udzielił zgody na operację przetwarzania. Zwłaszcza w przypadku pisemnego oświadczenia składanego w innej sprawie powinny istnieć gwarancje, że podmiot danych jest świadomy udzielenia zgody oraz jej zakresu. Zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG[1] oświadczenie o udzieleniu zgody przygotowane przez administratora powinno mieć zrozumiałą i łatwo dostępną formę, być sformułowane jasnym i prostym językiem i nie powinno zawierać nieuczciwych warunków. Aby udzielenie zgody było świadome, podmiot danych powinien znać przynajmniej tożsamość administratora oraz zamierzone cele przetwarzania danych osobowych; udzielenia zgody nie należy uznawać za dobrowolne, jeżeli podmiot danych nie ma rzeczywistego i wolnego wyboru oraz nie może odmówić ani wycofać zgody bez poniesienia szkody.

(33) (…)

(34) Aby istniała gwarancja dobrowolności, zgoda nie powinna stanowić prawomocnej podstawy prawnej przetwarzania danych osobowych w szczególnej sytuacji, w której istnieje wyraźny brak równowagi między podmiotem danych a administratorem, zwłaszcza gdy administrator jest organem publicznym i dlatego jest mało prawdopodobne, by w tej konkretnej sytuacji zgody udzielano dobrowolnie we wszystkich przypadkach. Zgody nie uważa się za dobrowolną, jeżeli nie można jej udzielić z osobna na różne operacje przetwarzania danych, mimo że w danym przypadku byłoby to stosowne, lub jeżeli od zgody uzależnione jest wykonanie umowy – w tym świadczenie usługi – mimo że do jej wykonania zgoda nie jest niezbędna.

(35) Przetwarzanie powinno być zgodne z prawem, jeżeli jest ono niezbędne w kontekście umowy lub zamiaru zawarcia umowy.

(35a) (…)

(36) Jeżeli przetwarzanie odbywa się w celu wypełnienia obowiązku prawnego, któremu podlega administrator, lub jeżeli jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej, podstawę przetwarzania powinno stanowić prawo Unii lub prawo krajowe państwa członkowskiego. Niniejsze rozporządzenie nie wymaga, aby dla każdego indywidualnego przetwarzania istniało szczegółowe uregulowanie prawne. Wystarczyć może to, że dane uregulowanie prawne stanowi podstawę różnych operacji przetwarzania wynikających z obowiązku prawnego, któremu podlega administrator, lub że przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej. Prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego powinno określać także cel przetwarzania. Ponadto podstawa taka może doprecyzowywać ogólne warunki rozporządzenia regulujące zgodność przetwarzania z prawem, określać sposoby wskazywania administratora, rodzaj danych podlegających przetwarzaniu, zainteresowane podmioty danych, podmioty, którym można ujawniać dane, celowość, okres przechowywania oraz inne środki zapewniające zgodność z prawem i rzetelność przetwarzania. Prawo Unii lub prawo państwa członkowskie powinno określać także, czy administratorem wykonującym zadanie realizowane w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powinien być organ publiczny czy inna osoba fizyczna lub prawna podlegająca prawu publicznemu lub prawu prywatnemu, np. stowarzyszenie zawodowe, jeżeli uzasadnia to interes publiczny, w tym cele zdrowotne, takie jak zdrowie publiczne, ochrona socjalna oraz zarządzanie usługami opieki zdrowotnej.

(37) Przetwarzanie danych osobowych należy uznać za zgodne z prawem również wtedy, gdy jest niezbędne do ochrony interesu, który ma istotne znaczenie dla życia podmiotu danych lub innej osoby. Żywotny interes innej osoby fizycznej powinien zasadniczo być tylko wtedy podstawą przetwarzania danych osobowych, gdy ewidentnie przetwarzania tego nie da się oprzeć na innej podstawie prawnej. Niektóre rodzaje przetwarzania danych mogą służyć zarówno ważnemu interesowi publicznemu, jak i żywotnym interesom podmiotu danych, np. gdy przetwarzanie jest niezbędne do celów humanitarnych, w tym monitorowania epidemii i jej rozprzestrzeniania się lub w nadzwyczajnych sytuacjach humanitarnych, zwłaszcza w przypadku klęsk żywiołowych i katastrof antropogenicznych.

(38) Podstawą prawną przetwarzania mogą być uzasadnione interesy administratora, w tym administratora, któremu dane mogą zostać ujawnione, lub strony trzeciej, pod warunkiem że w świetle racjonalnych oczekiwań podmiotów danych opartych na powiązaniach z administratorem nadrzędne nie są interesy lub podstawowe prawa i wolności podmiotu danych. Uzasadniony interes może istnieć na przykład wtedy, gdy zachodzi istotny i odpowiedni rodzaj powiązania między podmiotem danych a administratorem, np. gdy podmiot danych jest klientem administratora lub świadczy wobec niego usługi. Aby stwierdzić istnienie uzasadnionego interesu, należałoby w każdym razie przeprowadzić dokładną ocenę, w tym ocenę tego, czy w czasie i w kontekście, w którym zbierane są dane, podmiot danych ma prawo racjonalnie się spodziewać, że może nastąpić przetwarzanie danych w tym celu. Interesy i prawa podstawowe podmiotu danych mogą być nadrzędne wobec interesu administratora danych w szczególności wtedy, gdy dane osobowe są przetwarzane w sytuacji, w której podmioty danych nie mają racjonalnych przesłanek, by spodziewać się dalszego przetwarzania. Ponieważ dla organów publicznych prawną podstawę przetwarzania danych powinien określić ustawodawca, niniejsza podstawa prawna nie powinna mieć zastosowania do przetwarzania, którego dokonują organy publiczne w ramach realizacji swoich zadań. Uzasadnionym interesem zainteresowanego administratora jest również przetwarzanie danych osobowych ściśle niezbędne do zapobiegania oszustwom. Za działanie wykonywane w uzasadnionym interesie można uznać przetwarzanie danych osobowych do celów marketingu bezpośredniego.

(38a) Administratorzy, którzy są częścią grupy przedsiębiorstw lub instytucji zależnej od podmiotu centralnego, mogą mieć uzasadniony interes w przesyłaniu danych osobowych w ramach grupy przedsiębiorstw do wewnętrznych celów administracyjnych, co dotyczy też przetwarzania danych osobowych klientów lub pracowników. Pozostaje to bez wpływu na ogólne zasady przekazywania danych osobowych w ramach grupy przedsiębiorstw przedsiębiorstwu mieszczącemu się w państwie trzecim.

(39) Przetwarzanie danych w zakresie bezwzględnie niezbędnym i proporcjonalnym do zapewnienia bezpieczeństwa sieci i informacji – tj. zapewnienia odporności sieci lub systemu informacyjnego na danym poziomie poufności na przypadkowe zdarzenia albo niezgodne z prawem lub nieprzyjazne działania naruszające dostępność, autentyczność, integralność i poufność przechowywanych lub przesyłanych danych – oraz bezpieczeństwa związanych z nimi usług oferowanych lub udostępnianych poprzez te sieci i systemy przez organy publiczne, zespoły reagowania na zagrożenia komputerowe (CERT), zespoły reagowania na komputerowe incydenty naruszające bezpieczeństwo (CSIRT), dostawców sieci i usług łączności elektronicznej oraz dostawców technologii i usług w zakresie bezpieczeństwa jest uzasadnionym interesem zainteresowanego administratora. Może to obejmować na przykład zapobieganie nieuprawnionemu dostępowi do sieci łączności elektronicznej i rozprowadzaniu złośliwych kodów, przerywanie ataków typu „odmowa usługi”, a także przeciwdziałanie uszkodzeniu systemów komputerowych i systemów łączności elektronicznej.

(40) Przetwarzanie danych osobowych do celów innych niż cele, w których dane zostały pierwotnie zebrane, powinno być dozwolone wyłącznie wtedy, gdy jest zgodne z celami, w których dane zostały pierwotnie zebrane. W takim przypadku nie jest wymagana osobna podstawa prawna inna niż podstawa prawna, która umożliwiła zebranie danych. Jeżeli przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi, prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego mogą określać i precyzować zadania i cele, w których dalsze przetwarzanie powinno być uznawane za zgodne z prawem i z pierwotnymi celami. Za operacje przetwarzania zgodne z prawem i z pierwotnymi celami należy uznać dalsze przetwarzanie do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych. Podstawa prawna przetwarzania danych osobowych przewidziana prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego może być również podstawą prawną dalszego przetwarzania. Aby ustalić, czy cel dalszego przetwarzania danych jest zgodny z celem, w którym dane zostały pierwotnie zebrane, administrator – po spełnieniu wszystkich wymogów warunkujących zgodność pierwotnego przetwarzania z prawem – powinien uwzględnić między innymi wszelkie powiązania pomiędzy tymi celami a celami zamierzonego dalszego przetwarzania, kontekst, w którym dane zostały zebrane (w tym racjonalne oczekiwania podmiotów danych co do dalszego wykorzystania danych oparte na rodzaju ich powiązania z administratorem), charakter danych osobowych, konsekwencje zamierzonego dalszego przetwarzania dla podmiotów danych oraz istnienie odpowiednich gwarancji zarówno podczas pierwotnej, jak i zamierzonej operacji dalszego przetwarzania. Jeżeli podmiot danych udzielił zgody lub jeżeli przetwarzanie ma za podstawę prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego stanowiące w demokratycznym społeczeństwie niezbędny i proporcjonalny środek, który zapewnia w szczególności realizację ważnych celów leżących w ogólnym interesie publicznym, administrator powinien móc dokonać dalszego przetwarzania danych, bez względu na jego zgodność z pierwotnymi celami. W każdym przypadku należy zapewnić stosowanie zasad przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności stosowanie zasady informowania podmiotu danych o tych innych celach oraz o jego prawach, w tym prawie do sprzeciwu. Wskazanie przez administratora ewentualnych działań przestępczych czy zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego oraz przesłanie w indywidualnym przypadku – lub w różnych przypadkach związanych z tym samym działaniem przestępczym lub zagrożeniem dla bezpieczeństwa publicznego – odnośnych danych właściwemu organowi należy uznać za zrealizowanie przez administratora uzasadnionego interesu. Jednak takie przesłanie w uzasadnionym interesie administratora lub dalsze przetwarzanie danych osobowych powinno być zabronione, jeżeli jest niezgodne z prawnym, służbowym lub innym wiążącym obowiązkiem dochowania tajemnicy.

(41) Dane osobowe, które z racji swego charakteru są szczególnie newralgiczne w świetle podstawowych praw i wolności, zasługują na szczególną ochronę, gdyż kontekst ich przetwarzania może powodować duże zagrożenia dla podstawowych praw i wolności. Do danych takich powinny zaliczać się także dane osobowe ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, przy czym użycie w niniejszym rozporządzeniu terminu „pochodzenie rasowe" nie oznacza, że Unia akceptuje teorie sugerujące istnienie osobnych ras ludzkich. Przetwarzanie fotografii będzie nie zawsze newralgiczne, gdyż fotografie będą podlegać definicji „danych biometrycznych" tylko wtedy, gdy będą przetwarzane specjalnymi metodami technicznymi, umożliwiającymi jednoznaczną identyfikację osoby fizycznej lub potwierdzenie jej tożsamości. Takich danych nie należy przetwarzać, chyba że niniejsze rozporządzenie dopuszcza ich przetwarzanie w szczególnych przypadkach; przy czym należy uwzględnić, że prawo państw członkowskich może ustanowić przepisy szczegółowe o ochronie danych dostosowujące zastosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia tak, by można było wypełnić obowiązki prawne lub wykonać zadanie realizowane w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Oprócz wymogów szczegółowych mających zastosowanie do takiego przetwarzania, zastosowanie powinny mieć zasady ogólne i inne przepisy niniejszego rozporządzenia, zwłaszcza jeżeli chodzi o warunki zgodności przetwarzania z prawem. Należy wyraźnie przewidzieć odstępstwa od ogólnego zakazu przetwarzania takich danych osobowych szczególnych kategorii, m.in. w razie wyraźnej zgody podmiotu danych lub ze względu na szczególne potrzeby, zwłaszcza gdy przetwarzanie danych odbywa się w ramach uzasadnionych działań niektórych stowarzyszeń lub fundacji, których celem jest umożliwienie korzystania z podstawowych wolności.

(42) Na odstępstwa od zakazu przetwarzania newralgicznych kategorii danych należy także zezwolić – o ile przewiduje to prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego i podlega to odpowiednim gwarancjom chroniącym dane osobowe i inne prawa podstawowe – jeżeli uzasadnia to interes publiczny, zwłaszcza polegający na przetwarzaniu danych w dziedzinie prawa pracy, prawa ochrony socjalnej, w tym emerytur, oraz do celów bezpieczeństwa, monitorowania i ostrzegania zdrowotnego, zapobiegania chorobom zakaźnym i innych poważnym zagrożeniom zdrowotnym. Może to służyć celom zdrowotnym, w tym zdrowiu publicznemu oraz zarządzaniu usługami opieki zdrowotnej, zwłaszcza zapewnianiu jakości i kosztowej ekonomiczności procedur stosowanych do rozstrzygania roszczeń w sprawie świadczeń i usług w ramach systemu ubezpieczeń zdrowotnych, lub celom archiwizacyjnym w interesie publicznym, celom badań naukowych i historycznych lub celom statystycznym. Należy także przewidzieć odstępstwo pozwalające przetwarzać takie dane, jeżeli jest to niezbędne do ustalenia, realizacji lub obrony roszczeń prawnych, niezależnie od rodzaju postępowania – sądowego, administracyjnego czy innego pozasądowego.

(42a) Dane osobowe szczególnych kategorii zasługujące na większą ochronę mogą być przetwarzane do celów zdrowotnych wyłącznie wtedy, gdy jest to niezbędne do realizacji tych celów z korzyścią dla osób fizycznych i ogółu społeczeństwa, zwłaszcza w kontekście zarządzania usługami i systemami opieki zdrowotnej i socjalnej, w tym przetwarzania takich danych przez organy zarządcze i centralne krajowe organy ds. zdrowia do celów kontroli jakości, pozyskiwania informacji zarządczych oraz ogólnego krajowego i lokalnego nadzoru nad systemem opieki zdrowotnej i socjalnej oraz zapewniania ciągłości opieki zdrowotnej lub socjalnej oraz transgranicznej opieki zdrowotnej lub do celów bezpieczeństwa, monitorowania i ostrzegania zdrowotnego lub do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych, które mają oparcie w prawie Unii lub prawie państwa członkowskiego i służą interesowi publicznemu, a także na potrzeby analiz prowadzonych w interesie publicznym w dziedzinie zdrowia publicznego. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem przewidywać zharmonizowane warunki przetwarzania szczególnych kategorii danych osobowych dotyczących zdrowia, ze względu na szczególne potrzeby, zwłaszcza gdy dane te są przetwarzane w określonych celach zdrowotnych przez osoby podlegające prawnemu obowiązkowi dochowania tajemnicy służbowej. Prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego powinny przewidywać konkretne, odpowiednie środki chroniące prawa podstawowe i dane osobowe osób fizycznych. Państwa członkowskie powinny móc zachować lub wprowadzić dalsze warunki, w tym ograniczenia, przetwarzania danych genetycznych, danych biometrycznych lub danych dotyczących zdrowia. Warunki te nie powinny jednak utrudniać swobodnego przepływu danych w Unii, jeżeli odnoszą się do transgranicznego przetwarzania takich danych.

(42b) Niezbędne ze względu na przesłanki interesu publicznego w dziedzinie zdrowia publicznego może być przetwarzanie danych osobowych szczególnych kategorii bez zgody podmiotu danych. Przetwarzanie to podlega konkretnym, odpowiednim środkom chroniącym prawa i wolności osób fizycznych. W tym kontekście „zdrowie publiczne" należy interpretować zgodnie z definicją z rozporządzenia (WE) nr 1338/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie statystyk Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego oraz zdrowia i bezpieczeństwa w pracy, czyli jako wszystkie elementy związane ze zdrowiem, mianowicie stan zdrowia, w tym zachorowalność i niepełnosprawność, czynniki warunkujące stan zdrowia, potrzeby w zakresie opieki zdrowotnej, zasoby opieki zdrowotnej, oferowane usługi opieki zdrowotnej i powszechny dostęp do nich, wydatki na opiekę zdrowotną i sposób jej finansowania oraz przyczyny zgonów. Przetwarzanie danych osobowych dotyczących zdrowia ze względu na przesłanki interesu publicznego nie powinno skutkować przetwarzaniem danych osobowych do innych celów przez strony trzecie, takie jak pracodawcy, zakłady ubezpieczeń i banki.

(43) W interesie publicznym odbywa się ponadto przetwarzanie danych osobowych przez organy publiczne do celów – określonych w prawie konstytucyjnym lub prawie międzynarodowym publicznym – oficjalnie uznanych stowarzyszeń religijnych.

(44) Jeżeli w trakcie działań wyborczych funkcjonowanie systemu demokratycznego w państwie członkowskim wymaga zbierania przez partie polityczne danych o opiniach politycznych obywateli, można zezwolić na przetwarzanie tych danych ze względu na przesłanki interesu publicznego pod warunkiem ustanowienia odpowiednich gwarancji.

(45) Jeżeli dane przetwarzane przez administratora nie pozwalają mu zidentyfikować osoby fizycznej, nie powinien on mieć obowiązku uzyskania dodatkowych informacji w celu zidentyfikowania podmiotu danych wyłącznie po to, by zastosować się do przepisów niniejszego rozporządzenia. Administrator nie powinien jednak odmawiać przyjęcia dodatkowych informacji od podmiotu danych, by ułatwić mu korzystanie z jego praw. Weryfikacja tożsamości powinna obejmować cyfrową identyfikację podmiotu danych, np. poprzez mechanizm uwierzytelniania, taki jak te same dane uwierzytelniające, których podmiot danych używa, by zalogować się do usług internetowych oferowanych przez administratora.

(46) Zasada przejrzystości wymaga, by wszelkie informacje kierowane do ogółu społeczeństwa lub podmiotu danych były zwięzłe, łatwo dostępne i zrozumiałe, by były formułowane jasnym i prostym językiem, a dodatkowo – w stosownym przypadku – wizualizowane. Informacje te mogą być zapewniane w formie elektronicznej, na przykład za pomocą strony internetowej, gdy są kierowane do ogółu społeczeństwa. Dotyczy to w szczególności sytuacji takich jak reklama w internecie, gdy duża liczba podmiotów i złożoność technologiczna działań sprawiają, że podmiotowi danych trudno jest dowiedzieć się i zrozumieć, czy dotyczące go dane osobowe są zbierane, przez kogo oraz w jakim celu. Zważywszy że dzieci zasługują na szczególną ochronę, wszelkie informacje i komunikaty – gdy przetwarzanie dotyczy dziecka – powinny być sformułowane tak jasnym i prostym językiem, by dziecko mogło go bez trudu zrozumieć.

(47) Należy przewidzieć sposoby ułatwiające podmiotowi danych korzystanie z praw przysługujących mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym mechanizmy żądania – i w stosownych przypadkach bezpłatnego uzyskiwania – zwłaszcza dostępu do danych, ich poprawienia i usunięcia oraz możliwości korzystania z prawa do sprzeciwu. Administrator powinien więc zapewnić możliwość składania odnośnych wniosków także drogą elektroniczną, zwłaszcza gdy dane osobowe są przetwarzane drogą elektroniczną. Administrator powinien być zobowiązany udzielić odpowiedzi na wnioski podmiotów danych bez zbędnej zwłoki – najpóźniej w terminie jednego miesiąca, a jeżeli nie zamierza zastosować się do wniosku podmiotu danych – podać tego przyczyny.

(48) Zasady rzetelnego i przejrzystego przetwarzania wymagają, by podmiot danych był informowany o prowadzeniu operacji przetwarzania i o jej celach. Administrator powinien podać podmiotowi danych wszelkie inne informacje niezbędne do zapewnienia rzetelności i przejrzystości przetwarzania, uwzględniając konkretne okoliczności i konkretny kontekst przetwarzania jego danych osobowych. Ponadto należy poinformować podmiot danych o fakcie profilowania oraz o konsekwencjach takiego profilowania. Jeżeli zbiera się dane od podmiotu danych, należy go też poinformować, czy ma on obowiązek je podać, oraz o konsekwencjach ich niepodania. Informacje te można przekazać w połączeniu ze standardowymi znakami graficznymi, które w widoczny, zrozumiały i czytelny sposób przedstawią sens zamierzonego przetwarzania. Jeżeli znaki te są przedstawione elektronicznie, muszą się nadawać do odczytu maszynowego.

(49) Informacje o przetwarzaniu danych osobowych dotyczących podmiotu danych należy przekazać temu podmiotowi w momencie zbierania danych, a jeżeli danych nie uzyskuje się od podmiotu danych, lecz z innego źródła – w rozsądnym terminie, zależnie od okoliczności sprawy. Jeżeli dane można zasadnie ujawnić innemu odbiorcy, należy poinformować o tym podmiot danych w momencie pierwszorazowego ujawnienia danych temu odbiorcy. Jeżeli administrator planuje przetwarzać dane w celu innym niż cel, w których dane zostały zebrane, powinien on przed takim dalszym przetwarzaniem poinformować podmiot danych o tym innym celu oraz dostarczyć mu innych niezbędnych informacji. Jeżeli podmiotowi danych nie można podać pochodzenia danych, ponieważ korzystano z różnych źródeł, odnośne informacje należy przedstawić w sposób ogólny.

(50) Nałożenie tego obowiązku nie jest jednak konieczne, jeżeli podmiot danych dysponuje już tymi informacjami lub jeżeli rejestracja lub ujawnienie danych są wyraźnie przewidziane prawem, lub jeżeli poinformowanie podmiotu danych okazuje się niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku. Ten ostatni wariant dotyczy w szczególności sytuacji, w której przetwarzanie służy celom archiwizacyjnym w interesie publicznym, celom badań naukowych i historycznych lub celom statystycznym; w takim przypadku można wziąć pod uwagę liczbę podmiotów danych, wiek danych oraz wszelkie przyjęte odpowiednie gwarancje.

(51) Każda osoba fizyczna powinna mieć prawo dostępu do zebranych danych jej dotyczących oraz móc łatwo korzystać z tego prawa w rozsądnych odstępach czasu, by mieć świadomość przetwarzania danych i móc zweryfikować jego zgodność z prawem. Odnosi się to m.in. do prawa dostępu osób fizycznych do danych osobowych dotyczących ich zdrowia, na przykład do danych w dokumentacji medycznej zawierającej takie informacje, jak diagnoza, wyniki badań, oceny dokonywane przez lekarzy prowadzących, stosowane terapie czy przeprowadzone zabiegi. Dlatego też każdy podmiot danych powinien mieć prawo do wiedzy i informacji, w szczególności w jakich celach dane są przetwarzane, w miarę możliwości przez jaki okres, jacy odbiorcy otrzymują dane, jakie są założenia ewentualnego automatycznego przetwarzania danych oraz jakie mogą być konsekwencje takiego przetwarzania, przynajmniej w przypadku profilowania. W miarę możliwości administrator może udzielać zdalnego dostępu do bezpiecznego systemu, który zapewni podmiotowi danych bezpośredni dostęp do jego danych osobowych. Prawo to nie powinno negatywnie wpływać na prawa i wolności innych osób, w tym tajemnice handlowe lub własność intelektualną, w szczególności na prawa autorskie chroniące oprogramowanie. Względy te nie powinny jednak powodować odmowy udzielenia podmiotowi danych jakichkolwiek informacji. Jeżeli administrator przetwarza duże ilości informacji o podmiocie danych, może przed podaniem informacji zażądać, by podmiot danych sprecyzował, których informacji lub których czynności przetwarzania dotyczy wniosek.

(52) Administrator powinien skorzystać z wszelkich racjonalnych środków w celu zweryfikowania tożsamości podmiotu danych, który zwraca się z wnioskiem o dostęp, w szczególności w kontekście usług internetowych i identyfikatorów internetowych. Administrator nie powinien zatrzymywać danych osobowych wyłącznie po to, by móc odpowiadać na potencjalne wnioski.

(53) Każda osoba fizyczna powinna mieć prawo do poprawienia danych osobowych jej dotyczących oraz prawo do „bycia zapomnianym”, jeżeli zatrzymywanie takich danych nie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem lub z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlega administrator. Podmioty danych powinny w szczególności mieć prawo do tego, by ich dane osobowe zostały usunięte i przestały być przetwarzane, jeżeli dane te nie są już niezbędne do celów, w których były zebrane lub w inny sposób przetwarzane, jeżeli podmioty danych cofnęły zgodę na przetwarzanie lub jeżeli wnoszą sprzeciw wobec przetwarzania danych osobowych ich dotyczących, lub jeżeli przetwarzanie ich danych osobowych nie jest z innego powodu zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Prawo to ma szczególne znaczenie wtedy, gdy podmiot danych wyraził zgodę jako dziecko, gdy nie był w pełni świadomy zagrożeń związanych z przetwarzaniem, a w późniejszym czasie chce usunąć takie dane osobowe, zwłaszcza z internetu. Podmiot danych powinien móc skorzystać z tego prawa, mimo że już nie jest dzieckiem. Niemniej dalsze zatrzymywanie danych powinno być uznane za zgodne z prawem, jeżeli jest niezbędne do korzystania z prawa wolności wypowiedzi i informacji, do wywiązania się z obowiązku prawnego, do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi, ze względu na przesłanki interesu publicznego w dziedzinie zdrowia publicznego, do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych lub do ustalenia, realizacji lub obrony roszczeń prawnych.

(54) Aby wzmocnić prawo do „bycia zapomnianym” w internecie, należy także w taki sposób rozszerzyć prawo do usunięcia danych, by administrator, który upublicznił te dane, miał obowiązek poinformować administratorów, którzy przetwarzają takie dane, żeby usunęli wszelkie łącza do tych danych, kopie tych danych lub ich replikacje. Aby zapewnić przekazanie wyżej określonych informacji, administrator powinien podjąć racjonalne działania – z uwzględnieniem dostępnych technologii i dostępnych mu środków – w tym przedsięwziąć środki techniczne, by administratorów przetwarzających te dane poinformować o odnośnym wniosku podmiotu danych.

(54a) Wśród metod pozwalających ograniczyć przetwarzanie danych osobowych mogą się znaleźć między innymi: czasowe przeniesienie wybranych danych do innego systemu przetwarzania lub uniemożliwienie użytkownikom dostępu do wybranych danych, lub czasowe usunięcie opublikowanych danych ze strony internetowej. W zautomatyzowanych zbiorach danych przetwarzanie danych osobowych należy zasadniczo ograniczyć środkami technicznymi w taki sposób, by dane nie podlegały dalszemu przetwarzaniu ani nie mogły już być zmieniane; fakt ograniczenia przetwarzania danych osobowych należy zaznaczyć w systemie tak, by było jasne, że przetwarzanie tych danych jest ograniczone.

(55) Aby zyskać jeszcze większą kontrolę nad własnymi danymi w kontekście zautomatyzowanego przetwarzania danych osobowych, podmiot danych powinien także móc otrzymywać dotyczące go dane osobowe, których dostarczył administratorowi, w ustrukturyzowanym, powszechnie używanym, nadającym się do odczytu maszynowego i interoperacyjnym formacie oraz przesyłać je innemu administratorowi. Administratorów danych należy zachęcać do opracowywania interoperacyjnych formatów, które umożliwiają przenoszenie danych. Prawo to powinno mieć zastosowanie wtedy, gdy podmiot danych dostarczył danych osobowych za własną zgodą lub gdy przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy. Nie powinno mieć zastosowania, jeżeli przetwarzanie opiera się na podstawie prawnej innej niż zgoda lub umowa. Z prawa tego – z uwagi na jego charakter – nie powinno się korzystać w stosunku do administratorów przetwarzających dane w ramach wykonywania obowiązków publicznych. Dlatego nie powinno ono mieć zastosowania w szczególności wtedy, gdy przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne do wywiązania się z obowiązku prawnego, któremu podlega administrator, lub do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Przysługujące podmiotowi danych prawo do przesłania lub otrzymania swoich danych osobowych nie nakłada na administratorów obowiązku prowadzenia lub wprowadzenia kompatybilnych technicznie systemów przetwarzania danych. Jeżeli określony zestaw danych osobowych odnosi się do więcej niż jednego podmiotu danych, prawo do otrzymania danych nie powinno powodować uszczerbku dla praw innych podmiotów danych w świetle niniejszego rozporządzenia. Prawo to powinno pozostawać bez uszczerbku także dla prawa podmiotu danych do spowodowania, by dane osobowe zostały usunięte, oraz bez uszczerbku dla ograniczeń tego prawa określonych w niniejszym rozporządzeniu i nie powinno w szczególności skutkować usunięciem danych osobowych dotyczących podmiotu danych, których podmiot ten dostarczył do wykonania umowy, o ile i w takim zakresie, w jakim dane te są niezbędne do wykonania tej umowy. O ile jest to technicznie możliwe, podmiot danych powinien mieć prawo spowodować, by dane zostały przesłane przez jednego administratora bezpośrednio innemu administratorowi.

(56) Nawet jeżeli dane osobowe mogą być przetwarzane zgodnie z prawem, gdyż przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi lub ze względu na uzasadnione interesy administratora lub strony trzeciej, każdemu podmiotowi danych powinno przysługiwać prawo sprzeciwu wobec przetwarzania danych dotyczących jego indywidualnej sytuacji. Za wykazanie, że ważne uzasadnione interesy administratora mogą mieć charakter nadrzędny wobec interesów lub podstawowych praw i wolności podmiotu danych, powinien odpowiadać administrator.

(57) Jeżeli dane osobowe są przetwarzane do celów marketingu bezpośredniego, podmiot danych powinien mieć prawo wnieść w dowolnym momencie, w sposób wolny od opłat sprzeciw wobec tego przetwarzania, pierwotnego lub dalszego – w tym profilowania, o ile jest ono powiązane z marketingiem bezpośrednim. O prawie tym należy jednoznacznie powiadomić podmiot danych, a odnośne informacje – przedstawić jasno, oddzielnie od wszelkich innych informacji.

(58) Podmiot danych powinien mieć prawo do tego, by nie podlegać decyzji – mogącej przewidywać konkretne działania – która ocenia jego czynniki osobowe, opiera się wyłącznie na przetwarzaniu automatycznym, wywołuje wobec tego podmiotu skutki prawne lub w podobny sposób znacznie na niego wpływa, jak np. automatyczne odrzucenie elektronicznego wniosku kredytowego czy elektroniczne metody rekrutacji bez interwencji ludzkiej. Do takiego przetwarzania zalicza się też „profilowanie" – które polega na jakimkolwiek zautomatyzowanym przetwarzaniu danych osobowych pozwalającym ocenić czynniki osobowe osoby fizycznej, a w szczególności analizować lub prognozować aspekty dotyczące efektów pracy, sytuacji ekonomicznej, zdrowia, osobistych preferencji lub zainteresowań, wiarygodności lub zachowania, lokalizacji lub przemieszczania się – o ile wywołuje skutki prawne względem tej osoby lub w podobny sposób znacznie na nią wpływa. Niemniej podejmowanie decyzji na podstawie takiego przetwarzania, w tym profilowania, powinno być dozwolone, gdy jest wyraźnie dopuszczone prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlega administrator, w tym do celów monitorowania i zapobiegania – zgodnie z regulacjami, standardami i zaleceniami instytucji UE lub krajowych organów nadzorczych – oszustwom i uchylaniu się od podatków oraz do zapewniania bezpieczeństwa i niezawodności usług świadczonych przez administratora, lub gdy jest niezbędne do zawarcia lub wykonania umowy między podmiotem danych a administratorem, lub gdy podmiot danych udzielił wyraźnej zgody. Przetwarzanie takie powinno zawsze podlegać odpowiednim gwarancjom, w tym konkretnemu informowaniu podmiotu danych, prawu do uzyskania interwencji ludzkiej, gwarancji niestosowania takiego przetwarzania wobec dzieci, prawu do wyrażenia własnego stanowiska, prawu do uzyskania wyjaśnienia co do decyzji wynikłej z takiej oceny oraz prawu do zakwestionowania takiej decyzji. Aby zapewnić rzetelność i przejrzystość przetwarzania wobec podmiotu danych, mając na uwadze konkretne okoliczności i kontekst przetwarzania danych osobowych, administrator powinien stosować odpowiednie matematyczne lub statystyczne procedury profilowania, wdrożyć środki techniczne i organizacyjne gwarantujące w szczególności korektę czynników nieścisłości danych i maksymalne zmniejszenie ryzyka błędów, zabezpieczyć dane osobowe w sposób uwzględniający potencjalne zagrożenia dla interesów i praw podmiotu danych oraz zapobiegający m.in. skutkom w postaci dyskryminacji osób fizycznych z uwagi na pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, wyznanie lub przekonania, przynależność do związków zawodowych, stan genetyczny lub zdrowotny, orientację seksualną lub skutkujący środkami mającymi taki efekt. Automatyczne podejmowanie decyzji i profilowanie oparte na danych osobowych szczególnych kategorii powinny być dozwolone wyłącznie pod konkretnymi warunkami.

(58a) Profilowanie jako takie podlega przepisom niniejszego rozporządzenia, które regulują przetwarzanie danych osobowych, np. przepisom o podstawach prawnych przetwarzania czy zasadom ochrony danych. Możliwość wydawania wskazówek w tym względzie powinna mieć Europejska Rada Ochrony Danych.

(59) Prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego można nałożyć ograniczenia na konkretne zasady oraz na prawo do informacji, dostępu, poprawiania i usuwania lub prawo do przenoszenia danych, prawo do sprzeciwu, decyzje oparte na profilowaniu, zawiadamianie podmiotu danych o naruszeniu ochrony danych osobowych oraz pewne powiązane obowiązki administratorów, o ile jest to niezbędne i proporcjonalne w społeczeństwie demokratycznym, by zagwarantować bezpieczeństwo publiczne, w tym ochronę życia ludzkiego – zwłaszcza w ramach reakcji na klęski żywiołowe lub katastrofy antropogeniczne – zapobieganie przestępstwom lub naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie dochodzeń w ich sprawie i ich ściganie, lub wykonywanie kar kryminalnych, w tym ochronę przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganie takim zagrożeniom, ochronę innych publicznych interesów Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnego interesu gospodarczego lub finansowego Unii lub państwa członkowskiego, prowadzenie rejestrów publicznych z uwagi na przesłanki ogólnego interesu publicznego, dalsze przetwarzanie zarchiwizowanych danych osobowych w celu dostarczenia konkretnych informacji o postawie politycznej w ramach dawnych systemów państw totalitarnych lub ochronę podmiotu danych lub praw i wolności innych osób, w tym cele w dziedzinie ochrony socjalnej, zdrowia publicznego i cele humanitarne. Ograniczenia te powinny być zgodne z wymogami Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

(60) Należy obciążyć administratora odpowiedzialnością, w tym odpowiedzialnością prawną, za przetwarzanie danych osobowych przez niego samego lub w jego imieniu. W szczególności administrator powinien mieć obowiązek wdrożyć odpowiednie, skuteczne środki oraz być w stanie wykazać zgodność czynności przetwarzania z niniejszym rozporządzeniem, w tym skuteczność wspomnianych środków. Środki te powinny uwzględniać charakter, zakres, kontekst i cele przetwarzania oraz zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych.

(60a) Zagrożenia takie, o różnym prawdopodobieństwie i różnej powadze, mogą wynikać z przetwarzania danych mogącego prowadzić do szkód fizycznych, materialnych lub moralnych, w szczególności: jeżeli przetwarzanie może poskutkować dyskryminacją, kradzieżą tożsamości lub oszustwem dotyczącym tożsamości, stratą finansową, naruszeniem dobrego imienia, naruszeniem poufności danych chronionych tajemnicą służbową, niedozwolonym cofnięciem pseudonimizacji lub wszelką inną znaczną szkodą gospodarczą lub społeczną; lub jeżeli podmioty danych mogą zostać pozbawione przysługujących im praw i wolności lub możliwości sprawowania kontroli nad swoimi danymi osobowymi; jeżeli przetwarzane są dane osobowe ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, wyznanie lub przekonania światopoglądowe, lub przynależność do związków zawodowych oraz jeżeli przetwarzane są dane genetyczne lub dane dotyczące zdrowia lub seksualności, lub dane o wyrokach skazujących i przestępstwach lub o odnośnych środkach zabezpieczających; jeżeli oceniane są czynniki osobowe, w szczególności analizowane lub prognozowane aspekty dotyczące efektów pracy, sytuacji ekonomicznej, zdrowia, osobistych preferencji lub zainteresowań, wiarygodności lub zachowania, lokalizacji lub przemieszczania się – w celu tworzenia lub wykorzystywania profili osobistych; jeżeli przetwarzane są dane osobowe osób wymagających szczególnej troski, zwłaszcza dzieci; jeżeli przetwarzanie dotyczy dużej ilości danych osobowych i wpływa na dużą liczbę podmiotów danych.

(60b) Prawdopodobieństwo i wagę zagrożenia dla praw i wolności podmiotu danych należy określić, odwołując się do charakteru, zakresu, kontekstu i celów przetwarzania danych. Zagrożenie należy oszacować na podstawie obiektywnej oceny, w ramach której stwierdza się, czy operacje przetwarzania danych związane są z zagrożeniem lub dużym zagrożeniem.

(60c) Administrator lub podmiot przetwarzający może otrzymać wskazówki co do tego, jak wdrożyć odpowiednie środki oraz wykazać przestrzeganie rozporządzenia – zwłaszcza jeżeli chodzi o identyfikowanie zagrożenia związanego z przetwarzaniem, o jego ocenę pod kątem źródła, charakteru, prawdopodobieństwa i wagi oraz o sprawdzone rozwiązania pozwalające zminimalizować to zagrożenie – w szczególności w formie zatwierdzonych kodeksów postępowania, zatwierdzonej certyfikacji, wytycznych Europejskiej Rady Ochrony Danych lub poprzez sugestie inspektora ochrony danych. Europejska Rada Ochrony Danych może wydawać wytyczne także w sprawie operacji przetwarzania, których nie uznaje się za mogące nieść duże zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych, i wskazywać, jakie środki mogą wystarczyć w takich przypadkach dla zaradzenia takiemu zagrożeniu.

(61) Ochrona praw i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych wymaga wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych, by zapewnić spełnienie wymogów niniejszego rozporządzenia. Aby móc wykazać przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, administrator powinien przyjąć wewnętrzne strategie i wdrożyć środki zgodne w szczególności z zasadą uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania oraz z zasadą domyślnej ochrony danych. Takie środki mogą polegać m.in. na minimalizacji przetwarzania danych osobowych, jak najszybszej pseudonimizacji danych osobowych, przejrzystości co do funkcji i przetwarzania danych osobowych, umożliwieniu podmiotowi danych monitorowania przetwarzania danych, umożliwieniu administratorowi tworzenia i doskonalenia zabezpieczeń. Jeżeli opracowywane, projektowane, wybierane i użytkowane są aplikacje, usługi i produkty, które opierają się na przetwarzaniu danych osobowych albo dane osobowe przetwarzają w celu realizacji swojego zadania, należy zachęcać wytwórców tych produktów, usług i aplikacji, by podczas opracowywania i projektowania takich produktów, usług i aplikacji wzięli pod uwagę prawo do ochrony danych osobowych i z należytym uwzględnieniem nowoczesnych rozwiązań zapewnili administratorom i podmiotom przetwarzającym możliwość wywiązania się ze spoczywających na nich obowiązków ochrony danych. Zasadę uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania i zasadę domyślnej ochrony danych należy też brać pod uwagę w przetargach publicznych.

(62) Ochrona praw i wolności podmiotów danych oraz odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawna, administratorów i podmiotów przetwarzających – także w odniesieniu do monitorowania ze strony organów nadzorczych i do środków przez nie stosowanych – wymagają dokonania w ramach niniejszego rozporządzenia jasnego podziału obowiązków, w tym na wypadek gdyby administrator określał cele i sposoby przetwarzania wspólnie z innymi administratorami lub gdyby operacji przetwarzania dokonywano w imieniu administratora.

(63) Gdy administrator lub podmiot przetwarzający niemający siedziby w Unii przetwarza dane osobowe podmiotów danych znajdujących się w Unii, a jego czynności przetwarzania wiążą się z oferowaniem towarów lub usług tym podmiotom w Unii (niezależnie od tego, czy wymaga od tych podmiotów płatności) lub z monitorowaniem ich zachowania (o ile ma ono miejsce w Unii), to taki administrator lub podmiot przetwarzający powinien wyznaczyć przedstawiciela, chyba że przetwarzanie ma charakter sporadyczny, nie obejmuje – na dużą skalę – przetwarzania danych szczególnych kategorii, o czym mowa w art. 9 ust. 1, ani przetwarzania danych o wyrokach skazujących za przestępstwa i danych o przestępstwach, o czym mowa w art. 9a, i jest mało prawdopodobne, by ze względu na swój charakter, kontekst, zakres i cele niosło zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych, lub jeżeli administrator jest organem lub podmiotem publicznym. Przedstawiciel powinien działać w imieniu administratora lub podmiotu przetwarzającego i może być adresatem ewentualnych działań organu nadzorczego. Administrator lub podmiot przetwarzający powinien wyznaczyć przedstawiciela w wyraźny sposób za pomocą pisemnego upoważnienia do podejmowania działań w jego imieniu w odniesieniu do obowiązków administratora lub podmiotu przetwarzającego wynikających z niniejszego rozporządzenia. Wyznaczenie przedstawiciela nie wpływa na odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, administratora lub podmiotu przetwarzającego wynikającą z niniejszego rozporządzenia. Przedstawiciel powinien wykonywać swoje zadania zgodnie z upoważnieniem otrzymanym od administratora, w tym współpracować z właściwymi organami nadzorczymi odnośnie do działań służących przestrzeganiu niniejszego rozporządzenia. W razie jego nieprzestrzegania przez administratora wyznaczony przedstawiciel powinien podlegać działaniom egzekucyjnym.

(63a) Aby zapewnić przestrzeganie wymogów niniejszego rozporządzenia w przypadku przetwarzania, którego w imieniu administratora ma dokonać podmiot przetwarzający, administrator powinien, powierzając podmiotowi przetwarzającemu czynności przetwarzania, korzystać z usług wyłącznie podmiotów przetwarzających, które dają wystarczające gwarancje – zwłaszcza jeżeli chodzi o wiedzę fachową, wiarygodność i zasoby – wdrożenia środków technicznych i organizacyjnych odpowiadających wymogom niniejszego rozporządzenia, w tym wymogom bezpieczeństwa przetwarzania. Stosowanie przez podmiot przetwarzający zatwierdzonego kodeksu postępowania lub zatwierdzonego mechanizmu certyfikacji może posłużyć za element wykazujący wywiązywanie się z obowiązków administratora. Przetwarzanie przez podmiot przetwarzający powinno być regulowane umową lub innym aktem prawnym, które podlegają prawu Unii lub prawu państwa członkowskiego, wiążą podmiot przetwarzający z administratorem, określają przedmiot i czas trwania przetwarzania, charakter i cele przetwarzania, rodzaj danych osobowych i kategorie podmiotów danych oraz które uwzględniają konkretne zadania i obowiązki podmiotu przetwarzającego w kontekście planowanego przetwarzania oraz zagrożenie dla praw i wolności podmiotu danych. Administrator i podmiot przetwarzający mogą postanowić skorzystać z umowy indywidualnej lub ze standardowych klauzul umownych, które zostały przyjęte bezpośrednio przez Komisję albo które zostały przyjęte przez organ nadzorczy zgodnie z mechanizmem spójności, a następnie przyjęte przez Komisję. Po zakończeniu przetwarzania w imieniu administratora podmiot przetwarzający powinien – zgodnie z decyzją administratora – zwrócić lub usunąć dane osobowe, chyba że prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlega podmiot przetwarzający, nakładają obowiązek przechowywania danych.

(64) (…)

(65) Aby wykazać przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, administrator lub podmiot przetwarzający powinni prowadzić rejestry czynności przetwarzania, za które to czynności są odpowiedzialni. Każdy administrator i każdy podmiot przetwarzający powinni być zobowiązani współpracować z organem nadzorczym oraz udostępniać mu te rejestry na żądanie, tak by mogły posłużyć do monitorowania tych operacji przetwarzania.

(66) W celu zachowania bezpieczeństwa i zapobieżenia przetwarzaniu niezgodnemu z niniejszym rozporządzeniem administrator lub podmiot przetwarzający powinni oszacować zagrożenia właściwe dla przetwarzania oraz wdrożyć środki – takie jak szyfrowanie – minimalizujące te zagrożenia. Środki te powinny zapewnić odpowiedni poziom bezpieczeństwa, w tym poufność – z uwzględnieniem nowoczesnych rozwiązań oraz kosztów wdrożenia – w stosunku do zagrożeń i charakteru danych osobowych podlegających ochronie. Oceniając zagrożenie dla bezpieczeństwa danych, należy wziąć pod uwagę zagrożenia cechujące przetwarzanie danych – takie jak przypadkowe lub niezgodne z prawem zniszczenie, utracenie, zmodyfikowanie, nieuprawnione ujawnienie lub nieuprawniony dostęp do danych osobowych przesyłanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych – i mogące w szczególności prowadzić do szkód fizycznych, materialnych lub moralnych.

(66a) Aby bardziej zadbać o przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, gdy operacje przetwarzania mogą nieść duże zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych, należy zobowiązać administratora do dokonania oceny skutków pod kątem ochrony danych w celu oszacowania w szczególności źródła, charakteru, specyfiki i wagi tego zagrożenia. Wyniki oceny należy uwzględnić przy określaniu odpowiednich środków, które należy zastosować, by wykazać, że przetwarzanie danych osobowych odbywa się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeżeli ocena skutków pod kątem ochrony danych wykaże, że operacje przetwarzania niosą duże zagrożenie, którego administrator nie może zminimalizować odpowiednimi środkami z punktu widzenia dostępnej technologii i kosztów wdrożenia, przed przetwarzaniem należy skonsultować się z organem nadzorczym.

(67) Przy braku odpowiedniej i szybkiej reakcji naruszenie ochrony danych osobowych może przysporzyć osobom fizycznym szkód fizycznych, materialnych lub moralnych, takich jak utrata kontroli nad własnymi danymi osobowymi lub ograniczenie praw, dyskryminacja, kradzież tożsamości lub oszustwo dotyczące tożsamości, strata finansowa, niedozwolone cofnięcie pseudonimizacji, naruszenie dobrego imienia, naruszenie poufności danych chronionych tajemnicą służbową lub wszelkie inne szkody gospodarcze lub społeczne. Dlatego natychmiast po stwierdzeniu naruszenia ochrony danych osobowych administrator powinien bez zbędnej zwłoki – jeżeli to wykonalne, nie później niż w terminie 72 godzin po stwierdzeniu naruszenia – zgłosić je właściwemu organowi nadzorczemu, chyba że administrator jest w stanie wykazać zgodnie z zasadą rozliczalności, że jest mało prawdopodobne, by naruszenie to mogło nieść zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych. Jeśli nie jest to możliwe w terminie 72 godzin, zgłoszeniu powinno towarzyszyć wyjaśnienie przyczyn opóźnienia, a informacje mogą być przekazywane stopniowo, bez dalszej zbędnej zwłoki.

(67a nowy) Jeżeli naruszenie ochrony danych osobowych może nieść duże zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych, osoby fizyczne należy zawiadomić bez zbędnej zwłoki, tak by mogły podjąć niezbędne środki ostrożności. Zawiadomienie powinno zawierać opis charakteru naruszenia ochrony danych osobowych oraz zalecenia dla danej osoby fizycznej co do minimalizacji potencjalnych niekorzystnych skutków. Zawiadomienia należy przekazywać podmiotom danych tak szybko, jak jest to racjonalnie możliwe, w ścisłej współpracy z organem nadzorczym oraz z poszanowaniem wskazówek przekazanych przez ten organ lub inne właściwe organy (np. organy ścigania). Na przykład aby zminimalizować bezpośrednie ryzyko szkody, należy podmiot danych zawiadomić szybko, natomiast aby wdrożyć odpowiednie środki przeciwko takim samym lub podobnym naruszeniom ochrony danych, można poświęcić na działania więcej czasu.

(68) Należy się upewnić, czy wdrożono wszelkie odpowiednie techniczne środki ochrony i wszelkie odpowiednie środki organizacyjne, by od razu stwierdzić naruszenie ochrony danych osobowych i szybko poinformować organ nadzorczy i podmiot danych. To, czy zawiadomienia dokonano bez zbędnej zwłoki, należy ustalić z uwzględnieniem zwłaszcza charakteru i wagi naruszenia ochrony danych osobowych, jego konsekwencji oraz niekorzystnych skutków dla podmiotu danych. Takie zawiadomienie może skutkować interwencją organu nadzorczego, zgodnie z jego zadaniami i uprawnieniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

(68a) (…)

(69) Przy określaniu szczegółowych przepisów o formie i procedurach mających zastosowanie do zawiadamiania o naruszeniu ochrony danych osobowych należy wziąć pod uwagę okoliczności naruszenia, w tym fakt, czy dane osobowe były zabezpieczone odpowiednimi technicznymi środkami ochrony skutecznie ograniczającymi prawdopodobieństwo oszustwa dotyczącego tożsamości lub innych form nadużycia. W przepisach tych i procedurach należy ponadto uwzględnić uzasadnione interesy organów ścigania, jeżeli przedwczesne ujawnienie mogłoby niepotrzebnie utrudnić badanie okoliczności naruszenia.

(70) Dyrektywa 95/46/WE przewidywała ogólny obowiązek zawiadamiania organów nadzorczych o przetwarzaniu danych osobowych. Obowiązek ten powoduje jednak obciążenia administracyjne i finansowe i nie zawsze przyczyniał się do poprawy ochrony danych osobowych. Dlatego należy znieść te powszechne, ogólne obowiązki zawiadamiania i zastąpić je skutecznymi procedurami i mechanizmami koncentrującymi się w zamian na tych rodzajach operacji przetwarzania, które ze względu na swój charakter, zakres, kontekst i cele mogą nieść duże zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych. Takimi rodzajami operacji przetwarzania mogą być operacje, które wiążą się w szczególności z użyciem nowych technologii lub które są nowe i nie zostały jeszcze poddane przez administratora ocenie skutków pod kątem ochrony danych lub stały się niezbędne z uwagi na upływ czasu od pierwotnego przetwarzania.

(70a) W takim przypadku administrator powinien przed przetwarzaniem dokonać oceny skutków pod kątem ochrony danych – po to by ocenić konkretne prawdopodobieństwo i konkretną wagę tego dużego zagrożenia, uwzględniając charakter, zakres, kontekst i cele przetwarzania oraz źródła zagrożenia; ocena ta zaś powinna w szczególności obejmować planowane środki, gwarancje i mechanizmy mające minimalizować to zagrożenie, zapewniać ochronę danych osobowych oraz wykazać przestrzeganie niniejszego rozporządzenia.

(71) Powinno to mieć zastosowanie w szczególności do operacji przetwarzania o dużej skali – które służą przetwarzaniu znacznej ilości danych osobowych na szczeblu regionalnym, krajowym lub ponadnarodowym i które mogą wpłynąć na dużą liczbę podmiotów danych oraz które mogą nieść duże zagrożenie, na przykład (ze względu na swoją newralgiczność) gdy zgodnie ze stanem wiedzy technicznej stosowana jest na dużą skalę nowa technologia – oraz do innych operacji przetwarzania niosących duże zagrożenie dla praw i wolności podmiotów danych, w szczególności gdy operacje te utrudniają podmiotom danych korzystanie z przysługujących im praw. Oceny skutków pod kątem ochrony danych należy także dokonywać w przypadkach, w których dane przetwarza się w celu podjęcia decyzji wobec konkretnej osoby fizycznej po dokonaniu systematycznej, kompleksowej oceny czynników osobowych osób fizycznych na podstawie profilowania tych danych lub po przetworzeniu danych osobowych szczególnych kategorii, danych biometrycznych lub danych o wyrokach skazujących za przestępstwa, o przestępstwach lub o odnośnych środkach zabezpieczających. Ocena skutków pod kątem ochrony danych jest również niezbędna w przypadku monitorowania na dużą skalę miejsc publicznie dostępnych – zwłaszcza za pomocą urządzeń optyczno-elektronicznych – lub wszelkich innych operacji, względem których właściwy organ nadzorczy uznaje, że przetwarzanie może nieść duże zagrożenie dla praw i wolności podmiotów danych, w szczególności dlatego, że operacje te uniemożliwiają podmiotom danych korzystanie z prawa, usługi lub umowy lub mają systematyczny charakter i dużą skalę. Przetwarzanie danych osobowych nie powinno być uznawane za przetwarzanie na dużą skalę, jeżeli przetwarzanie dotyczy danych osobowych pacjentów lub klientów i jest dokonywane przez pojedynczego lekarza, pracownika służby zdrowia lub adwokata. W tych przypadkach ocena skutków pod kątem ochrony danych nie powinna być obowiązkowa.

(72) W niektórych okolicznościach rozsądnie i korzystnie byłoby nie ograniczać oceny skutków pod kątem ochrony danych do pojedynczego projektu, na przykład wtedy gdy organy lub podmioty publiczne zamierzają ustanowić wspólną aplikację lub platformę przetwarzania lub gdy kilku administratorów planuje wprowadzić wspólną aplikację lub środowisko przetwarzania obejmujące sektor lub segment gospodarki lub szeroko rozpowszechnioną działalność horyzontalną.

(73) Przyjmując prawo krajowe, które ma być dla organu lub podmiotu publicznego podstawą do wykonywania zadań i ma regulować konkretną operację przetwarzania lub konkretny zestaw operacji, państwa członkowskie mogą uznać, że przed takimi czynnościami przetwarzania należy koniecznie przeprowadzić taką ocenę.

(74) Jeżeli ocena skutków pod kątem ochrony danych wykaże, że przy braku planowanych gwarancji, środków bezpieczeństwa oraz mechanizmów minimalizujących zagrożenie przetwarzanie niosłoby duże zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych, a administrator jest zdania, że zagrożenia tego nie da się zminimalizować środkami racjonalnymi z punktu widzenia dostępnych technologii i kosztów wdrożenia, wtedy przed rozpoczęciem czynności przetwarzania należy skonsultować się z organem nadzorczym. Takie duże zagrożenie mogą nieść pewne rodzaje przetwarzania danych oraz zakres i częstotliwość przetwarzania, które mogą skutkować także szkodą lub ingerencją w prawa i wolności osoby fizycznej. Na wniosek o konsultacje organ nadzorczy powinien odpowiedzieć w określonym terminie. Jednak brak reakcji ze strony organu nadzorczego w tym terminie nie powinien wykluczać interwencji tego organu zgodnie z jego zadaniami i uprawnieniami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, w tym uprawnieniami do zakazania operacji przetwarzania. W ramach konsultacji można przedłożyć organowi nadzorczemu wyniki oceny skutków pod kątem ochrony danych dokonanej w odniesieniu do danego przetwarzania zgodnie z art. 33, a w szczególności środki planowane w celu zminimalizowania zagrożenia dla praw i wolności osób fizycznych.

(74a) W razie potrzeby i na wniosek podmiot przetwarzający powinien pomagać administratorowi w zapewnieniu przestrzegania obowiązków wynikających z dokonania oceny skutków pod kątem ochrony danych oraz z uprzednich konsultacji z organem nadzorczym.

(74b) Konsultacji z organem nadzorczym należy dokonać również w trakcie przygotowywania środka ustawodawczego lub regulacyjnego przewidującego przetwarzanie danych osobowych, po to by zapewnić zgodność zamierzonego przetwarzania z niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności zminimalizować ewentualne zagrożenie dla podmiotu danych.

(75) Jeżeli przetwarzania dokonuje organ publiczny (z wyjątkiem sądów lub niezależnych organów wymiaru sprawiedliwości w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości) lub jeżeli w sektorze publicznym przetwarzania dokonuje administrator, którego główna działalność polega na operacjach przetwarzania wymagających regularnego i systematycznego monitorowania podmiotów danych, to w monitorowaniu wewnętrznego przestrzegania niniejszego rozporządzenia administrator lub podmiot przetwarzający powinni być wspomagani przez osobę dysponującą wiedzą fachową na temat prawa i praktyk w dziedzinie ochrony danych. W sektorze prywatnym przetwarzanie danych osobowych jest główną działalnością administratora, jeżeli oznacza jego zasadnicze, a nie poboczne czynności. To, jaki poziom wiedzy fachowej jest niezbędny, należy ustalić zwłaszcza w świetle prowadzonych operacji przetwarzania danych oraz ochrony, której wymagają dane osobowe przetwarzane przez administratora lub podmiot przetwarzający. Odnośni inspektorzy ochrony danych – bez względu na to, czy są pracownikami administratora – powinni być w stanie wykonywać swoje obowiązki i zadania w sposób niezależny.

(76) Należy zachęcać stowarzyszenia lub inne organy reprezentujące administratorów lub podmioty przetwarzające różnych kategorii do sporządzania kodeksów postępowania, w granicach niniejszego rozporządzenia, by ułatwiać skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem szczególnych cech przetwarzania prowadzonego w niektórych sektorach i szczególnych potrzeb mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw. W takich kodeksach można w szczególności dopasować obowiązki administratorów i podmiotów przetwarzających do zagrożenia, jakie przetwarzanie może nieść dla praw i wolności osób fizycznych.

(76a) Sporządzając kodeks postępowania bądź zmieniając go lub poszerzając, stowarzyszenia i inne organy reprezentujące administratorów lub podmioty przetwarzające różnych kategorii powinny konsultować się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym jeżeli jest to wykonalne, z podmiotami danych, oraz mieć na względzie uwagi i opinie otrzymane w ramach takich konsultacji.

(77) Aby zwiększyć przejrzystość i przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, należy zachęcać do ustanowienia mechanizmów certyfikacji oraz do wprowadzenia pieczęci i oznaczeń w dziedzinie ochrony danych, pozwalając w ten sposób podmiotom danych szybko ocenić poziom ochrony danych, której podlegają stosowne produkty i usługi.

(78) Transgraniczny przepływ danych osobowych do państw spoza Unii i do organizacji międzynarodowych oraz z takich państw i z takich organizacji jest niezbędnym warunkiem rozwoju handlu międzynarodowego i współpracy międzynarodowej. Wzrost tego przepływu spowodował nowe wyzwania i problemy w dziedzinie ochrony danych osobowych. Przekazując dane osobowe z Unii administratorom, podmiotom przetwarzającym lub innym odbiorcom w państwach trzecich lub organizacjom międzynarodowym, nie należy jednak obniżać poziomu ochrony osób fizycznych gwarantowanego w Unii niniejszym rozporządzeniem; powinno to dotyczyć także wtórnego przekazywania danych osobowych: z państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej administratorowi, pomiotowi przetwarzającemu w tym samym lub kolejnym państwie trzecim lub tej samej lub kolejnej organizacji międzynarodowej. W każdym przypadku przekazywanie danych do państw trzecich i organizacji międzynarodowych może się odbywać wyłącznie w pełnej zgodzie z niniejszym rozporządzeniem. Przekazywanie może mieć miejsce wyłącznie wtedy, gdy administrator lub podmiot przetwarzający przestrzegają warunków ustanowionych w rozdziale V – z zastrzeżeniem pozostałych przepisów niniejszego rozporządzenia.

(79) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla umów międzynarodowych między Unią a państwami trzecimi regulujących przekazywanie danych osobowych, w tym zawierających odpowiednie gwarancje dla podmiotów danych. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy międzynarodowe przewidujące m.in. przekazywanie danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych, o ile umowy takie nie wpływają na niniejsze rozporządzenie ani na inne przepisy prawa UE i o ile przewidują odpowiedni poziom ochrony podstawowych praw podmiotów danych.

(80) Komisja może stwierdzić ze skutkiem dla całej Unii, że niektóre państwa trzecie – lub terytorium lub określony sektor w państwie trzecim – lub organizacja międzynarodowa oferują odpowiedni poziom ochrony danych, i tym samym zagwarantować pewność i jednolitość prawną w całej Unii, jeżeli chodzi o państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe uznawane za zapewniające taki poziom ochrony. W takich przypadkach przekazywanie danych osobowych do tych państw może się odbywać bez potrzeby uzyskania dodatkowego zezwolenia. Komisja może także zdecydować, wcześniej informując o tym państwo trzecie i przedstawiając mu kompletne uzasadnienie, o odwołaniu takiej decyzji.

(81) Zgodnie z podstawowymi wartościami, na których opiera się Unia, w szczególności z ochroną praw człowieka, Komisja powinna w swojej ocenie państwa trzeciego lub terytorium lub określonego sektora w państwie trzecim wziąć pod uwagę sposób, w jaki to państwo trzecie przestrzega praworządności, dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz międzynarodowych norm i standardów ochrony praw człowieka, jego prawo ogólne i sektorowe, w tym ustawodawstwo dotyczące bezpieczeństwa publicznego, obrony, bezpieczeństwa narodowego i porządku publicznego, a także prawo karne. Stwierdzając, czy poziom ochrony na terytorium lub w określonym sektorze w państwie trzecim jest odpowiedni, należy wziąć pod uwagę jasne i obiektywne kryteria, takie jak konkretne czynności przetwarzania, zakres mających zastosowanie standardów prawnych i ustawodawstwo obowiązujące w danym państwie trzecim. Państwo trzecie powinno oferować gwarancje zapewniające odpowiedni – zasadniczo równoważny gwarantowanemu w Unii – poziom ochrony w szczególności wtedy, gdy dane są przetwarzane w jednym konkretnym sektorze lub większej ich liczbie. W szczególności państwo trzecie powinno zapewnić skuteczny niezależny nadzór nad ochroną danych oraz powinno przewidzieć mechanizmy współpracy z europejskimi organami ochrony danych, a podmioty danych powinny uzyskać skuteczne i egzekwowalne prawa oraz skuteczne administracyjne i sądowe środki zaskarżenia.

(81a) Poza międzynarodowymi zobowiązaniami, które zaciągnęły państwo trzecie lub organizacja międzynarodowa, Komisja powinna brać pod uwagę także obowiązki wynikające z udziału państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej w systemach wielostronnych lub regionalnych, zwłaszcza w odniesieniu do ochrony danych osobowych, a także realizację takich obowiązków. W szczególności powinna wziąć pod uwagę przystąpienie państwa trzeciego do konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych. Oceniając poziom ochrony w państwach trzecich lub organizacjach międzynarodowych, Komisja powinna konsultować się z Europejską Radą Ochrony Danych.

(81b) Komisja powinna monitorować obowiązywanie decyzji o poziomie ochrony w państwie trzecim – lub na terytorium lub w określonym sektorze w państwie trzecim – lub w organizacji międzynarodowej, w tym decyzji przyjętych na podstawie art. 25 ust. 6 lub art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE. W swoich decyzjach stwierdzających odpowiedni poziom ochrony Komisja powinna zastrzec mechanizm okresowej weryfikacji ich obowiązywania. Takiej okresowej weryfikacji powinna dokonywać w konsultacji z danym państwem trzecim lub daną organizacją międzynarodową i powinna w niej uwzględnić wszelkie istotne zmiany w tym państwie trzecim lub tej organizacji międzynarodowej. Prowadząc monitorowanie i dokonując okresowej weryfikacji, Komisja powinna uwzględnić stanowisko i wnioski Parlamentu Europejskiego i Rady, a także innych właściwych organów i źródeł. Komisja powinna w rozsądnym terminie ocenić obowiązywanie decyzji wspomnianego drugiego typu i przekazać wszelkie istotne wnioski komitetowi w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 ustanowionemu na mocy niniejszego rozporządzenia, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(82) Komisja może uznać, że państwo trzecie – lub terytorium lub określony sektor w państwie trzecim – lub organizacja międzynarodowa przestały zapewniać odpowiedni poziom ochrony danych. W związku z tym przekazywanie danych osobowych do tego państwa trzeciego lub tej organizacji międzynarodowej powinno zostać zakazane, chyba że spełnione są wymogi art. 42–44. W takim przypadku należy przewidzieć konsultacje między Komisją a takimi państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi. Komisja powinna na czas poinformować to państwo trzecie lub tę organizację międzynarodową o powodach oraz podjąć z nimi konsultacje w celu zaradzenia sytuacji.

(83) W razie braku stwierdzenia odpowiedniego poziomu ochrony danych administrator lub podmiot przetwarzający powinni zastosować środki rekompensujące brak ochrony danych w państwie trzecim, oferując podmiotowi danych odpowiednie gwarancje. Takie odpowiednie gwarancje mogą polegać na skorzystaniu z wiążących reguł korporacyjnych, standardowych klauzul ochrony danych przyjętych przez Komisję, standardowych klauzul ochrony danych przyjętych przez organ nadzorczy lub klauzul umownych dopuszczonych przez organ nadzorczy. Gwarancje te powinny zapewniać, by przestrzegane były wymogi ochrony danych oraz prawa podmiotów danych takie same jak w przypadku przetwarzania wewnątrzunijnego, w tym zapewniać dostępność egzekwowalnych praw podmiotu danych i skutecznych środków ochrony prawnej – w tym prawa do skutecznych administracyjnych lub sądowych środków zaskarżenia i do wniesienia powództwa o odszkodowanie – w Unii lub w państwie trzecim. Powinny one dotyczyć w szczególności przestrzegania ogólnych zasad związanych z przetwarzaniem danych osobowych oraz zasad uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania i domyślnej ochrony danych. Również organy lub podmioty publiczne mogą przekazywać dane organom lub podmiotom publicznym w państwach trzecich lub organizacjom międzynarodowym o analogicznych obowiązkach lub funkcjach, w tym na podstawie przepisów, które powinny znaleźć się w porozumieniach administracyjnych, takich jak protokoły ustaleń, i które powinny przewidywać egzekwowalne i skuteczne prawa podmiotów danych. Jeżeli gwarancje znajdują się w niewiążących prawnie porozumieniach administracyjnych, należy uzyskać zezwolenie właściwego organu nadzorczego.

(84) Możliwość korzystania przez administratora lub podmiot przetwarzający ze standardowych klauzul ochrony danych przyjętych przez Komisję lub organ nadzorczy nie powinna stanowić dla administratora lub podmiotu przetwarzającego przeszkody, by standardowe klauzule ochrony danych włączyć do szerszej umowy, w tym do umowy między wspomnianym podmiotem przetwarzającym a innym podmiotem przetwarzającym, ani by dodać inne klauzule lub dodatkowe gwarancje, pod warunkiem że nie są one bezpośrednio lub pośrednio sprzeczne ze standardowymi klauzulami umownymi przyjętymi przez Komisję lub organ nadzorczy ani nie naruszają podstawowych praw lub wolności podmiotów danych. Należy zachęcać administratorów i podmioty przetwarzające, by w drodze zobowiązań umownych przewidywały dodatkowe gwarancje, stanowiące uzupełnienie dla standardowych klauzul ochrony.

(85) Grupa korporacyjna lub grupa firm prowadzących wspólną działalność gospodarczą powinna móc korzystać z zatwierdzonych wiążących reguł korporacyjnych przy międzynarodowym przekazywaniu danych z Unii do organizacji w tej samej korporacyjnej grupie przedsiębiorstw lub w grupie firm, o ile w takich regułach korporacyjnych są ujęte wszystkie podstawowe zasady i egzekwowalne prawa zapewniające odpowiednie gwarancje na potrzeby przekazywania danych osobowych lub na potrzeby określonych kategorii przekazań danych osobowych.

(86) Należy przewidzieć możliwość przekazywania danych w niektórych okolicznościach, jeżeli podmiot danych udzielił na to wyraźnej zgody, jeżeli przekazywanie jest sporadyczne i niezbędne w związku z umową lub roszczeniem prawnym – niezależnie od rodzaju postępowania: sądowego lub administracyjnego lub jakiegokolwiek innego postępowania pozasądowego, w tym postępowania przed organami regulacyjnymi. Należy także przewidzieć możliwość przekazywania danych, jeżeli wymaga tego ważny interes publiczny ustanowiony prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego lub jeżeli przekazanie następuje z rejestru utworzonego na mocy prawa i przeznaczonego do wglądu dla ogółu obywateli lub osób mających uzasadniony interes. W drugim z tych przypadków przekazanie nie powinno obejmować całości danych lub całych kategorii danych z rejestru, a jeżeli rejestr jest przeznaczony do wglądu dla osób mających uzasadniony interes, przekazanie danych powinno nastąpić wyłącznie wtedy, gdy wystąpią o to te właśnie osoby lub właśnie one mają być odbiorcami, przy pełnym uwzględnieniu interesów i praw podstawowych podmiotu danych.

(87) Odstępstwa te powinny mieć w szczególności zastosowanie do przekazywania danych wymaganego i niezbędnego ze względu na ważne przesłanki interesu publicznego, na przykład do międzynarodowej wymiany danych między organami ds. konkurencji, organami podatkowymi lub celnymi, organami nadzoru finansowego, służbami odpowiedzialnymi za sprawy ubezpieczeń społecznych lub za zdrowie publiczne, na przykład w przypadku ustalania kontaktów zakaźnych w razie chorób zakaźnych lub w celu zmniejszenia lub wyeliminowania dopingu w sporcie. Przekazywanie danych osobowych należy uznać za zgodne z prawem również wtedy, gdy jest niezbędne w celu ochrony interesu, który ma istotne znaczenie dla żywotnych interesów podmiotu danych lub innej osoby, w tym integralności fizycznej lub życia, a podmiot danych nie jest w stanie udzielić zgody. W razie braku stwierdzenia odpowiedniego poziomu ochrony prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego mogą ze względu na ważne przesłanki interesu publicznego wyraźnie nakładać ograniczenia na przekazywanie konkretnych kategorii danych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej. O takich przepisach państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję. Każde przekazanie danych osobowych podmiotu danych, który jest fizycznie lub prawnie niezdolny do udzielenia zgody, do międzynarodowej organizacji humanitarnej, aby mogła wykonać zadanie nałożone na nią konwencjami genewskimi lub by mogła działać na rzecz rzetelnego stosowania międzynarodowego prawa humanitarnego mającego zastosowanie w konfliktach zbrojnych, można uznać za niezbędne ze względu na ważną przesłankę interesu publicznego lub za leżące w żywotnym interesie podmiotu danych.

(88) Przekazanie, które można uznać za niepowtarzające się i które dotyczy tylko ograniczonej liczby podmiotów danych, może być także dopuszczalne ze względu na ważne uzasadnione interesy realizowane przez administratora, o ile charakteru nadrzędnego nie mają interesy lub prawa i wolności podmiotu danych i administrator ocenił wszelkie okoliczności związane z przekazaniem danych. Administrator powinien zwrócić szczególną uwagę na charakter danych, cel i czas trwania proponowanej operacji przetwarzania lub proponowanych operacji przetwarzania oraz na sytuację w państwie pochodzenia, państwie trzecim i państwie ostatecznego przeznaczenia, a także na przywoływane odpowiednie gwarancje poszanowania podstawowych praw i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych. Takie przekazanie powinno być dopuszczalne w nielicznych przypadkach – gdy nie ma zastosowania żadna z pozostałych podstaw umożliwiających przekazanie. Gdy chodzi o cele badań naukowych i historycznych lub cele statystyczne, należy wziąć pod uwagę uzasadnione oczekiwania społeczne co do rozwoju wiedzy. Administrator informuje o przekazaniu organ nadzorczy oraz podmiot danych.

(89) W każdym przypadku, jeżeli Komisja nie podjęła decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony danych w państwie trzecim, administrator lub podmiot przetwarzający powinni zastosować rozwiązania, które pozwolą podmiotom danych dysponować – gdy przekazanie już dojdzie do skutku – egzekwowalnymi i skutecznymi prawami względem przetwarzania ich danych w Unii, tak że podmioty te nadal będą mogły korzystać z podstawowych praw i gwarancji.

(90)Niektóre państwa trzecie uchwalają ustawy, rozporządzenia i inne instrumenty prawne mające bezpośrednio regulować czynności przetwarzania podejmowane przez osoby fizyczne i prawne podlegające jurysdykcji państw członkowskich. Mogą się tu zaliczać wyroki sądów lub trybunałów czy decyzje organów administracyjnych państwa trzeciego nakazujące administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu przekazać lub ujawnić dane osobowe i niemające za podstawę umowy międzynarodowej – np. układu o wzajemnej pomocy prawnej – która obowiązywałaby między tym państwem trzecim a Unią czy państwem członkowskim. Pozaterytorialne stosowanie tych ustaw, rozporządzeń i innych instrumentów prawnych może naruszać prawo międzynarodowe i uniemożliwiać zapewnienie osobom fizycznym ochrony gwarantowanej niniejszym rozporządzeniem przez Unię. Przekazywanie danych powinno być dopuszczalne wyłącznie wtedy, gdy spełnione są warunki przekazywania do państw trzecich ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Tak może być m.in. wtedy, gdy ujawnienie jest niezbędne ze względu na ważny interes publiczny uznany prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

(91) Transgraniczne przekazywanie danych osobowych poza Unią może spowodować wzrost ryzyka, że osoby fizyczne nie będą mogły skorzystać z praw do ochrony danych osobowych, w szczególności w celu ochrony przed niezgodnym z prawem wykorzystaniem lub ujawnieniem tych informacji. Jednocześnie organy nadzorcze mogą uznać, że nie są w stanie rozpatrzyć skargi lub przeprowadzić dochodzenia w sprawie działalności, która ma miejsce poza granicami ich państwa. Ich staraniom na rzecz współpracy w kontekście transgranicznym mogą także przeszkodzić niewystarczające uprawnienia prewencyjne lub zaradcze, niespójne systemy prawne oraz przeszkody praktyczne, takie jak ograniczone środki. Należy więc promować ściślejszą współpracę między organami nadzorującymi ochronę danych, by pomóc im wymieniać informacje i prowadzić dochodzenia z ich międzynarodowymi odpowiednikami. Aby stworzyć mechanizmy współpracy międzynarodowej, ułatwiające i przewidujące wzajemną międzynarodową pomoc w egzekwowaniu ustawodawstwa z zakresu ochrony danych osobowych, Komisja i organy nadzorcze powinny w ramach działań związanych z wykonywaniem swoich uprawnień wymieniać się informacjami i współpracować z właściwymi organami państw trzecich na zasadzie wzajemności i zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, w tym przepisami rozdziału V.

(92) Zasadniczym elementem ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych jest utworzenie w państwach członkowskich organów nadzorczych, uprawnionych do wykonywania zadań i korzystania z uprawnień w sposób całkowicie niezależny. Aby odzwierciedlić swoją strukturę konstytucyjną, organizacyjną i administracyjną, państwa członkowskie mogą utworzyć więcej niż jeden organ nadzorczy.

(92a) Niezależność organów nadzorczych nie powinna oznaczać, że organy te nie mogą podlegać mechanizmom kontroli lub monitorowania pod kątem wydatków. Nie oznacza ona też, że organy nadzorcze nie mogą podlegać kontroli sądowej.

(93) Jeżeli państwo członkowskie utworzy kilka organów nadzorczych, powinno ustanowić prawem mechanizmy zapewniające skuteczny udział tych organów w stosowaniu mechanizmu spójności. Takie państwo członkowskie powinno w szczególności wyznaczyć organ nadzorczy, który pełnił funkcję pojedynczego punktu kontaktowego do celów skutecznego udziału tych organów w stosowaniu mechanizmu, po to by zapewnić sprawną i płynną współpracę z innymi organami nadzorczymi, Europejską Radą Ochrony Danych oraz Komisją.

(94) Każdy organ nadzorczy powinien zostać wyposażony w zasoby finansowe i kadrowe, pomieszczenia i infrastrukturę niezbędne do skutecznego wykonywania zadań, w tym zadań związanych z wzajemną pomocą i współpracą z innymi organami nadzorczymi z całej Unii. Każdy organ nadzorczy powinien dysponować odrębnym, publicznym budżetem rocznym, który może być częścią ogólnego budżetu krajowego lub państwowego.

(95) Ogólne warunki bycia członkiem organu nadzorczego powinny zostać określone w prawie każdego państwa członkowskiego i powinny w szczególności przewidywać, że członków tego organu mianują parlament, rząd lub szef danego państwa członkowskiego – na wniosek rządu, członka rządu, parlamentu lub izby parlamentu – lub niezależny organ, któremu prawo państwa członkowskiego powierzyło zadanie mianowania drogą przejrzystej procedury. Aby organ nadzorczy był niezależny, jego członek lub członkowie powinni działać uczciwie, powstrzymać się od wszelkich czynności niezgodnych ze swoimi obowiązkami i nie powinni podczas swojej kadencji podejmować żadnego zajęcia zarobkowego ani niezarobkowego niezgodnego z tymi obowiązkami. Organ nadzorczy powinien dysponować własnym personelem, który jest dobierany przez ten organ nadzorczy lub niezależny organ utworzony na mocy prawa państwa członkowskiego i działa pod wyłącznym kierownictwem członka lub członków tego organu nadzorczego.

(95a) Każdy organ nadzorczy powinien mieć właściwość na terytorium własnego państwa członkowskiego do korzystania z uprawnień i wykonywania zadań powierzonych mu w myśl niniejszego rozporządzenia. Powinno to dotyczyć zwłaszcza przetwarzania w ramach działalności siedziby administratora lub podmiotu przetwarzającego na terytorium tego państwa członkowskiego, przetwarzania danych osobowych przez organy publiczne lub podmioty prywatne działające w interesie publicznym, przetwarzania mającego wpływ na podmioty danych na tym terytorium lub przetwarzania dokonywanego przez administratora lub podmiot przetwarzający niemających siedziby w Unii Europejskiej, jeżeli zwracają się oni do podmiotów danych mających miejsce zamieszkania na tym terytorium. Powinno to dotyczyć m.in. rozpatrywania skarg wnoszonych przez podmioty danych, prowadzenia dochodzeń w sprawie stosowania rozporządzenia, uświadamiania zagrożeń, zasad, gwarancji i praw związanych z przetwarzaniem danych osobowych.

(96) Organy nadzorcze powinny monitorować stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia oraz przyczyniać się do jego spójnego stosowania w całej Unii, po to by chronić osoby fizyczne w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych oraz ułatwiać swobodny przepływ danych osobowych na rynku wewnętrznym. W tym celu organy nadzorcze powinny współpracować ze sobą nawzajem i z Komisją bez konieczności zawierania przez państwa członkowskie umów o wzajemnej pomocy lub współpracy.

(97) Jeżeli przetwarzanie danych osobowych odbywa się w ramach działalności siedziby administratora lub podmiotu przetwarzającego w Unii, a administrator lub podmiot przetwarzający mają siedzibę w więcej niż jednym państwie członkowskim lub jeżeli przetwarzanie, które odbywa się w ramach działalności pojedynczej siedziby administratora lub podmiotu przetwarzającego w Unii, znacznie wpływa lub może znacznie wpłynąć na podmioty danych w więcej niż jednym państwie członkowskim, organem głównym powinien być organ nadzorczy głównej siedziby administratora lub podmiotu przetwarzającego lub pojedynczej siedziby administratora lub podmiotu przetwarzającego. Powinien on współpracować z innymi organami, które są tym zainteresowane z uwagi na to, że administrator lub podmiot przetwarzający mają siedzibę na terytorium ich państwa członkowskiego, że odnotowuje się znaczny wpływ na podmioty danych mające miejsce zamieszkania na tym terytorium lub że wniesiono do tych organów skargę. Także wtedy, gdy skargę wniósł podmiot danych niemający miejsca zamieszkania w tym państwie członkowskim, organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, powinien być uznawany za zainteresowany organ nadzorczy. W ramach zadania, którym jest opracowywanie wytycznych co do stosowania niniejszego rozporządzenia, Europejska Rada Ochrony Danych może opracować wytyczne zwłaszcza w sprawie kryteriów, które należy uwzględnić, by stwierdzić, czy dane przetwarzanie znacznie wpływa na podmioty danych w więcej niż jednym państwie członkowskim, oraz w sprawie tego, czym jest istotny i zasadny sprzeciw.

(97a) Główny organ nadzorczy powinien być właściwy do przyjmowania wiążących decyzji co do środków wdrażających uprawnienia powierzone mu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Organ nadzorczy sprawujący funkcję organu głównego powinien ściśle angażować w proces decyzyjny zainteresowane organy nadzorcze i powinien go z nimi koordynować. Jeżeli na mocy decyzji skarga podmiotu danych ma zostać w całości lub w części odrzucona, decyzję tę powinien przyjmować organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę.

(97b) Decyzja powinna być uzgadniana wspólnie przez główny organ nadzorczy i zainteresowane organy nadzorcze, powinna być skierowana do głównej lub pojedynczej siedziby administratora lub podmiotu przetwarzającego i powinna być wiążąca dla administratora i podmiotu przetwarzającego. Administrator lub podmiot przetwarzający powinni przedsięwziąć wszelkie niezbędne środki, by zastosować się do niniejszego rozporządzenia i wdrożyć decyzję notyfikowaną przez główny organ nadzorczy głównej siedzibie administratora lub podmiotu przetwarzającego w odniesieniu do czynności przetwarzania w Unii.

(97c) Każdy organ nadzorczy niepełniący funkcji głównego organu nadzorczego powinien być właściwy w sprawach lokalnych, gdy administrator lub podmiot przetwarzający mają siedzibę w więcej niż jednym państwie członkowskim, ale przedmiot danego przetwarzania dotyczy wyłącznie przetwarzania prowadzonego w pojedynczym państwie członkowskim i wyłącznie podmiotów danych w tym pojedynczym państwie członkowskim, np. gdy chodzi o przetwarzanie danych pracowników w szczególowym kontekście zatrudnienia w państwie członkowskim. W takim przypadku organ nadzorczy powinien niezwłocznie poinformować o sprawie główny organ nadzorczy. Po otrzymaniu informacji główny organ nadzorczy powinien postanowić, czy zajmie się daną sprawą w ramach mechanizmu kompleksowej obsługi zgodnie z art. 54a, czy też powinien się nią zająć na szczeblu lokalnym organ nadzorczy, który o niej poinformował. Podejmując decyzję, czy zająć się sprawą, główny organ nadzorczy powinien uwzględnić, czy w państwie członkowskim, którego organ nadzorczy przekazał mu informacje, znajduje się siedziba administratora lub podmiotu przetwarzającego – po to by zapewnić skuteczne wykonanie decyzji względem administratora lub podmiotu przetwarzającego. Jeżeli główny organ nadzorczy postanowi zająć się daną sprawą, organ nadzorczy, który przekazał mu informacje, powinien mieć możliwość przedłożyć projekt decyzji, którą główny organ nadzorczy powinien w jak największym stopniu uwzględnić, przygotowując projekt swojej decyzji w ramach mechanizmu kompleksowej obsługi zgodnie z art. 54a.

(98) Przepisy dotyczące głównego organu nadzorczego i mechanizmu kompleksowej obsługi na mocy art. 54a nie powinny mieć zastosowania, gdy organy publiczne lub podmioty prywatne dokonują przetwarzania w interesie publicznym. W takich przypadkach jedynym organem nadzorczym właściwym do korzystania z uprawnień przyznanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinien być organ nadzorczy państwa członkowskiego, w którym organ publiczny lub podmiot prywatny mają siedzibę.

(99) (…)

(100) Aby zapewnić spójne monitorowanie i egzekwowanie niniejszego rozporządzenia w całej Unii, organy nadzorcze powinny mieć w każdym państwie członkowskim te same zadania i faktyczne uprawnienia, w tym uprawnienia dochodzeniowe, korekcyjne, sankcyjne oraz uprawnienia autoryzacyjne i doradcze, w szczególności w przypadku skarg osób fizycznych, i – bez uszczerbku dla uprawnień organów prokuratorskich na mocy prawa krajowego – uprawnienia do zgłaszania naruszeń niniejszego rozporządzenia organom wymiaru sprawiedliwości lub do udziału w postępowaniu sądowym. Wśród tych uprawnień powinno być także uprawnienie do tego, by wprowadzić czasowe lub ostateczne ograniczenie przetwarzania, w tym by przetwarzania zakazać. Państwa członkowskie mogą określić także inne zadania związane z ochroną danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia. Ze swoich uprawnień organy nadzorcze powinny korzystać zgodnie z odpowiednimi gwarancjami proceduralnymi przewidzianymi w prawie Unii i prawie krajowym, bezstronnie, sprawiedliwie i w racjonalnym terminie. W szczególności każdy środek powinien być odpowiedni, niezbędny i proporcjonalny, aby zapewnić przestrzeganie niniejszego rozporządzenia – z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy, z poszanowaniem prawa do wysłuchania danej osoby przed zastosowaniem indywidualnego środka, który miałby niekorzystnie na nią wpłynąć, i bez nadmiernych kosztów i niedogodności dla danej osoby. Z uprawnień dochodzeniowych, jeżeli chodzi o dostęp do pomieszczeń, należy korzystać zgodnie ze szczegółowymi wymogami krajowego prawa procesowego, takimi jak wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia sądu. Każdy prawnie wiążący środek organu nadzorczego powinien być sporządzony na piśmie, mieć jasny i jednoznaczny charakter, wskazywać organ nadzorczy, który wydał środek, i datę wydania środka, nosić podpis szefa lub członka organu nadzorczego przez niego upoważnionego, podawać powody zastosowania środka oraz informować o prawie do skutecznego środka ochrony prawnej. Nie powinno to wykluczać dodatkowych wymogów na mocy krajowego prawa procesowego. Przyjęcie takiej prawnie wiążącej decyzji oznacza, że może ona być przedmiotem kontroli sądowej w państwie członkowskim organu nadzorczego, który ją przyjął.

(101) (…)

(101a)Jeżeli organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, nie jest głównym organem nadzorczym, główny organ nadzorczy powinien ściśle współpracować z organem nadzorczym, do którego wniesiono skargę, zgodnie z przepisami o współpracy i spójności ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu. W takim przypadku główny organ nadzorczy powinien, stosując środki mające wywołać skutki prawne, w tym nakładając grzywny administracyjne, w jak największym stopniu brać pod uwagę opinię organu nadzorczego, do którego wniesiono skargę, ten zaś powinien pozostać właściwy do przeprowadzenia dochodzenia na terytorium własnego państwa członkowskiego w kontakcie z głównym organem nadzorczym.

(101b) Jeżeli funkcję głównego organu nadzorczego wobec czynności przetwarzania prowadzonych przez administratora lub podmiot przetwarzający powinien pełnić inny organ nadzorczy, ale konkretny przedmiot skargi lub ewentualnego naruszenia dotyczy wyłącznie czynności przetwarzania prowadzonych przez administratora lub podmiot przetwarzający w państwie członkowskim, w którym wniesiono skargę lub wykryto ewentualne naruszenie, a sprawa nie wpływa znacznie lub najprawdopodobniej nie wpłynie znacznie na podmioty danych w innych państwach członkowskich, wtedy organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę lub który wykrył lub w inny sposób dowiedział się o sytuacjach mogących skutkować ewentualnymi naruszeniami niniejszego rozporządzenia, powinien dążyć do polubownego rozwiązania z administratorem, a jeżeli okaże się ono niemożliwe, skorzystać z pełni przysługujących mu uprawnień. Powinno to dotyczyć także konkretnego przetwarzania, które odbywa się na terytorium państwa członkowskiego organu nadzorczego lub odnosi się do podmiotów danych na terytorium tego państwa członkowskiego, czy też przetwarzania, które odbywa się w ramach oferowania towarów lub usług konkretnie podmiotom danych na terytorium państwa członkowskiego organu nadzorczego lub wymaga oceny z uwagi na odnośne obowiązki prawne wynikające z prawa krajowego.

(102) Na uświadamiające działania organów nadzorczych skierowane do opinii publicznej powinny się składać m.in. konkretne środki adresowane do administratorów i podmiotów przetwarzających, w tym do mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, a także do osób fizycznych, zwłaszcza w ramach edukacji.

(103) Organy nadzorcze powinny się wzajemnie wspierać w wykonywaniu swoich zadań oraz świadczyć sobie wzajemną pomoc, by zapewnić spójne stosowanie i egzekwowanie niniejszego rozporządzenia na rynku wewnętrznym. Organ nadzorczy, który występuje z wnioskiem o wzajemną pomoc, może – jeżeli organ nadzorczy będący adresatem wniosku nie udzieli odpowiedzi w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku – przyjąć środek tymczasowy.

(104) Każdy organ nadzorczy powinien w stosownych przypadkach uczestniczyć we wspólnych operacjach organów nadzorczych. Organ nadzorczy będący adresatem wniosku powinien mieć obowiązek udzielić odpowiedzi w określonym terminie.

(105) Aby zapewnić spójne stosowanie niniejszego rozporządzenia w całej Unii, należy ustanowić mechanizm spójności na potrzeby współpracy między organami nadzorczymi. Mechanizm ten powinien mieć zastosowanie w szczególności wtedy, gdy organ nadzorczy zamierza przyjąć środek mający wywoływać skutki prawne w odniesieniu do operacji przetwarzania, które znacznie wpływają na istotną liczbę podmiotów danych w kilku państwach członkowskich. Powinien mieć zastosowanie także wtedy, gdy zainteresowany organ nadzorczy lub Komisja zwracają się z wnioskiem o rozwiązanie danej kwestii w ramach mechanizmu spójności. Mechanizm ten powinien pozostawać bez uszczerbku dla środków, które Komisja może przedsięwziąć w ramach korzystania z uprawnień przysługujących jej na mocy traktatów.

(106) W ramach stosowania mechanizmu spójności Europejska Rada Ochrony Danych powinna w określonym terminie wydawać opinie, jeżeli tak postanowią większością głosów jej członkowie lub jeżeli zwrócą się do niej z takim wnioskiem zainteresowany organ nadzorczy lub Komisja. Europejska Rada Ochrony Danych powinna być także umocowana do przyjmowania prawnie wiążących decyzji w razie sporów między organami nadzorczymi. W tym celu powinna wydawać, zasadniczo większością dwóch trzecich głosów swoich członków, prawnie wiążące decyzje w jasno określonych przypadkach, gdy wśród organów nadzorczych panują sprzeczne opinie – zwłaszcza w ramach mechanizmu współpracy między głównym organem nadzorczym a zainteresowanymi organami nadzorczymi – co do meritum sprawy, w szczególności tego, czy doszło do naruszenia niniejszego rozporządzenia.

(107) (…)

(108) Może wystąpić pilna potrzeba podjęcia działań w celu ochrony praw i wolności podmiotów danych, w szczególności gdy istnieje ryzyko, że wyegzekwowanie prawa przysługującego podmiotowi danych może być znacznie utrudnione. Organ nadzorczy może wtedy przyjmować na własnym terytorium należycie uzasadnione środki tymczasowe o określonym czasie obowiązywania, który nie powinien przekraczać trzech miesięcy.

(109) Jeżeli zastosowanie tego mechanizmu jest obowiązkowe, to od jego zastosowania powinna zależeć zgodność z prawem środka, którym organ nadzorczy chce wywołać skutki prawne. W innych przypadkach o znaczeniu transgranicznym należy stosować mechanizm współpracy między głównym organem nadzorczym a zainteresowanymi organami nadzorczymi oraz można świadczyć wzajemną pomoc i prowadzić wspólne operacje między zainteresowanymi organami nadzorczymi na zasadzie dwustronnej lub wielostronnej bez uruchamiania mechanizmu spójności.

(110) Aby propagować spójne stosowanie niniejszego rozporządzenia, należy utworzyć – jako niezależny organ Unii – Europejską Radę Ochrony Danych. Rada ta, by móc realizować swoje cele, powinna mieć osobowość prawną. Europejską Radę Ochrony Danych powinien reprezentować jej przewodniczący. Powinna ona zastąpić Grupę Roboczą ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych, powołaną na mocy dyrektywy 95/46/WE. W jej skład powinni wchodzić szefowie organów nadzorczych wszystkich państw członkowskich oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych lub ich przedstawiciele. W jej działaniach Komisja powinna uczestniczyć bez prawa głosu, a Europejski Inspektor Ochrony Danych – bez prawa głosu w niektórych sprawach. Europejska Rada Ochrony Danych powinna przyczyniać się do spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii, m.in. poprzez doradzanie Komisji – w szczególności w sprawie poziomu ochrony w państwach trzecich lub organizacjach międzynarodowych – i propagowanie współpracy organów nadzorczych w całej Unii. Wypełniając swoje zadania, Europejska Rada Ochrony Danych powinna działać w sposób niezależny.

(110a) Europejską Radę Ochrony Danych powinien wspierać sekretariat, zapewniany przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Personel Europejskiego Inspektora Ochrony Danych wykonujący zadania, które niniejsze rozporządzenie powierza Europejskiej Radzie Ochrony Danych, powinien wykonywać swoje zadania wyłącznie pod kierunkiem przewodniczącego Europejskiej Rady Ochrony Danych i jemu podlegać.

(111) Każdy podmiot danych powinien mieć prawo wnieść skargę do pojedynczego organu nadzorczego, w szczególności w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zwykłego pobytu, a jeżeli uzna, że jego prawa wynikające z niniejszego rozporządzenia są naruszane, lub jeżeli organ nadzorczy nie reaguje na skargę, częściowo lub w całości ją odrzuca lub oddala, lub nie podejmuje działania, choć jest to niezbędne do ochrony praw tego podmiotu – powinien mieć prawo do skutecznego sądowego środka ochrony prawnej, zgodnie z art. 47 karty praw podstawowych. Dochodzenie na podstawie skargi powinno być prowadzone – z zastrzeżeniem kontroli sądowej – w zakresie odpowiadającym konkretnej sprawie. Organ nadzorczy powinien w racjonalnym terminie poinformować podmiot danych o postępach i wynikach rozpatrywania skargi. Jeżeli dana sprawa wymaga dalszego dochodzenia lub koordynacji działań z innym organem nadzorczym, podmiot danych powinien zostać o tym uprzednio poinformowany. Aby ułatwić wnoszenie skarg, każdy organ nadzorczy powinien przedsięwziąć takie środki, jak udostępnienie formularza skargi, który można wypełnić także elektronicznie, przy czym nie należy wykluczać innych sposobów komunikacji.

(112) Jeżeli podmiot danych uzna, że naruszane są jego prawa wynikające z niniejszego rozporządzenia, powinien mieć prawo zlecić organowi, organizacji lub stowarzyszeniu – które nie mają charakteru zarobkowego, mają statutowo na celu interes publiczny, działają w dziedzinie ochrony danych osobowych i zostały ustanowione zgodnie z prawem państwa członkowskiego – wniesienie skargi w swoim imieniu do organu nadzorczego, skorzystanie z prawa do sądowego środka ochrony prawnej w imieniu podmiotów danych lub skorzystanie z prawa do odszkodowania w imieniu podmiotów danych, jeżeli tę ostatnią możliwość przewiduje prawo państwa członkowskiego. Państwa członkowskie mogą ustanowić prawem, że taki organ, taka organizacja lub takie stowarzyszenie powinny niezależnie od zlecenia otrzymanego od podmiotu danych mieć prawo wnieść w tym państwie członkowskim skargę lub powinny mieć prawo do skutecznego sądowego środka ochrony prawnej, jeżeli mają powody, by uznać, że w wyniku przetwarzania danych osobowych niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem naruszone zostały prawa podmiotu danych. Takiemu organowi, takiej organizacji lub takiemu stowarzyszeniu nie wolno zezwalać na to, by w imieniu podmiotu danych występowały o odszkodowanie niezależnie od zlecenia otrzymanego od tego podmiotu.

(113) Każda osoba fizyczna lub prawna ma prawo wnieść do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał Sprawiedliwości”) skargę o unieważnienie decyzji Europejskiej Rady Ochrony Danych na warunkach przewidzianych w art. 263 TFUE. Zainteresowane organy nadzorcze, które chcą takie decyzje zaskarżyć – jako adresaci takich decyzji – muszą wnieść pozew w terminie dwóch miesięcy od momentu, w którym decyzje te im notyfikowano, zgodnie art. 263 TFUE. Jeżeli decyzje Europejskiej Rady Ochrony Danych bezpośrednio i indywidualnie dotyczą administratora, podmiotu przetwarzającego lub skarżącego, ten ostatni może wnieść skargę o unieważnienie tych decyzji; powinien to zrobić w terminie dwóch miesięcy od ich publikacji na internetowej stronie Europejskiej Rady Ochrony Danych, zgodnie z art. 263 TFUE. Bez uszczerbku dla tego prawa, które wynika z art. 263 TFUE, każda osoba fizyczna lub prawna powinna mieć prawo skorzystać przed właściwym sądem krajowym ze skutecznego sądowego środka ochrony prawnej względem decyzji organu nadzorczego wywołującej wobec niej skutki prawne. Taka decyzja może dotyczyć zwłaszcza korzystania przez organ nadzorczy z uprawnień dochodzeniowych, korekcyjnych i autoryzacyjnych lub oddalania lub odrzucania skarg. Prawo to nie dotyczy jednak innych niewiążących prawnie środków organów nadzorczych, takich jak wydawane przez nie opinie czy porady. Pozew przeciwko organowi nadzorczemu należy wnieść do sądu państwa członkowskiego, w którym organ nadzorczy ma siedzibę, a postępowanie powinno się toczyć zgodnie z krajowym prawem procesowym tego państwa członkowskiego. Sądom tym powinna przypadać pełna właściwość, w tym właściwość do analizy wszystkich faktycznych i prawnych kwestii mających zastosowanie do rozpatrywanego przez nie sporu. Jeżeli organ nadzorczy odrzuci lub oddali skargę, skarżący może wnieść pozew do sądu tego samego państwa członkowskiego. W kontekście sądowych środków ochrony prawnej dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia sądy krajowe uznające, że decyzja w tej kwestii jest niezbędna do wydania wyroku, mogą, a w przypadku przewidzianym w art. 267 TFUE – muszą, zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości o orzeczenie w trybie prejudycjalnym w sprawie wykładni prawa Unii, w tym niniejszego rozporządzenia. Ponadto jeżeli decyzja organu nadzorczego wdrażająca decyzję Europejskiej Rady Ochrony Danych zostanie zaskarżona przed sądem krajowym, a przedmiotem będzie ważność decyzji Europejskiej Rady Ochrony Danych, sąd krajowy nie jest uprawniony do stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiej Rady Ochrony Danych, ale jeżeli uważa tę decyzję za nieważną, musi przekazać sprawę jej ważności Trybunałowi Sprawiedliwości zgodnie z art. 267 TFUE i jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości. Sąd krajowy nie może jednak przekazać Trybunałowi Sprawiedliwości sprawy ważności decyzji Europejskiej Rady Ochrony Danych na wniosek osoby fizycznej lub prawnej, która miała możliwość wnieść skargę o unieważnienie tej decyzji, zwłaszcza gdy decyzja ta bezpośrednio i indywidualnie jej dotyczyła, ale nie zrobiła tego w terminie przewidzianym w art. 263 TFUE.

(113a) Jeżeli sąd, przed którym toczy się postępowanie przeciwko decyzji organu nadzorczego, ma powody przypuszczać, że w sądzie właściwym innego państwa członkowskiego wszczęto postępowanie w sprawie tego samego przetwarzania – np. w tym samym przedmiocie w związku z przetwarzaniem prowadzonym przez tego samego administratora lub przez ten sam podmiot przetwarzający lub odnośnie do tej samej przyczyny – powinien skontaktować się z tym sądem, aby potwierdzić, czy takie powiązane postępowanie się odbywa. Jeżeli przed sądem w innym państwie członkowskim toczy się powiązane postępowanie, każdy sąd inny niż sąd, przed którym jako pierwszym wszczęto postępowanie, może zawiesić postępowanie lub może – na wniosek jednej ze stron – stwierdzić brak swojej jurysdykcji na rzecz sądu, przed którym jako pierwszym wszczęto postępowanie, jeżeli ten ma jurysdykcję w danej sprawie, a jego prawo zezwala na połączenie takich powiązanych postępowań. Postępowania uznaje się za powiązane, jeżeli związek między nimi jest tak ścisły, że celowe jest ich łączne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie, tak by uniknąć ryzyka zapadnięcia sprzecznych orzeczeń w odrębnych postępowaniach.

(114) (…)

(115) (…)

(116) W przypadku postępowania przeciwko administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu powód powinien mieć możliwość wybrania, do którego sądu chce wnieść pozew: do sądu w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę administrator lub podmiot przetwarzający, lub do sądu w państwie członkowskim, w którym podmiot danych ma miejsce zamieszkania, o ile administrator nie jest organem publicznym państwa członkowskiego działającym w ramach wykonywania swoich uprawnień publicznych.

(117) (…)

(118) Za szkodę, którą dana osoba poniosła wskutek przetwarzania niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem, powinno przysługiwać odszkodowanie od administratora lub podmiotu przetwarzającego; ci jednak powinni zostać zwolnieni z odpowiedzialności prawnej, jeżeli udowodnią, że szkoda w żadnym razie nie powstała z ich winy. Pojęcie szkody należy interpretować szeroko, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, w sposób w pełni zgodny z celami niniejszego rozporządzenia. Pozostaje to bez uszczerbku dla wszelkich roszczeń z tytułu szkód wynikających z naruszenia innych przepisów prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego. Jeżeli mowa jest o przetwarzaniu niezgodnym z niniejszym rozporządzeniem, dotyczy to także przetwarzania, które jest niezgodne z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi w myśl niniejszego rozporządzenia oraz z prawem krajowym doprecyzowującym niniejsze rozporządzenie. Podmiot danych powinien uzyskać pełne i skuteczne odszkodowanie na poniesioną szkodę. Jeżeli administratorzy lub podmioty przetwarzające uczestniczą w tym samym przetwarzaniu, każdy administrator lub podmiot przetwarzający powinien odpowiadać prawnie za całość szkody. Jeżeli jednak zostaną włączeni do jednego postępowania sądowego zgodnie z prawem krajowym, odszkodowaniem można obarczyć każdego z administratorów i każdy z podmiotów przetwarzających stosownie do ich winy za szkodę wynikłą z przetwarzania, o ile podmiotowi danych zapewnione zostanie pełne i skuteczne odszkodowania za poniesioną szkodę. Każdy administrator lub podmiot przetwarzający, który wypłacił pełne odszkodowanie, może następnie wszcząć postępowanie regresowe wobec innych administratorów lub podmiotów przetwarzających uczestniczących w tym samym przetwarzaniu.

(118a) Jeżeli niniejsze rozporządzenie przewiduje szczegółowe przepisy o jurysdykcji – w szczególności odnośnie do postępowań w zakresie sądowych środków ochrony prawnej, w tym odszkodowania, przeciwko administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu – uszczerbku dla stosowania takich szczegółowych przepisów nie powinny powodować ogólne przepisy o jurysdykcji, takie jak rozporządzenie (UE) nr 1215/2012.

(118b)Aby egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia było skuteczniejsze, należy za jego naruszenie nakładać kary i grzywny administracyjne – oprócz lub zamiast odpowiednich środków nakładanych na mocy niniejszego rozporządzenia przez organ nadzorczy. Jeżeli naruszenie jest niewielkie lub jeżeli grożąca grzywna stanowiłaby dla osoby fizycznej nieproporcjonalne obciążenie, zamiast nakładać grzywnę można udzielić upomnienia. Powinno się jednak zwrócić należytą uwagę na charakter, wagę oraz czas trwania naruszenia, na to, czy naruszenie nie było umyślne, na działania podjęte dla zminimalizowania szkody, na stopień odpowiedzialności lub wszelkie odnośne wcześniejsze naruszenia, na sposób, w jaki organ nadzorczy dowiedział się o naruszeniu, na przestrzeganie środków nałożonych na administratora lub podmiot przetwarzający, na stosowanie kodeksów postępowania oraz wszelkie inne czynniki obciążające lub łagodzące. Nakładanie kar i grzywien administracyjnych powinno podlegać odpowiednim gwarancjom proceduralnym zgodnym z ogólnymi zasadami prawa Unii i z Kartą praw podstawowych, w tym skutecznej ochronie prawnej i sprawiedliwości proceduralnej.

(119) Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy o sankcjach karnych za naruszenie niniejszego rozporządzenia, w tym za naruszenie krajowych przepisów przyjętych na jego mocy i w jego granicach. Sankcje te mogą również dopuszczać pozbawienie zysków wynikających z naruszenia niniejszego rozporządzenia. Jednak nałożenie sankcji karnych za naruszenie takich krajowych przepisów oraz nałożenie sankcji administracyjnych nie powinno prowadzić do złamania zasady *ne bis in idem*, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości.

(120) W celu wzmocnienia i zharmonizowania kar administracyjnych za naruszenie niniejszego rozporządzenia każdy organ nadzorczy powinien być uprawniony do nakładania grzywien administracyjnych. W niniejszym rozporządzeniu należy wymienić czyny zabronione, wskazać górną granicę i kryteria ustalania odnośnych grzywien administracyjnych, które właściwy organ nadzorczy powinien określać oddzielnie dla każdego przypadku z uwzględnieniem wszystkich stosownych okoliczności danej sytuacji, z należytym uwzględnieniem w szczególności charakteru, wagi, czasu trwania naruszenia i jego konsekwencji, a także środków podjętych w celu zastosowania się do obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapobieżenia konsekwencjom naruszenia lub w celu zminimalizowania tych konsekwencji. Jeżeli grzywna jest nakładana na przedsiębiorstwo, to „przedsiębiorstwo" należy do tych celów rozumieć zgodnie z jego definicją zawartą w art. 101 i 102 TFUE. Jeżeli grzywna jest nakładana na osobę niebędącą przedsiębiorstwem, organ nadzorczy, ustalając właściwą wysokość grzywny, powinien wziąć pod uwagę ogólny poziom dochodów w danym państwie członkowskim oraz sytuację ekonomiczną tej osoby. Aby propagować spójne stosowanie grzywien administracyjnych, można także użyć mechanizmu spójności. Państwa członkowskie powinny określić, czy i w jakim zakresie grzywnom administracyjnym powinny podlegać organy publiczne. Nałożenie grzywny administracyjnej lub wydanie ostrzeżenia nie wpływa na stosowanie innych uprawnień organów nadzorczych ani innych sankcji na mocy niniejszego rozporządzenia.

(120a) (nowy) System prawny Danii i system prawny Estonii nie przewiduje grzywien administracyjnych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia. Przepisy o grzywnach administracyjnych można stosować tak, że w Danii właściwy sąd krajowy będzie nakładać grzywnę jako sankcję karną, a w Estonii organ nadzorczy będzie nakładać grzywnę w postępowaniu o wykroczenie, pod warunkiem że takie stosowanie przepisów w tych państwach członkowskich będzie mieć skutek równoważny grzywnie administracyjnej nakładanej przez organ nadzorczy. Dlatego właściwy sąd krajowy powinien brać pod uwagę zalecenie organu nadzorczego, który postuluje nałożenie grzywny. Nakładane grzywny muszą być w każdym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

(120a) W sytuacjach, w których niniejsze rozporządzenie nie harmonizuje kar administracyjnych, lub w razie potrzeby w innych przypadkach, np. w przypadku poważnego naruszenia niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny wdrożyć system przewidujący skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary. Charakter takich kar (karny lub administracyjny) powinno określać prawo krajowe.

(121) Prawo państw członkowskich powinno godzić przepisy regulujące wolność wypowiedzi i informacji, w tym wypowiedzi dziennikarskiej, akademickiej, artystycznej lub literackiej, z prawem do ochrony danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia. Przetwarzanie danych osobowych jedynie do celów dziennikarskich lub do celów wypowiedzi akademickiej, artystycznej lub literackiej powinno podlegać odstępstwom lub wyjątkom od niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia, jeżeli jest to niezbędne, by pogodzić prawo do ochrony danych osobowych z prawem do wolności wypowiedzi i informacji, zagwarantowanymi w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Powinno mieć to zastosowanie w szczególności do przetwarzania danych osobowych w dziedzinie audiowizualnej oraz w archiwach i bibliotekach prasowych. Państwa członkowskie powinny więc przyjąć środki ustawodawcze ustanawiające wyjątki i odstępstwa niezbędne do zapewnienia równowagi między tymi prawami podstawowymi. Państwa członkowskie powinny przyjąć takie wyjątki i odstępstwa w odniesieniu do zasad ogólnych, do praw przysługujących podmiotowi danych, do administratora i podmiotu przetwarzającego, do przekazywania danych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych, do niezależnych organów nadzorczych, do współpracy i spójności oraz do szczególnych sytuacji przetwarzania danych. Jeżeli wyjątki i odstępstwa różnią się zależnie od państwa członkowskiego, zastosowanie powinno mieć prawo krajowe państwa członkowskiego, któremu podlega administrator. Aby uwzględnić, jak ważne dla każdego demokratycznego społeczeństwa jest prawo do wolności wypowiedzi, pojęcia dotyczące tej wolności, takie jak dziennikarstwo, należy interpretować szeroko.

(121a)Niniejsze rozporządzenie pozwala uwzględnić przy stosowaniu jego przepisów zasadę publicznego dostępu do dokumentów urzędowych. Publiczny dostęp do dokumentów urzędowych można uznać za interes publiczny. Organ publiczny lub podmiot publiczny powinny móc publicznie ujawniać dane osobowe z dokumentów przez siebie przechowywanych, jeżeli takie ujawnienie jest przewidziane przepisami prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, któremu organ ten lub podmiot podlegają. Przepisy takie powinny godzić publiczny dostęp do dokumentów urzędowych i ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego z prawem do ochrony danych osobowych, i dlatego mogą przewidywać niezbędne uwzględnienie prawa do ochrony danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Wzmianka o organach i podmiotach publicznych powinna w tym kontekście dotyczyć wszystkich organów lub innych podmiotów objętych prawem państwa członkowskiego o publicznym dostępie do dokumentów. Dyrektywa 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego nie narusza ani w żaden sposób nie wpływa na poziom ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych wynikający z przepisów prawa Unii i prawa krajowego, a zwłaszcza nie zmienia obowiązków i praw przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Dyrektywa ta nie powinna mieć zastosowania w szczególności do dokumentów, do których – na mocy systemów dostępu – dostęp jest wykluczony lub ograniczony z powodu ochrony danych osobowych, ani do fragmentów dokumentów dostępnych na mocy tych systemów, ale zawierających dane osobowe, których ponowne wykorzystanie zostało określone w prawie jako niezgodne z prawem o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych.

(122) (…)

(123) (…)

(124) W prawie państwa członkowskiego lub w układach zbiorowych (w tym umowach zakładowych) mogą być przewidziane przepisy szczegółowe o przetwarzaniu danych osobowych pracowników w kontekście zatrudnienia, w szczególności warunki, na których dane osobowe w kontekście zatrudnienia można przetwarzać za zgodą pracownika do celów procedury rekrutacyjnej, wykonania umowy o pracę, w tym wykonania obowiązków określonych prawem lub umowami zbiorowymi, zarządzania, planowania i organizacji pracy, równości i różnorodności w miejscu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz do celów indywidualnego lub zbiorowego wykonywania praw i korzystania ze świadczeń związanych z zatrudnieniem, a także do celów zakończenia stosunku pracy.

(125) Przetwarzanie danych osobowych do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych powinno podlegać odpowiednim gwarancjom ochrony praw i wolności podmiotu danych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Gwarancje te powinny polegać na wdrożeniu środków technicznych i organizacyjnych zapewniających w szczególności poszanowanie zasady minimalizacji danych. Dalsze przetwarzanie danych osobowych do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych można prowadzić, gdy administrator ocenił, czy celów tych nie można osiągnąć przetwarzaniem danych, które albo od początku albo już dłużej nie pozwalają identyfikować podmiotów danych, pod warunkiem że istnieją odpowiednie gwarancje ochrony (takie jak np. pseudonimizacja danych). Państwa członkowskie powinny ustanowić prawem odpowiednie gwarancje względem przetwarzania danych osobowych do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia prawem – na konkretnych warunkach i z zastrzeżeniem istnienia odpowiednich gwarancji dla podmiotów danych – szczegółowych uregulowań i odstępstw dotyczących wymogu informacji, poprawiania, usuwania, prawa do „bycia zapomnianym”, ograniczeń przetwarzania i prawa do przenoszenia danych oraz prawa do sprzeciwu, gdy dane osobowe są przetwarzane do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych. Przedmiotowe warunki i gwarancje mogą skutkować szczegółowymi procedurami korzystania z tych praw przez podmioty danych – jeżeli jest to właściwe w świetle celów, którym służy konkretne przetwarzanie – oraz środkami technicznymi i organizacyjnymi mającymi ograniczyć przetwarzanie danych osobowych w myśl zasady proporcjonalności i zasady konieczności. Przetwarzanie danych osobowych do celów naukowych powinno też spełniać wymóg poszanowania innych właściwych przepisów, takich jak przepisy o próbach klinicznych.

(125a)(…)

(125aa) Łącząc ze sobą informacje z rejestrów, naukowcy mogą uzyskać nową, wartościową wiedzę np. o częstych chorobach, takich jak choroba układu krążenia, rak czy depresja. Korzystając z rejestrów, można uściślić wyniki badań naukowych, gdyż będą się one opierać na większej próbie. W naukach społecznych badania oparte na rejestrach pozwalają naukowcom uzyskać kluczową wiedzę o długoterminowych skutkach wielu czynników społecznych, np. bezrobocia czy edukacji, i łączyć te informacje z innymi czynnikami bytowymi. Wyniki badań uzyskane na podstawie rejestrów dostarczają solidnej, dobrej jakościowo wiedzy, która może posłużyć do opracowywania i realizowania polityki opartej na wiedzy, podnieść jakość życia wielu osób, a także zwiększyć skuteczność usług społecznych itp. Dla ułatwienia badań naukowych dopuszcza się przetwarzanie danych osobowych do celów badań naukowych z zastrzeżeniem odpowiednich warunków i gwarancji przewidzianych w prawie państwa członkowskiego lub w prawie Unii.

(125b)Jeżeli dane osobowe są przetwarzane do celów archiwizacyjnych, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie także do takiego przetwarzania; należy jednak pamiętać, że niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do danych osobowych osób zmarłych. Organy lub podmioty publiczne lub podmioty prywatne posiadające rejestry będące przedmiotem interesu publicznego powinny być służbami, które – zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego – mają prawny obowiązek nabywania, ochrony, oszacowywania, systematyzowania, opisywania, przekazywania, promowania, rozpowszechniania i udostępniania rejestrów o długotrwałej wartości dla ogólnego interesu publicznego. Państwa członkowskie powinny także mieć możliwość ustanowienia prawem, że dane osobowe można dalej przetwarzać do celów archiwizacyjnych, na przykład z myślą o dostarczeniu konkretnych informacji o postawie politycznej w dawnych systemach państw totalitarnych, o przypadkach ludobójstwa, zbrodniach przeciwko ludzkości (zwłaszcza holokauście) czy zbrodniach wojennych.

(126) Jeżeli dane osobowe są przetwarzane do celów badań naukowych, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie także do takiego przetwarzania. W niniejszym rozporządzeniu przetwarzanie danych osobowych do celów badań naukowych należy interpretować szeroko, obejmując tym pojęciem np. rozwój technologiczny i demonstrację, badania podstawowe, badania stosowane, badania finansowane ze środków prywatnych, a ponadto należy uwzględnić cel Unii określony w art. 179 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, którym jest utworzenie europejskiej przestrzeni badawczej. Wyrażenie „do celów badań naukowych" powinno obejmować także badania prowadzone w interesie publicznym w dziedzinie zdrowia publicznego. Z uwagi na specyfikę przetwarzania danych osobowych do celów badań naukowych zastosowanie powinny mieć specjalne warunki, zwłaszcza w odniesieniu do publikacji lub innego ujawniania danych osobowych w kontekście celów badań naukowych. Jeżeli wynik badań naukowych, w szczególności w kontekście zdrowotnym, uzasadnia dalsze środki w interesie podmiotu danych, do środków tych powinny mieć zastosowanie przepisy ogólne niniejszego rozporządzenia.

(126a) Jeżeli dane osobowe są przetwarzane do celów badań historycznych, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie także do takiego przetwarzania. Powinno to dotyczyć m.in. badań historycznych i badań do celów genealogicznych; należy jednak pamiętać, że niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do osób zmarłych.

(126b) Do celów wyrażenia zgody na udział w badaniach naukowych podczas prób klinicznych zastosowanie powinny mieć odnośne przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 536/2014.

(126c)Jeżeli dane osobowe są przetwarzane do celów statystycznych, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do takiego przetwarzania. Prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego powinny – w granicach niniejszego rozporządzenia – określać treść statystyczną, kontrolę dostępu, warunki przetwarzania danych osobowych do celów statystycznych oraz odpowiednie środki mające chronić prawa i wolności podmiotu danych oraz gwarantować poufność statystyczną. Wyrażenie „cele statystyczne" oznacza każdą operację zbierania i przetwarzania danych osobowych niezbędnych do badań statystycznych lub do opracowywania wyników statystycznych. Z kolei wyniki statystyczne mogą następnie służyć do dalszych celów, m.in. do celów badań naukowych. Wyrażenie „cel statystyczny" sugeruje, że wynikiem przetwarzania do celów statystycznych nie są dane osobowe, lecz dane zbiorcze, i że wynik ten lub dane te nie służą za podstawę środków czy decyzji dotyczących konkretnych osób fizycznych.

(126d)Należy chronić informacje poufne, które organy statystyczne Unii i państw członkowskich zbierają do celów opracowywania oficjalnych statystyk europejskich i krajowych. Statystyki europejskie należy projektować, tworzyć i rozpowszechniać zgodnie z zasadami statystycznymi przewidzianymi w art. 338 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przy czym statystyki krajowe powinny być także zgodne z prawem krajowym. Dalsze szczegółowe informacje o statystycznej poufności statystyki europejskiej zawiera rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich.

(127) Jeżeli chodzi o uprawnienia organów nadzorczych do uzyskania od administratora lub podmiotu przetwarzającego dostępu do danych osobowych oraz do pomieszczeń, państwa członkowskie mogą przyjąć prawem – w granicach niniejszego rozporządzenia – przepisy szczegółowe mające chronić obowiązek dochowania tajemnicy służbowej lub innej równoważnej tajemnicy, o ile jest to niezbędne, by pogodzić prawo do ochrony danych osobowych z obowiązkiem dochowania tajemnicy służbowej. Pozostaje to bez uszczerbku dla istniejących obowiązków państw członkowskich, by tam, gdzie tego wymaga prawo Unii, przyjąć przepisy o tajemnicy służbowej.

(128) Niniejsze rozporządzenie przestrzega statusu przyznanego kościołom oraz stowarzyszeniom lub wspólnotom religijnym na mocy prawa konstytucyjnego obowiązującego w państwach członkowskich i nie narusza tego statusu – jak uznano w art. 17 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

(129) Aby spełnić cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie chronić podstawowe prawa i wolności osób fizycznych, w szczególności prawo do ochrony danych osobowych, oraz zagwarantować swobodny przepływ danych osobowych w Unii, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Akty delegowane powinny zostać w szczególności przyjęte w odniesieniu do kryteriów i wymogów obowiązujących w mechanizmach certyfikacji, w odniesieniu do informacji przedstawianych za pomocą standardowych znaków graficznych oraz w odniesieniu do procedur ustanawiania takich znaków. Szczególnie ważne jest, aby w czasie swoich prac przygotowawczych Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu eksperckim. W trakcie przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(130) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze, tak jak to przewiduje niniejsze rozporządzenie. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję5. W tym kontekście Komisja powinna rozważyć wprowadzenie szczególnych środków dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.

(131) Procedurę sprawdzającą należy stosować do przyjmowania aktów wykonawczych w odniesieniu do: standardowych klauzul umownych między administratorami a podmiotami przetwarzającymi oraz między podmiotami przetwarzającymi; kodeksów postępowania; technicznych standardów i mechanizmów certyfikacji; odpowiedniego poziomu ochrony zapewnianego przez państwo trzecie – lub terytorium lub sektor przetwarzający dane w tym państwie trzecim – lub organizację międzynarodową; przyjmowania standardowych klauzul ochrony danych; formatów i procedur wymiany informacji drogą elektroniczną między administratorami, pomiotami przetwarzającymi i organami nadzorczymi na potrzeby wiążących reguł korporacyjnych; wzajemnej pomocy; uzgodnień w sprawie wymiany informacji drogą elektroniczną między organami nadzorczymi oraz między organami nadzorczymi a Europejską Radą Ochrony Danych, o ile akty te mają zakres ogólny.

(132) Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze o natychmiastowym zastosowaniu, jeżeli z dostępnych dowodów wynika, że państwo trzecie – lub terytorium lub sektor przetwarzający dane w tym państwie trzecim – lub organizacja międzynarodowa nie zapewniają odpowiedniego poziomu ochrony, i jeżeli zachodzi zdecydowana potrzeba pilnego działania.

---

5 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(133) Ponieważ celów niniejszego rozporządzenia, mianowicie zapewnienia równoważnego poziomu ochrony osób fizycznych i swobodnego przepływu danych w całej Unii, nie mogą w wystarczającym stopniu osiągnąć państwa członkowskie, natomiast z uwagi na zakres i skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia tego celu.

(134) Niniejszym rozporządzeniem należy uchylić dyrektywę 95/46/WE. Przetwarzanie, które w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia już się toczy, powinno w terminie dwóch lat od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie zostać dostosowane do jego przepisów. Jeżeli przetwarzanie ma za podstawę zgodę w myśl dyrektywy 95/46/WE, podmiot danych nie musi ponownie udzielać zgody, jeżeli pierwotny sposób jej udzielenia odpowiada warunkom niniejszego rozporządzenia; dzięki temu administrator może kontynuować przetwarzanie po terminie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Decyzje przyjęte przez Komisję oraz zezwolenia wydane przez organy nadzorcze na podstawie dyrektywy 95/46/WE pozostają w mocy do czasu ich zmiany, zastąpienia lub uchylenia.

(135) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich tych kwestii dotyczących ochrony podstawowych praw i wolności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które nie podlegają szczególnym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie 2002/58/WE, w tym obowiązkom nałożonym na administratora oraz prawom osób fizycznych. Aby doprecyzować związek między niniejszym rozporządzeniem a dyrektywą 2002/58/WE, dyrektywę tę należy odpowiednio zmienić. Gdy niniejsze rozporządzenie zostanie przyjęte, dyrektywa 2002/58/WE powinna zostać poddana przeglądowi, w szczególności w celu zapewnienia jej spójności z niniejszym rozporządzeniem.

(136) (…)

(137) (…)

(138) (…)

(139) (…)

ROZDZIAŁ I
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i cele

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanowione zostają przepisy o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz przepisy o swobodnym przepływie danych osobowych.

2. Niniejsze rozporządzenie chroni podstawowe prawa i wolności osób fizycznych, w szczególności ich prawo do ochrony danych osobowych.

2a. (...)

3. Nie ogranicza się ani nie zakazuje swobodnego przepływu danych osobowych w Unii z powodów odnoszących się do ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych.

Artykuł 2

Zakres materialny

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w sposób całkowicie lub częściowo zautomatyzowany oraz do przetwarzania w sposób inny niż zautomatyzowany danych osobowych stanowiących część zbioru danych lub mających stanowić część zbioru danych.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do przetwarzania danych osobowych:

   a) w ramach działalności nieobjętej zakresem prawa Unii;

   b) (...)

   c) przez państwa członkowskie w ramach wykonywania działań wchodzących w zakres tytułu V rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej;

   d) przez osobę fizyczną w trakcie czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze;

e) przez właściwe organy do zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, ich wykrywania lub ścigania, wykonywania kar kryminalnych, w tym do ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom.

2a. Do przetwarzania danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 45/2001. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 oraz inne unijne akty prawne mające zastosowanie do takiego przetwarzania danych osobowych zostają dostosowane do zasad i przepisów niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 90a.

3. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2000/31/WE, w szczególności dla zasad odpowiedzialności usługodawców będących pośrednikami, o których to zasadach mowa w art. 12–15 tej dyrektywy.

Artykuł 3

Zakres terytorialny

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w kontekście działalności prowadzonej przez siedzibę administratora lub podmiotu przetwarzającego w Unii, niezależnie od tego, czy przetwarzanie odbywa się w Unii.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych podmiotów danych przebywających w Unii przez administratora lub podmiot przetwarzający niemających siedziby w Unii, jeżeli czynności przetwarzania wiążą się z:

a) oferowaniem towarów lub usług takim podmiotom danych w Unii – niezależnie od tego, czy wymaga się od tych podmiotów płatności; lub

b) monitorowaniem ich zachowania, o ile do zachowania tego dochodzi w Unii Europejskiej.

3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez administratora niemającego siedziby w Unii, ale mającego siedzibę w miejscu, w którym na mocy prawa międzynarodowego publicznego ma zastosowanie prawo krajowe państwa członkowskiego.

Artykuł 4

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

(1) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej – „podmiocie danych”; osoba możliwa do zidentyfikowania to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora, takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub co najmniej jeden znak szczególny związany z jej tożsamością fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną;

(2) (...)

(3) „przetwarzanie” oznacza każdą operację lub zestaw operacji wykonywanych na danych osobowych lub zestawach danych osobowych w sposób zautomatyzowany lub nie, taką jak zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie;

(3a) „ograniczenie przetwarzania” oznacza ocechowanie przechowywanych danych osobowych w celu ograniczenia ich przyszłego przetwarzania;

(3aa) „profilowanie” oznacza każdą formę zautomatyzowanego przetwarzania danych osobowych, które polega na wykorzystaniu tych danych do oceny niektórych czynników osobowych osoby fizycznej, w szczególności do analizy lub prognozy aspektów dotyczących efektów pracy tej osoby, jej sytuacji ekonomicznej, zdrowia, osobistych preferencji, zainteresowań, wiarygodności, zachowania, lokalizacji lub przemieszczania się;

(3b) „pseudonimizacja” oznacza przetworzenie danych osobowych w taki sposób, by nie można ich było już przypisać konkretnemu podmiotowi danych bez użycia dodatkowych informacji, o ile takie dodatkowe informacje są przechowywane osobno i są objęte środkami technicznymi i organizacyjnymi uniemożliwiającymi ich przypisanie zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie;

(4) „zbiór danych” oznacza każdy uporządkowany zestaw danych osobowych dostępnych według określonych kryteriów, niezależnie od tego, czy zestaw ten jest scentralizowany, zdecentralizowany czy rozproszony funkcjonalnie lub geograficznie;

(5) „administrator” oznacza osobę fizyczną lub prawną, organ publiczny, jednostkę organizacyjną lub inny podmiot, który samodzielnie lub wspólnie z innymi ustala cele i sposoby przetwarzania danych osobowych; jeżeli cele i sposoby przetwarzania są ustalane prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, to również prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego może zostać wyznaczony administrator lub mogą zostać określone konkretne kryteria jego wyznaczania;

(6) „podmiot przetwarzający” oznacza osobę fizyczną lub prawną, organ publiczny, jednostkę organizacyjną lub inny podmiot, który przetwarza dane osobowe w imieniu administratora;

(7) „odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, organ publiczny, jednostkę organizacyjną lub inny podmiot, któremu ujawnia się dane osobowe, niezależnie od tego, czy jest stroną trzecią. Niemniej za odbiorców nie uznaje się organów publicznych, które mogą otrzymywać dane osobowe w ramach konkretnego dochodzenia zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego; przetwarzanie tych danych przez te organy publiczne jest zgodne z przepisami o ochronie danych mającymi zastosowanie stosownie do celów przetwarzania;

(7a) „strona trzecia” oznacza osobę fizyczną lub prawną, organ publiczny, jednostkę organizacyjną lub inny podmiot inny niż podmiot danych, administrator, podmiot przetwarzający czy osoby, które – z upoważnienia administratora lub podmiotu przetwarzającego – mogą przetwarzać dane;

(8) „zgoda podmiotu danych” oznacza dobrowolne, konkretne, świadome i jednoznaczne okazanie woli, którym podmiot danych w formie oświadczenia lub wyraźnego działania potwierdzającego przyzwala na przetwarzanie dotyczących go danych osobowych;

(9) „naruszenie ochrony danych osobowych” oznacza naruszenie bezpieczeństwa prowadzące do przypadkowego lub niezgodnego z prawem zniszczenia, utracenia, zmodyfikowania, nieuprawnionego ujawnienia lub nieuprawnionego dostępu do danych osobowych przesyłanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych;

(10) „dane genetyczne” oznaczają wszelkie dane osobowe o odziedziczonych lub nabytych cechach genetycznych osoby fizycznej, które skutkują niepowtarzalnymi informacjami o fizjologii lub zdrowiu tej osoby i które wynikają w szczególności z analizy jej próbki biologicznej;

(11) „dane biometryczne” oznaczają wszelkie dane osobowe, które wynikają ze specjalnego przetwarzania technicznego, dotyczą cech fizycznych, fizjologicznych lub behawioralnych osoby fizycznej oraz umożliwiają lub potwierdzają jednoznaczną identyfikację tej osoby, takie jak wizerunek twarzy lub dane daktyloskopijne;

(12) „dane dotyczące zdrowia” oznaczają dane osobowe o zdrowiu fizycznym lub psychicznym osoby fizycznej – w tym o uzyskaniu usług opieki zdrowotnej – ujawniające informacje o stanie jej zdrowia;

(12a) (...)

(13) „główna siedziba” oznacza:

a) jeżeli chodzi o administratora mającego siedzibę w więcej niż jednym państwie członkowskim – miejsce, w którym znajduje się jego centralna administracja w Unii, a jeżeli decyzje co do celów i sposobów przetwarzania danych osobowych zapadają w innej siedzibie tego administratora w Unii i siedziba ta ma prawo nakazać wykonanie takich decyzji, to za główną siedzibę uznaje się siedzibę, w której zapadły takie decyzje;

b) jeżeli chodzi o podmiot przetwarzający mający siedzibę w więcej niż jednym państwie członkowskim – miejsce, w którym znajduje się jego centralna administracja w Unii, a jeżeli podmiot przetwarzający nie ma centralnej administracji w Unii – siedziba podmiotu przetwarzającego w Unii, w której to siedzibie odbywają się główne czynności przetwarzania w ramach działalności siedziby podmiotu przetwarzającego, w zakresie w jakim podmiot przetwarzający podlega szczegółowym obowiązkom na mocy niniejszego rozporządzenia;

(14) „przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, która wyznaczona na piśmie przez administratora lub podmiot przetwarzający na mocy art. 25 reprezentuje administratora lub podmiot przetwarzający w odniesieniu do ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia;

(15) „firma” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną prowadzącą działalność gospodarczą, niezależnie od formy prawnej, w tym partnerstwo lub stowarzyszenie prowadzące regularną działalność gospodarczą;

(16) „grupa przedsiębiorstw” oznacza przedsiębiorstwo sprawujące kontrolę oraz przedsiębiorstwa przez nie kontrolowane;

(17) „wiążące reguły korporacyjne” oznaczają strategie ochrony danych osobowych stosowane przez administratora lub podmiot przetwarzający, którzy mają siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii, przy przekazaniu lub przekazywaniu danych osobowych administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu w co najmniej jednym państwie trzecim w ramach grupy przedsiębiorstw lub grupy firm prowadzących wspólną działalność gospodarczą;

(18) (...)

(19) „organ nadzorczy” oznacza niezależny organ publiczny ustanowiony przez państwo członkowskie na mocy art. 46;

(19a) „zainteresowany organ nadzorczy” oznacza organ nadzorczy, którego dotyczy przetwarzanie, ponieważ:

a) administrator lub podmiot przetwarzający mają siedzibę na terytorium państwa członkowskiego tego organu;

b) przetwarzanie znacznie wpływa lub może znacznie wpłynąć na podmioty danych mające miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim; lub

c) wniesiono do niego skargę;

(19b) „transgraniczne przetwarzanie danych osobowych” oznacza albo:

a) przetwarzanie, które odbywa się w ramach działalności siedzib w więcej niż jednym państwie członkowskim administratora lub podmiotu przetwarzającego w Unii, a administrator lub podmiot przetwarzający mają siedzibę w więcej niż jednym państwie członkowskim; albo

b) przetwarzanie, które odbywa się w ramach działalności pojedynczej siedziby administratora lub podmiotu przetwarzającego w Unii, ale które znacznie wpływa lub może znacznie wpłynąć na podmioty danych w więcej niż jednym państwie członkowskim;

(19c) „istotny i zasadny sprzeciw" oznacza:

sprzeciw co tego, czy doszło do naruszenia niniejszego rozporządzenia lub – zależnie od przypadku – czy planowane działanie wobec administratora lub podmiotu przetwarzającego jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Sprzeciw musi jasno wskazywać wagę zagrożeń wynikających z projektu decyzji dla podstawowych praw i wolności podmiotów danych, a w stosownym przypadku dla swobodnego przepływu danych osobowych w Unii;

(20) „usługa społeczeństwa informacyjnego" oznacza każdą usługę w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego;

(21) „organizacja międzynarodowa" oznacza organizację i organy jej podlegające będące podmiotami prawa międzynarodowego publicznego lub inny organ powołany porozumieniem między co najmniej dwoma państwami lub na podstawie takiego porozumienia.

ROZDZIAŁ II
ZASADY

Artykuł 5

Zasady przetwarzania danych osobowych

1. Dane osobowe muszą być:

   a) przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla podmiotu danych („zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość”);

   b) zbierane w konkretnych, wyraźnych i uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami; dalsze przetwarzanie danych osobowych do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych nie jest uznawane w myśl art. 83 ust. 1 za niezgodne z pierwotnymi celami („celowość”);

   c) ilościowo i treściowo odpowiednie oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane („minimalizacja danych”);

   d) ścisłe i w razie potrzeby uaktualniane; należy podjąć wszelkie racjonalne działania, aby dane osobowe, które są nieścisłe w świetle celów ich przetwarzania, zostały niezwłocznie usunięte lub poprawione („ścisłość”);

   e) przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację podmiotów danych przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane; dane osobowe można przechowywać przez okres dłuższy, o ile będą one przetwarzane wyłącznie do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych na mocy art. 83 ust. 1, z zastrzeżeniem że wdrożone zostaną odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ochrony praw i wolności podmiotów danych („limity przechowywania”);

eb) przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych („integralność i poufność”);

ee) (...)

f) (...)

2. Za przestrzeganie przepisów ust. 1 odpowiada administrator; musi on być w stanie wykazać fakt ich przestrzegania („rozliczalność”).

Artykuł 6

Zgodność przetwarzania z prawem

1. Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem wyłącznie wtedy, gdy – i w takim zakresie, w jakim – zachodzi co najmniej jeden z poniższych warunków:

a) podmiot danych udzielił zgody na przetwarzanie swoich danych osobowych w jednym lub większej liczbie konkretnych celów;

b) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy, której stroną jest podmiot danych, lub do podjęcia działań na wniosek podmiotu danych przed zawarciem umowy;

c) przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze;

d) przetwarzanie jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów podmiotu danych lub innej osoby fizycznej;

e) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi;

f) przetwarzanie jest niezbędne do celów wynikających z uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora lub przez stronę trzecią, z wyjątkiem sytuacji, w których nadrzędny charakter wobec tych interesów mają interesy lub podstawowe prawa i wolności podmiotu danych wymagające ochrony danych osobowych, w szczególności gdy podmiotem danych jest dziecko. Nie ma to zastosowania do przetwarzania, którego dokonują organy publiczne w ramach realizacji swoich zadań.

2. (...)

2a. (nowy) Państwa członkowskie mogą zachować lub wprowadzić bardziej szczegółowe przepisy, aby dostosować stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych służącego wypełnieniu art. 6 ust. 1 lit. c) i e); w tym celu mogą dokładniej określić szczegółowe wymogi przetwarzania i inne środki w celu zapewnienia zgodności przetwarzania z prawem i jego rzetelności, także w innych szczególnych sytuacjach związanych z przetwarzaniem przewidzianych w rozdziale IX.

3. Podstawa przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. c) i e), musi być określona:

a) prawem Unii; lub

b) prawem państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

W podstawie prawnej określony zostaje cel przetwarzania lub, jeżeli chodzi o przetwarzanie, o którym mowa w ust. 1 lit. e) – jest ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Podstawa prawna może zawierać przepisy szczegółowe dostosowujące zastosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, m.in. ogólne warunki zgodności z prawem przetwarzania danych przez administratora, rodzaj danych podlegających przetwarzaniu, zainteresowane podmioty danych, podmioty, którym można ujawnić dane, cele, w których można je ujawnić, celowość, okresy przechowywania oraz operacje i procedury przetwarzania, w tym środki zapewniające zgodność z prawem i rzetelność przetwarzania, w tym w innych szczególnych sytuacjach związanych z przetwarzaniem, o których mowa w rozdziale IX. Prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego muszą spełniać cel, którym jest interes publiczny, oraz być proporcjonalne do wyznaczonego, uzasadnionego celu.

3a. Jeżeli przetwarzanie w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, nie odbywa się na podstawie zgody podmiotu danych ani prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego stanowiących w demokratycznym społeczeństwie niezbędny i proporcjonalny środek służący zagwarantowaniu celów, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. aa)–g), administrator – aby ustalić, czy przetwarzanie w innym celu jest zgodne z celem, w którym dane zostały pierwotnie zebrane – bierze pod uwagę między innymi:

a) wszelkie związki między celami, w których zebrano dane, a celami zamierzonego dalszego przetwarzania;

b) kontekst, w którym zebrano dane osobowe, w szczególności relację między podmiotami danych a administratorem;

c) charakter danych osobowych, zwłaszcza czy przetwarzane są dane szczególnych kategorii zgodnie z art. 9 lub dane o wyrokach skazujących za przestępstwa i o przestępstwach zgodnie z art. 9a;

d) ewentualne konsekwencje zamierzonego dalszego przetwarzania dla podmiotów danych;

e) istnienie odpowiednich gwarancji, w tym ewentualnie szyfrowania lub pseudonimizacji.

4. (...)

5. (...)

Artykuł 7

Warunki udzielenia zgody

1. Jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie zgody, administrator musi być w stanie wykazać, że podmiot danych udzielił zgody na przetwarzanie swoich danych osobowych.

1a. (...)

2. Jeżeli podmiot danych udziela zgody w pisemnym oświadczeniu, które dotyczy także innych kwestii, zapytanie o zgodę musi zostać przedstawione w sposób pozwalający wyraźnie odróżnić je od pozostałych kwestii, w zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem. Żadna część oświadczenia, na które podmiot danych udzielił zgody, a które narusza niniejsze rozporządzenie, nie jest wiążąca.

3. Podmiot danych ma prawo w dowolnym momencie wycofać zgodę. Wycofanie zgody nie wpływa na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej wycofaniem. Podmiot danych jest o tym informowany, zanim udzieli zgody. Wycofanie zgody musi być równie łatwe jak jej udzielenie.

4. Oceniając, czy zgody udzielono dobrowolnie, w jak największym stopniu uwzględnia się fakt, czy m.in. od zgody na przetwarzanie danych nie jest uzależnione wykonanie umowy, w tym świadczenie usługi, nawet jeśli nie jest ono niezbędne do wykonania tej umowy.

Artykuł 8

Warunki mające zastosowanie do zgody dziecka w związku z usługami społeczeństwa informacyjnego

1. Jeżeli zastosowanie ma art. 6 ust. 1 lit. a), w przypadku usług społeczeństwa informacyjnego oferowanych bezpośrednio dziecku przetwarzanie danych osobowych dziecka w wieku poniżej 16 lat – lub jeśli tak przewiduje prawo państwa członkowskiego, w ramach niższej granicy wiekowej, ale nie niższej niż 13 lat – jest zgodne z prawem wyłącznie wtedy, gdy – i w takim zakresie, w jakim – zgody udzieliła lub zaaprobowała ją osoba sprawująca odpowiedzialność rodzicielską nad dzieckiem.

1a. W takich przypadkach administrator, uwzględniając dostępną technologię, podejmuje racjonalne starania, by zweryfikować, czy osoba posiadająca odpowiedzialność rodzicielską nad dzieckiem udzieliła zgody lub ją zaaprobowała.

2. Ustęp 1 nie wpływa na ogólne przepisy prawa umów państw członkowskich, takie jak przepisy o ważności, zawieraniu lub skutkach umowy wobec dziecka.

3. (...)

4. (…).

Artykuł 9

Przetwarzanie danych osobowych szczególnych kategorii

1. Zabrania się przetwarzania danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych oraz przetwarzania danych genetycznych, danych biometrycznych w celu jednoznacznego zidentyfikowania osoby lub danych dotyczących zdrowia lub seksualności i orientacji seksualnej.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli zachodzi jeden z poniższych warunków:

   a) podmiot danych udzielił wyraźnej zgody na przetwarzanie tych danych osobowych w jednym lub kilku konkretnych celach, chyba że prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego przewidują, iż podmiot danych nie może uchylić zakazu, o którym mowa w ust. 1; lub

   b) przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązków i skorzystania ze szczególnych praw przez administratora lub podmiot danych w dziedzinie prawa pracy, zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej, o ile jest to dozwolone prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, lub umową zbiorową na mocy prawa państwa członkowskiego przewidującymi odpowiednią ochronę praw podstawowych i interesów podmiotu danych; lub

   c) przetwarzanie jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów podmiotu danych lub innej osoby, a podmiot danych jest fizycznie lub prawnie niezdolny do udzielenia zgody; lub

d) przetwarzania dokonuje się w ramach uzasadnionej działalności prowadzonej z zachowaniem odpowiednich gwarancji przez fundację, stowarzyszenie lub inny niezarobkowy podmiot o celach politycznych, światopoglądowych, religijnych lub związkowych, pod warunkiem że przetwarzanie dotyczy wyłącznie członków lub byłych członków tego podmiotu lub osób utrzymujących z nim stałe kontakty w związku z jego celami oraz że dane nie są ujawniane poza tym podmiotem bez zgody podmiotów danych; lub

e) przetwarzanie dotyczy danych osobowych, które podmiot danych w sposób ewidentny podał do wiadomości publicznej; lub

f) przetwarzanie jest niezbędne do ustalenia, realizacji lub obrony roszczeń prawnych lub gdy sądy działają w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości; lub

g) przetwarzanie jest niezbędne ze względu na przesłanki ważnego interesu publicznego, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, które są proporcjonalne do wyznaczonego celu, przestrzegają istoty prawa do ochrony danych i przewidują odpowiednie, konkretne środki ochrony praw podstawowych i interesów podmiotu danych; lub

h) przetwarzanie jest niezbędne do celów profilaktyki zdrowotnej lub medycyny pracy, do oceny zdolności pracownika do pracy, diagnozy medycznej, zapewnienia opieki zdrowotnej lub socjalnej lub leczenia lub zarządzania systemami i usługami opieki zdrowotnej lub socjalnej na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego lub zgodnie z umową z pracownikiem służby zdrowia i z zastrzeżeniem warunków i gwarancji, o których mowa w ust. 4; lub

hb) przetwarzanie jest niezbędne ze względu na przesłanki interesu publicznego w dziedzinie zdrowia publicznego, takie jak ochrona przed poważnymi transgranicznymi zagrożeniami zdrowotnymi lub zapewnienie wysokich standardów jakości i bezpieczeństwa opieki zdrowotnej oraz produktów leczniczych lub wyrobów medycznych, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, które przewidują odpowiednie, konkretne środki ochrony praw i wolności podmiotów danych, zwłaszcza tajemnicę służbową; lub

i) przetwarzanie jest niezbędne do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych zgodnie z art. 83 ust. 1, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, które są proporcjonalne do wyznaczonego celu, przestrzegają istoty prawa do ochrony danych i przewidują odpowiednie, konkretne środki ochrony praw podstawowych i interesów podmiotu danych.

j) (...)

3. (...)

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, mogą być przetwarzane do celów, o których mowa w ust. 2 lit. h), jeżeli są przetwarzane przez – lub na odpowiedzialność – pracownika podlegającego obowiązkowi dochowania tajemnicy służbowej na mocy prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, lub przepisów ustanowionych przez właściwe organy krajowe lub przez inną osobę również podlegającą obowiązkowi dochowania tajemnicy służbowej na mocy prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, lub przepisów ustanowionych przez właściwe organy krajowe.

5. Państwa członkowskie mogą zachować lub wprowadzić dalsze warunki, w tym ograniczenia, przetwarzania danych genetycznych, danych biometrycznych lub danych dotyczących zdrowia.

Artykuł 9a

Przetwarzanie danych o wyrokach skazujących za przestępstwa i o przestępstwach

Przetwarzania danych osobowych o wyrokach skazujących za przestępstwa oraz o przestępstwach lub o odnośnych środkach zabezpieczających na podstawie art. 6 ust. 1 wolno dokonywać wyłącznie pod nadzorem oficjalnego organu lub jeżeli przetwarzanie jest dozwolone prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego przewidującymi odpowiednie gwarancje praw i wolności podmiotów danych. Jakikolwiek kompletny rejestr wyroków skazujących za przestępstwa wolno prowadzić wyłącznie pod nadzorem oficjalnego organu.

Artykuł 10

Przetwarzanie niewymagające identyfikacji

1. Jeżeli cele, w których administrator przetwarza dane osobowe, nie wymagają lub już nie wymagają zidentyfikowania przez niego podmiotu danych, administrator nie ma obowiązku zachowania, uzyskania ani przetworzenia dodatkowych informacji w celu zidentyfikowania podmiotu danych wyłącznie po to, by zastosować się do niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli w takim przypadku administrator może wykazać, że nie jest w stanie zidentyfikować podmiotu danych, w miarę możliwości informuje o tym podmiot danych. W takich przypadkach zastosowania nie mają art. 15–18, chyba że podmiot danych w celu skorzystania z praw przysługujących mu na mocy tych artykułów dostarczy dodatkowych informacji pozwalających go zidentyfikować.

ROZDZIAŁ III
PRAWA PODMIOTU DANYCH

SEKCJA 1
PRZEJRZYSTOŚĆ ORAZ TRYB KORZYSTANIA Z PRAW

Artykuł 11

Przejrzyste informowanie i przejrzysta komunikacja

1. (...)

2. (...)

Artykuł 12

Przejrzyste informowanie i przejrzysta komunikacja oraz tryb korzystania z praw przez podmiot danych

1. Administrator przedsiębierze odpowiednie środki, aby w zwięzłej, przejrzystej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem – zwłaszcza gdy informacje są kierowane do dziecka – udzielić podmiotowi danych wszelkich informacji, o których mowa w art. 14 i 14a, oraz prowadzić z nim wszelką komunikację na mocy art. 15–20 i 32 w sprawie przetwarzania jego danych osobowych. Informacji udziela się na piśmie lub innymi sposobami, a w stosownym przypadku – elektronicznie. Jeżeli podmiot danych tego zażąda, informacji można udzielić ustnie, o ile innymi sposobami potwierdzi się tożsamość podmiotu danych.

1a. Administrator ułatwia podmiotowi danych korzystanie z praw przysługujących mu na mocy art. 15–20. W przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2, administrator nie odmawia podjęcia działań na wniosek podmiotu danych, który chce skorzystać z praw przysługujących mu na mocy art. 15–20, chyba że wykaże, iż nie jest w stanie zidentyfikować podmiotu danych.

2. Administrator bez zbędnej zwłoki – najpóźniej w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku – udziela podmiotowi danych informacji o działaniach podjętych względem wniosku w myśl art. 15–20. W razie potrzeby termin ten można przedłużyć maksymalnie o kolejne dwa miesiące z uwagi na skomplikowany charakter wniosku oraz liczbę wniosków. Jeżeli zastosowanie ma termin przedłużony, w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku informuje się podmiot danych o przyczynach opóźnienia. Jeśli podmiot danych składa wniosek elektronicznie, w miarę możliwości informacje także są przekazywane elektronicznie, chyba że podmiot danych zażąda innej formy.

3. Jeżeli administrator nie podejmuje działań względem wniosku podmiotu danych, to niezwłocznie – najpóźniej w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku – informuje podmiot danych o powodach niepodjęcia działań oraz o możliwości wniesienia skargi do organu nadzorczego oraz skorzystania z sądowych środków ochrony prawnej.

4. Informacje podawane na mocy art. 14 i 14a oraz wszelka komunikacja i wszelkie działania podejmowane na mocy art. 15–20 i 32 są wolne od opłat. Jeżeli wnioski podmiotu danych są ewidentnie nieuzasadnione lub nadmierne, zwłaszcza ze względu na swój ustawiczny charakter, administrator może pobrać rozsądną opłatę, uwzględniając administracyjne koszty udzielenia informacji, prowadzenia komunikacji lub podjęcia żądanych działań lub może może odmówić podjęcia działań względem wniosku. W takich przypadkach obowiązek wykazania, że wniosek ma ewidentnie nieuzasadniony lub nadmierny charakter, spoczywa na administratorze.

4a. Bez uszczerbku dla art. 10, jeżeli administrator ma uzasadnione wątpliwości co do tożsamości osoby składającej wniosek, o którym mowa w art. 15–19, może zażądać dodatkowych informacji niezbędnych do potwierdzenia tożsamości podmiotu danych.

4b. Informacje, których udziela się podmiotom danych na mocy art. 14 i 14a, można opatrzyć standardowymi znakami graficznymi, które w widoczny, zrozumiały i czytelny sposób przedstawią sens zamierzonego przetwarzania. Jeżeli znaki te są przedstawione elektronicznie, muszą się nadawać do odczytu maszynowego.

4c. Komisji przysługuje prawo przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 86 w celu określenia, jakie informacje należy przedstawić za pomocą znaków graficznych i jakie procedury zastosować w celu ustanowienia standardowych znaków.

5. (...)

6. (…).

Artykuł 13

Prawa odbiorców

(...)

SEKCJA 2

INFORMACJE I DOSTĘP DO DANYCH

Artykuł 14

Informacje obowiązkowo podawane w przypadku zbierania danych od podmiotów danych

1. Jeżeli dane osobowe o podmiocie danych są zbierane od podmiotu danych, administrator podczas pozyskiwania danych osobowych podaje podmiotowi danych następujące informacje:

   a) swoją tożsamość i dane kontaktowe oraz tożsamość i dane kontaktowe swojego przedstawiciela, jeżeli istnieje; administrator podaje też dane kontaktowe inspektora ochrony danych, jeżeli istnieje;

   b) cele przetwarzania, do których mają posłużyć dane osobowe, oraz podstawę prawną przetwarzania;

   c) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f) – uzasadnione interesy realizowane przez administratora lub przez stronę trzecią;

d) w stosownym przypadku informacje o odbiorcach danych osobowych lub o kategoriach odbiorców;

e) w stosownym przypadku informacje o zamiarze przekazania danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej oraz o stwierdzeniu lub niestwierdzeniu przez Komisję odpowiedniego poziomu ochrony lub w przypadku przekazania, o którym mowa w art. 42, art. 43 lub art. 44 ust. 1 lit. h), wzmiankę o odpowiednich lub właściwych gwarancjach oraz o możliwościach uzyskania kopii danych lub o miejscu udostępnienia danych;

1a. Poza informacjami, o których mowa w ust. 1, podczas pozyskiwania danych osobowych administrator podaje podmiotowi danych następujące inne informacje niezbędne do zapewnienia rzetelności i przejrzystości przetwarzania:

a) okres, przez który dane osobowe będą przechowywane, a gdy nie jest to możliwe, kryteria ustalania tego okresu;

b) …

c) …

d) …

e) informacje o prawie do tego, by zwrócić się do administratora o dostęp do danych osobowych dotyczących podmiotu danych, o ich poprawienie, usunięcie lub ograniczenie ich przetwarzania lub by wnieść sprzeciw wobec przetwarzania takich danych osobowych, a także o prawie do przenoszenia danych;

ea) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) lub art. 9 ust. 2 lit. a) – informacje o prawie do cofnięcia zgody w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem;

f) informacje o prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego;

g) informację, czy podanie danych osobowych jest wymogiem ustawowym lub umownym albo warunkiem przystąpienia do umowy oraz czy podmiot danych jest zobowiązany do ich podania i jakie są ewentualne konsekwencje niepodania danych;

h) informacje o tym, że prowadzi się automatyczne podejmowanie decyzji, w tym profilowanie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 3, oraz – przynajmniej w tych przypadkach – istotne informacje o trybie jego działania, a także o znaczeniu i przewidywanych konsekwencjach takiego przetwarzania dla podmiotu danych.

1b. Jeżeli administrator planuje dalej przetwarzać dane w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, przed takim dalszym przetwarzaniem informuje on podmiot danych o tym innym celu oraz dostarcza mu wszelkich innych stosownych informacji, o których mowa w ust. 1a.

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. Ustępy 1, 1a i 1b nie mają zastosowania wtedy, gdy – i w takim zakresie, w jakim – podmiot danych dysponuje już tymi informacjami.

6. (...)

7. (...)

8. (…).

Artykuł 14a

Informacje podawane w przypadku pozyskiwania danych w sposób inny niż od podmiotu danych

1. Jeżeli danych osobowych nie pozyskano od podmiotu danych, administrator podaje podmiotowi danych następujące informacje:

   a) swoją tożsamość i dane kontaktowe oraz tożsamość i dane kontaktowe swojego przedstawiciela, jeżeli istnieje; administrator podaje też dane kontaktowe inspektora ochrony danych, jeżeli istnieje;

   b) cele przetwarzania, do których mają posłużyć dane osobowe, oraz podstawę prawną przetwarzania;

   ba) kategorie odnośnych danych osobowych;

   c) (...)

   d) w stosownym przypadku informacje o odbiorcach danych osobowych lub o kategoriach odbiorców;

   da) w stosownym przypadku informacje o zamiarze przekazania danych osobowych odbiorcy w państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej oraz o stwierdzeniu lub niestwierdzeniu przez Komisję odpowiedniego poziomu ochrony lub w przypadku przekazania, o którym mowa w art. 42, art. 43 lub art. 44 ust. 1 lit. h), wzmiankę o odpowiednich lub właściwych gwarancjach oraz o możliwościach uzyskania kopii danych lub o miejscu udostępnienia danych.

2. Poza informacjami, o których mowa w ust. 1, administrator podaje podmiotowi danych następujące informacje niezbędne do zapewnienia rzetelności i przejrzystości przetwarzania wobec podmiotu danych:

   b) okres, przez który dane osobowe będą przechowywane, a gdy nie jest to możliwe, kryteria ustalania tego okresu;

   ba) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f) – uzasadnione interesy realizowane przez administratora lub przez stronę trzecią;

c) (...)

e) informacje o prawie do tego, by zwrócić się do administratora o dostęp do danych osobowych dotyczących podmiotu danych, o ich poprawienie, usunięcie lub ograniczenie ich przetwarzania oraz by wnieść sprzeciw wobec przetwarzania takich danych osobowych, a także o prawie do przenoszenia danych;

ea) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) lub art. 9 ust. 2 lit. a) – informacje o prawie do cofnięcia zgody w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem;

f) informacje o prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego;

g) źródło pochodzenia danych osobowych, a w stosownym przypadku – czy pochodzą one ze źródeł publicznie dostępnych;

h) informacje o tym, że prowadzi się automatyczne podejmowanie decyzji, w tym profilowanie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 3, oraz – przynajmniej w tych przypadkach – istotne informacje o trybie jego działania, a także o znaczeniu i przewidywanych konsekwencjach takiego przetwarzania dla podmiotu danych.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, administrator podaje:

a) w racjonalnym terminie po pozyskaniu danych – najpóźniej w ciągu jednego miesiąca – mając na uwadze konkretne okoliczności przetwarzania danych; lub

b) jeżeli dane mają być stosowane do komunikacji z podmiotem danych – najpóźniej przy pierwszej takiej komunikacji z podmiotem danych; lub

c) jeżeli planuje się ujawnić dane innemu odbiorcy – najpóźniej przy ich pierwszym ujawnieniu.

3a. Jeżeli administrator planuje dalej przetwarzać dane w celu innym niż cel, w którym dane zostały pozyskane, przed takim dalszym przetwarzaniem informuje on podmiot danych o tym innym celu oraz dostarcza mu wszelkich innych stosownych informacji, o których mowa w ust. 2.

4. Ustępy 1–3a nie mają zastosowania wtedy, gdy – i w takim zakresie, w jakim:

a) podmiot danych dysponuje już tymi informacjami; lub

b) udzielenie takich informacji okazuje się niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku; zwłaszcza w przypadku przetwarzania do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych, z zastrzeżeniem warunków i gwarancji, o których mowa w art. 83 ust. 1, lub o ile prawo, o którym mowa w ust. 1, może uniemożliwić lub poważnie utrudnić realizację celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, celów badań naukowych i historycznych lub celów statystycznych, administrator przedsiębierze odpowiednie środki, by chronić prawa i wolności oraz uzasadnione interesy podmiotu danych, w tym udostępnia informacje publicznie; lub

c) pozyskiwanie lub ujawnianie jest wyraźnie nakazane prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlega administrator, przewidującymi odpowiednie środki chroniące uzasadnione interesy podmiotu danych; lub

d) dane muszą pozostać poufne zgodnie z obowiązkiem dochowania tajemnicy zawodowej przewidzianym prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, w tym ustawowym obowiązkiem dochowania tajemnicy.

Artykuł 15

Prawo dostępu przysługujące podmiotowi danych

1. Podmiot danych ma prawo uzyskać od administratora potwierdzenie, czy przetwarzane są dane osobowe go dotyczące, a jeżeli takie dane są przetwarzane – dostęp do nich i następujące informacje:

a) cele przetwarzania;

b) kategorie odnośnych danych osobowych;

c) informacje o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane osobowe zostały lub zostaną ujawnione, w szczególności o odbiorcach w państwach trzecich lub organizacjach międzynarodowych;

d) w miarę możliwości planowany okres przechowywania danych osobowych, a gdy nie jest to możliwe, kryteria ustalania tego okresu;

e) informacje o prawie do tego, by zwrócić się do administratora o poprawienie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania danych osobowych dotyczących podmiotu danych lub by wnieść sprzeciw wobec przetwarzania takich danych osobowych;

f) informacje o prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego;

g) jeżeli dane osobowe nie zostały zebrane od podmiotu danych – wszelkie dostępne informacje o ich źródle;

h) informacje o tym, że prowadzi się automatyczne podejmowanie decyzji, w tym profilowanie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 3, oraz – przynajmniej w tych przypadkach – istotne informacje o trybie jego działania, a także o znaczeniu i przewidywanych konsekwencjach takiego przetwarzania dla podmiotu danych.

1a. Jeżeli dane osobowe są przekazywane do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, podmiot danych ma prawo zostać poinformowany o odpowiednich gwarancjach, o których mowa w art. 42, związanych z przekazaniem.

1b. Administrator dostarcza podmiotowi danych kopię danych osobowych podlegających przetwarzaniu. Za wszelkie kolejne kopie, o które zwróci się podmiot danych, administrator może pobrać rozsądną opłatę wynikającą z kosztów administracyjnych. Jeżeli podmiot danych zwraca się o kopię drogą elektroniczną i jeżeli nie zaznaczy inaczej, informacji udziela się powszechnie stosowaną drogą elektroniczną.

2. (...)

2a. Prawo do uzyskania kopii, o której mowa w ust. 1b, nie wpływa niekorzystnie na prawa i wolności innych.

3. (...)

4. (…).

SEKCJA 3

POPRAWIANIE I USUWANIE DANYCH

Artykuł 16

Prawo do poprawienia danych

Podmiot danych ma prawo spowodować, by administrator bez zbędnej zwłoki poprawił dane osobowe go dotyczące, jeżeli są one nieścisłe. Z uwzględnieniem celów, w których przetworzono dane, podmiot danych ma prawo spowodować, by niekompletne dane osobowe zostały uzupełnione, w tym poprzez przedstawienie dodatkowego oświadczenia.

Artykuł 17

Prawo do usunięcia danych („prawo do bycia zapomnianym”)

1. Podmiot danych ma prawo spowodować, by administrator bez zbędnej zwłoki usunął dane osobowe go dotyczące, a administrator ma obowiązek bez zbędnej zwłoki usunąć dane osobowe, jeżeli zachodzi jedna z następujących okoliczności:

   a) dane nie są już niezbędne do celów, w których zostały zebrane lub w inny sposób przetworzone;

   b) podmiot danych cofnął zgodę, na której opiera się przetwarzanie zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a) lub art. 9 ust. 2 lit. a), i nie ma innej podstawy prawnej do przetwarzania danych;

   c) podmiot danych wnosi sprzeciw na mocy art. 19 ust. 1 wobec przetwarzania danych osobowych i nie istnieją żadne nadrzędne uzasadnione podstawy do przetwarzania lub podmiot danych wnosi sprzeciw na mocy art. 19 ust. 2 wobec przetwarzania danych osobowych;

   d) zostały one przetworzone niezgodnie z prawem;

   e) dane muszą zostać usunięte w celu wywiązania się z obowiązku prawnego przewidzianego w prawie Unii lub prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator;

   f) dane zostały zebrane w związku z oferowaniem usług społeczeństwa informacyjnego, o których mowa w art. 8 ust. 1.

1a. (...)

2. (...)

2a. Jeżeli administrator upublicznił dane osobowe, a na mocy ust. 1 ma obowiązek te dane usunąć, to – biorąc pod uwagę dostępną technologię i koszt realizacji – podejmie racjonalne działania, w tym środki techniczne, by poinformować administratorów przetwarzających te dane, że podmiot danych wystąpił o to, by administratorzy ci usunęli wszelkie łącza do tych danych, kopie tych danych lub ich replikację.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania, w zakresie w jakim przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne:

a) do skorzystania z prawa wolności wypowiedzi i informacji;

b) do wywiązania się z prawnego obowiązku wymagającego przetwarzania danych osobowych na mocy prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, któremu podlega administrator, lub do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi;

c) ze względu na przesłanki interesu publicznego w dziedzinie zdrowia publicznego zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. h) i hb) oraz art. 9 ust. 4;

d) do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych zgodnie z art. 83 ust. 1, o ile prawdopodobnym jest, że prawo, o którym mowa w ust. 1, uniemożliwi lub poważnie utrudni realizację celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, celów badań naukowych i historycznych lub celów statystycznych.

e) do ustalenia, realizacji lub obrony roszczeń prawnych.

4. (...)
5. (...)
6. (...)
7. (...)
8. (...)
9. (...)

Artykuł 17a

Prawo do ograniczenia przetwarzania

1. Podmiot danych ma prawo spowodować, by administrator ograniczył przetwarzanie danych osobowych, jeżeli:

   a) podmiot danych kwestionuje ścisłość danych – na okres pozwalający administratorowi sprawdzić ścisłość danych;

   ab) przetwarzanie jest niezgodne z prawem, a podmiot danych sprzeciwia się ich usunięciu, żądając w zamian ograniczenia ich wykorzystywania;

   b) administrator nie potrzebuje już danych osobowych do celów przetwarzania, ale są one potrzebne podmiotowi danych do ustalenia, realizacji lub obrony roszczeń prawnych; lub

   c) podmiot danych wniósł sprzeciw na mocy art. 19 ust. 1 wobec przetwarzania – do czasu stwierdzenia, czy uzasadnione podstawy po stronie administratora są nadrzędne wobec uzasadnionych podstaw podmiotu danych.

2. Jeżeli na mocy ust. 1 przetwarzanie danych osobowych zostało ograniczone, dane takie można przetwarzać, z wyjątkiem przechowywania, wyłącznie za zgodą podmiotu danych lub w celu ustalenia, realizacji lub obrony roszczeń prawnych, lub w celu ochrony praw innej osoby fizycznej lub prawnej, lub ze względu na ważne przesłanki interesu publicznego Unii lub państwa członkowskiego.

3. Przed uchyleniem ograniczenia przetwarzania administrator informuje o tym podmiot danych, który spowodował to ograniczenie na mocy ust. 1.

Artykuł 17b

Obowiązek powiadomienia o poprawieniu danych, ich usunięciu lub ograniczeniu przetwarzania

Administrator komunikuje poprawienie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania, których dokonał zgodnie z art. 16, art. 17 ust. 1 i art. 17a, każdemu odbiorcy, któremu ujawniono dane, chyba że okaże się to niemożliwe lub będzie wymagać niewspółmiernie dużego wysiłku. Administrator informuje podmiot danych o tych odbiorcach, jeżeli podmiot danych się o to zwróci.

Artykuł 18

Prawo do przenoszenia danych

1. (...)

2. Podmiot danych ma prawo otrzymać w ustrukturyzowanym, powszechnie używanym formacie nadającym się do odczytu maszynowego dane osobowe go dotyczące, których dostarczył administratorowi, oraz ma prawo przesłać te dane innemu administratorowi bez przeszkód ze strony administratora, któremu dane te dostarczono, jeżeli:

   a) przetwarzanie odbywa się na podstawie zgody w myśl art. 6 ust. 1 lit. a) lub art. 9 ust. 2 lit. a) lub na podstawie umowy w myśl art. 6 ust. 1 lit. b); oraz

   b) przetwarzanie odbywa się w sposób zautomatyzowany.

2a. (nowy) Korzystając z prawa do przenoszenia danych na mocy ust. 1, podmiot danych ma prawo spowodować, by dane zostały przesłane przez administratora bezpośrednio innemu administratorowi, o ile jest to technicznie możliwe.

2a. Korzystanie z tego prawa pozostaje bez uszczerbku dla art. 17. Prawo, o którym mowa w ust. 2, nie ma zastosowania do przetwarzania, które jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

2aa. Prawo, o którym mowa w ust. 2, nie wpływa niekorzystnie na prawa i wolności innych.

3. (...)

SEKCJA 4

PRAWO DO SPRZECIWU ORAZ AUTOMATYCZNE ZINDYWIDUALIZOWANE PODEJMOWANIE DECYZJI

Artykuł 19

Prawo do sprzeciwu

1. Podmiot danych ma prawo w dowolnym momencie wnieść sprzeciw – z przyczyn związanych z jego indywidualną sytuacją – wobec przetwarzania dotyczących go danych osobowych opartego na art. 6 ust. 1 lit. e) lub f), w tym profilowania opartego na tych przepisach. Administratorowi nie wolno już przetwarzać tych danych osobowych, chyba że wykaże on istnienie ważnych uzasadnionych podstaw do przetwarzania, nadrzędnych wobec interesów, praw i wolności podmiotu danych, lub do ustalenia, realizacji lub obrony roszczeń prawnych.

2. Jeżeli dane osobowe są przetwarzane do celów marketingu bezpośredniego, podmiot danych ma prawo w dowolnym momencie wnieść sprzeciw wobec przetwarzania dotyczących go danych osobowych do celów takiego marketingu, w tym profilowania, o ile jest związane z takim marketingiem bezpośrednim.

2a. Jeżeli podmiot danych wniesie sprzeciw wobec przetwarzania do celów marketingu bezpośredniego, danych osobowych nie wolno już przetwarzać do takich celów.

2b. (nowy) Najpóźniej przy okazji pierwszej komunikacji z podmiotem danych wyraźnie informuje się go o prawie, o którym mowa w ust. 1 i 2, oraz przedstawia się je jasno, odrębnie od wszelkich innych informacji.

2b. W kontekście stosowania usług społeczeństwa informacyjnego i bez uszczerbku dla dyrektywy 2002/58/WE podmiot danych może skorzystać z prawa do sprzeciwu drogą automatyczną z użyciem specyfikacji technicznych.

2aa. Jeżeli dane osobowe są przetwarzane do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych na mocy art. 83 ust. 1, podmiot danych ma prawo wnieść sprzeciw – z przyczyn związanych z jego indywidualną sytuacją – wobec przetwarzania danych osobowych go dotyczących, chyba że przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym.

3. (…).

Artykuł 20

Automatyczne zindywidualizowane podejmowanie decyzji, w tym profilowanie

1. Podmiot danych ma prawo do tego, by nie podlegać decyzji, która opiera się wyłącznie na automatycznym przetwarzaniu, w tym profilowaniu, i wywołuje wobec tego podmiotu skutki prawne lub w podobny sposób istotnie na niego wpływa.

1a. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli dana decyzja:

a) jest niezbędna do zawarcia lub wykonania umowy między podmiotem danych a administratorem; lub

b) jest dozwolona prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlega administrator i które przewiduje właściwe środki ochrony praw, wolności i uzasadnionych interesów podmiotu danych; lub

c) opiera się na wyraźnej zgodzie podmiotu danych.

1b. W przypadkach, o których mowa w ust. 1a lit. a) i c), administrator wdraża właściwe środki ochrony praw, wolności i uzasadnionych interesów podmiotu danych, a co najmniej prawa do uzyskania interwencji ludzkiej ze strony administratora, do wyrażenia własnego stanowiska i do zakwestionowania danej decyzji.

2. (...)

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1a, nie mogą opierać się na danych osobowych szczególnych kategorii, o których mowa w art. 9 ust. 1, chyba że zastosowanie ma art. 9 ust. 2 lit. a) lub g) i istnieją właściwe środki ochrony praw, wolności i uzasadnionych interesów podmiotu danych.

4. (...)

5. (...)

SEKCJA 5

Ograniczenia

Artykuł 21

Ograniczenia

1. Prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlegają administrator danych lub podmiot przetwarzający, może środkiem ustawodawczym ograniczyć zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 12–20 i w art. 32, a także w art. 5 – o ile jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 12–20 – jeżeli ograniczenie takie przestrzega istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym:

   aa) bezpieczeństwu narodowemu;

   ab) obronie;

   a) bezpieczeństwu publicznemu;

   b) zapobieganiu przestępstwom, prowadzeniu dochodzeń w ich sprawie, ich wykrywaniu lub ściganiu lub wykonywaniu kar kryminalnych, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom;

   c) innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu;

   ca) ochronie niezależności sądów i postępowania sądowego;

   d) zapobieganiu naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzeniu dochodzeń w tej sprawie, ich wykrywaniu oraz ściganiu;

   e) funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym lub regulacyjnym związanym, nawet sporadycznie, ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. aa), ab), a), b), c) i d);

f) ochronie podmiotu danych lub praw i wolności innych osób;

g) egzekucji roszczeń cywilnoprawnych.

2. W szczególności środek ustawodawczy, o którym mowa w ust. 1, zawiera szczegółowe przepisy przynajmniej – w stosownym przypadku – o:

a) celach przetwarzania lub kategorii przetwarzania,
b) kategoriach danych osobowych,
c) zakresie wprowadzonych ograniczeń,
d) gwarancjach zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu;
e) określeniu administratora lub kategorii administratorów,
f) okresach przechowywania oraz mających zastosowanie gwarancjach z uwzględnieniem charakteru, zakresu i celów przetwarzania lub kategorii przetwarzania,
g) zagrożeniach dla praw i wolności podmiotów danych, oraz
h) prawie podmiotów danych do uzyskania informacji o ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia.

ROZDZIAŁ IV
ADMINISTRATOR I PODMIOT PRZETWARZAJĄCY

SEKCJA 1
OBOWIĄZKI OGÓLNE

Artykuł 22

Obowiązki administratora

1. Uwzględniając charakter, zakres, kontekst i cele przetwarzania oraz zagrożenia o różnym prawdopodobieństwie i powadze dla praw i wolności osób fizycznych, administrator wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, aby przetwarzanie danych osobowych odbywało się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i aby móc to wykazać. Środki te są w razie potrzeby weryfikowane i uaktualniane.

2. (...)

2a. Jeżeli jest to proporcjonalne w stosunku do czynności przetwarzania, wśród środków, o których mowa w ust. 1, znajduje się realizacja przez administratora odpowiednich strategii ochrony danych.

2b. Wywiązywanie się z obowiązków administratora można wykazać między innymi poprzez stosowanie zatwierdzonych kodeksów postępowania na mocy art. 38 lub zatwierdzonego mechanizmu certyfikacji na mocy art. 39.

3. (...)

4. (...)

Artykuł 23

Uwzględnianie ochrony danych w fazie projektowania oraz domyślna ochrona danych

1. Mając na uwadze najnowocześniejsze rozwiązania i koszt wdrażania oraz uwzględniając charakter, zakres, kontekst i cele przetwarzania oraz zagrożenia o różnym prawdopodobieństwie i różnej powadze dla praw i wolności osób fizycznych wynikające z przetwarzania, administrator – zarówno w czasie określania sposobów przetwarzania, jak i w czasie samego przetwarzania –wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne (np. pseudonimizację) zaprojektowane w celu skutecznej realizacji zasad ochrony danych (np. minimalizacji danych) oraz w celu nadania przetwarzaniu niezbędnych gwarancji, tak by spełnić wymogi niniejszego rozporządzenia oraz chronić prawa podmiotów danych.

2. Administrator wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, aby domyślnie przetwarzane były wyłącznie te dane osobowe, które są niezbędne w stosunku do każdego konkretnego celu przetwarzania; dotyczy to ilości zbieranych danych, zakresu ich przetwarzania, okresu ich przechowywania oraz ich dostępności. W szczególności środki te gwarantują, że domyślnie dane osobowe nie będą udostępniane bez jego interwencji nieokreślonej liczbie osób.

2a. Wywiązywanie się z obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, można wykazać między innymi poprzez zatwierdzony mechanizm certyfikacji na mocy art. 39.

3. (...)

4. (...)

Artykuł 24

Współadministratorzy

1. Jeżeli dwaj administratorzy lub większa ich liczba wspólnie ustalają cele i sposoby przetwarzania danych osobowych, są oni współadministratorami. W drodze wspólnych uzgodnień w przejrzysty sposób określają podział zadań w zakresie wypełniania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, w szczególności odnośnie do korzystania przez podmiot danych z przysługujących mu praw, oraz podział obowiązków w zakresie podawania informacji, o których mowa w art. 14 i 14a, chyba że – i w takim zakresie, w jakim – przypadające im obowiązki określa prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu administratorzy ci podlegają. W uzgodnieniach można wskazać punkt kontaktowy dla podmiotów danych.

2. Niezależnie od uzgodnień, o których mowa w ust. 1, podmiot danych może korzystać z przysługujących mu praw wynikających z niniejszego rozporządzenia wobec każdego z administratorów i przeciwko każdemu z nich.

3. W uzgodnieniach należycie odzwierciedla się faktyczną rolę każdego ze współadministratorów i jego relacje z podmiotami danych, a zasadnicza treść uzgodnień jest udostępniana podmiotowi danych.

Artykuł 25

Przedstawiciele administratorów niemających siedziby w Unii

1. Jeżeli zastosowanie ma art. 3 ust. 2, administrator lub podmiot przetwarzający na piśmie wyznaczają swojego przedstawiciela w Unii.

2. Obowiązek ten nie ma zastosowania w przypadku:

   a) (…);

   b) przetwarzania, które ma charakter sporadyczny, nie obejmuje – na dużą skalę – przetwarzania danych szczególnych kategorii, o czym mowa w art. 9 ust. 1, ani przetwarzania danych o wyrokach skazujących za przestępstwa i danych o przestępstwach, o czym mowa w art. 9a, i jest mało prawdopodobne, by ze względu na swój charakter, kontekst, zakres i cele niosło zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych; lub

c) organu lub podmiotu publicznego.

d) (...)

3. Przedstawiciel ma siedzibę w jednym z państw członkowskich będących miejscem przebywania podmiotów danych, których dane osobowe są przetwarzane w związku z oferowaniem im towarów lub usług lub których zachowanie jest monitorowane.

3a. Przedstawiciel zostaje upoważniony przez administratora lub podmiot przetwarzający, by do celów zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia mogły się do niego zwracać – oprócz lub zamiast do administratora lub podmiotu przetwarzającego – w szczególności organy nadzorcze i podmioty danych we wszystkich sprawach związanych z przetwarzaniem danych osobowych.

4. Wyznaczenie przedstawiciela przez administratora lub podmiot przetwarzający pozostaje bez uszczerbku dla postępowań sądowych, które mogą zostać wszczęte przeciwko samemu administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu.

Artykuł 26

Podmiot przetwarzający

1. Jeżeli przetwarzanie ma być dokonywane w imieniu administratora, administrator korzysta z usług wyłącznie takich podmiotów przetwarzających, które dają wystarczające gwarancje wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych, by przetwarzanie odpowiadało wymogom niniejszego rozporządzenia i chroniło prawa podmiotów danych.

1a. Podmiot przetwarzający nie zatrudnia innego podmiotu przetwarzającego bez uprzedniej szczegółowej lub ogólnej pisemnej zgody administratora. W tym drugim przypadku podmiot przetwarzający powinien zawsze informować administratora o wszelkich zamierzonych zmianach dotyczących dodania lub zastąpienia innych podmiotów przetwarzających, dając tym samym administratorowi możliwość wyrażenia sprzeciwu wobec takich zmian.

2. Przetwarzanie przez podmiot przetwarzający jest regulowane umową lub innym aktem prawnym, które podlegają prawu Unii lub prawu państwa członkowskiego, wiążą podmiot przetwarzający z administratorem, określają przedmiot i czas trwania przetwarzania, charakter i cel przetwarzania, rodzaj danych osobowych oraz kategorie podmiotów danych, obowiązki i prawa administratora i stanowią w szczególności, że podmiot przetwarzający:

a) przetwarza dane osobowe wyłącznie na udokumentowane polecenie administratora – co dotyczy też przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej – chyba że obowiązek taki nakłada na niego prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlega podmiot przetwarzający; w takim przypadku przed przetworzeniem danych podmiot przetwarzający informuje administratora o tym obowiązku prawnym, o ile prawo to nie zabrania udzielania takiej informacji z uwagi na ważny interes publiczny;

b) dopilnowuje, by osoby upoważnione do przetwarzania danych osobowych zobowiązały się do dochowania tajemnicy lub by podlegały odpowiedniemu ustawowemu obowiązkowi dochowania tajemnicy;

c) przedsiębierze wszelkie środki wymagane na mocy art. 30;

d) przestrzega warunków zatrudnienia innego podmiotu przetwarzającego, o których mowa w ust. 1a i 2a;

e) biorąc pod uwagę charakter przetwarzania, w miarę możliwości pomaga administratorowi poprzez odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wywiązać się z obowiązku odpowiadania na wnioski o możliwość skorzystania przez podmioty danych z praw ustanowionych w rozdziale III;

f) uwzględniając charakter przetwarzania oraz informacje sobie dostępne, pomaga administratorowi wywiązać się z obowiązków określonych w art. 30–34;

g) po zakończeniu świadczenia usługi przetwarzania danych zależnie od decyzji administratora usuwa lub zwraca mu wszelkie dane osobowe oraz usuwa wszelkie ich istniejące kopie, chyba że prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego nakazują przechowywanie danych;

h) udostępnia administratorowi wszelkie informacje niezbędne do wykazania wywiązywania się z obowiązków ustanowionych w niniejszym artykule oraz umożliwia administratorowi lub innemu audytorowi upoważnionemu przez administratora przeprowadzanie audytów, w tym inspekcji, i przyczynia się do nich. Podmiot przetwarzający niezwłocznie informuje administratora, jeżeli jego zdaniem któreś z poleceń stanowi naruszenie niniejszego rozporządzenia lub przepisów Unii lub państw członkowskich o ochronie danych.

2a. Jeżeli do wykonania w imieniu administratora konkretnych czynności przetwarzania podmiot przetwarzający zatrudnia inny podmiot przetwarzający, na ten inny podmiot przetwarzający nałożone zostają – na mocy umowy lub innego aktu prawnego, które podlegają prawu Unii lub prawu państwa członkowskiego – te same obowiązki ochrony danych jak w umowie lub innym akcie prawnym między administratorem a podmiotem przetwarzającym, o których to obowiązkach mowa w ust. 2, w szczególności obowiązek dania wystarczających gwarancji wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych, by przetwarzanie odpowiadało wymogom niniejszego rozporządzenia. Jeżeli ten inny podmiot przetwarzający nie wywiąże się ze spoczywających na nim obowiązków ochrony danych, pełna odpowiedzialność wobec administratora za wypełnienie obowiązków tego innego podmiotu przetwarzającego spoczywa na pierwotnym podmiocie przetwarzającym.

2aa. Wystarczające gwarancje, o których mowa w ust. 1 i 2a, podmiot przetwarzający może wykazać między innymi poprzez stosowanie zatwierdzonego kodeksu postępowania na mocy art. 38 lub zatwierdzonego mechanizmu certyfikacji na mocy art. 39.

2ab. Bez uszczerbku dla umów indywidualnych między administratorem a podmiotem przetwarzającym, umowa lub inny akt prawny, o których mowa w ust. 2 i 2a, mogą się opierać w całości lub w części na standardowych klauzulach umownych, o których mowa w ust. 2b i 2c, także gdy są one elementem certyfikacji udzielonej administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu na mocy art. 39 i 39a.

2b. Komisja może ustanowić standardowe klauzule umowne na potrzeby spraw, o których mowa w ust. 2 i 2a, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 87 ust. 2.

2c. Organ nadzorczy może przyjąć standardowe klauzule umowne na potrzeby spraw, o których mowa w ust. 2 i 2a, zgodnie z mechanizmem spójności, o którym mowa w art. 57.

3. Umowa lub inny akt prawny, o których mowa w art. 2 i 2a, mają formę pisemną, w tym formę elektroniczną.

4. Bez uszczerbku dla art. 77, 79 i 79b, jeżeli podmiot przetwarzający, wbrew niniejszemu rozporządzeniu określi cele i sposoby przetwarzania danych, uznaje się go za administratora w odniesieniu do tego przetwarzania.

5. (…).

Artykuł 27

Przetwarzanie z upoważnienia administratora i podmiotu przetwarzającego

Podmiot przetwarzający oraz każda osoba działająca z upoważnienia administratora lub podmiotu przetwarzającego i mająca dostęp do danych osobowych przetwarzają je wyłącznie na polecenie administratora, chyba że wymaga tego prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego.

Artykuł 28

Rejestrowanie czynności przetwarzania

1. Każdy administrator oraz – jeżeli istnieje – przedstawiciel administratora prowadzą rejestr podlegających im czynności przetwarzania danych osobowych. W rejestrze tym znajdują się następujące informacje:

   a) imię i nazwisko/nazwa oraz dane kontaktowe administratora oraz wszelkich współadministratorów, a także jeżeli istnieją – przedstawiciela administratora oraz inspektora ochrony danych;

   b) (...)

   c) cele przetwarzania;

d) opis kategorii podmiotów danych oraz kategorii danych osobowych;

e) kategorie odbiorców, którym dane osobowe zostały lub zostaną ujawnione, w tym odbiorców w państwach trzecich;

f) w stosownym przypadku przekazania danych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, w tym nazwa tego państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, a w przypadku przekazań, o których mowa w art. 44 ust. 1 lit. h), dokumentacja odpowiednich gwarancji;

g) w miarę możliwości planowane terminy usunięcia poszczególnych kategorii danych;

h) w miarę możliwości ogólny opis technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 30 ust. 1.

2a. Każdy podmiot przetwarzający oraz – jeżeli istnieje – przedstawiciel podmiotu przetwarzającego prowadzą rejestr wszystkich kategorii czynności przetwarzania danych osobowych dokonywanych w imieniu administratora; znajdują się w nim:

a) imię i nazwisko/nazwa oraz dane kontaktowe podmiotu przetwarzającego lub podmiotów przetwarzających oraz każdego administratora, w imieniu którego działa podmiot przetwarzający, a jeżeli istnieje – przedstawiciela administratora lub podmiotu przetwarzającego oraz inspektora ochrony danych;

b) (...)

c) kategorie przetwarzań dokonywanych w imieniu każdego z administratorów;

d) w stosownym przypadku przekazania danych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, w tym nazwa tego państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, a w przypadku przekazań, o których mowa w art. 44 ust. 1 lit. h), dokumentacja odpowiednich gwarancji;

e) w miarę możliwości ogólny opis technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 30 ust. 1.

3a. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2a, mają formę pisemną, w tym formę elektroniczną.

3. Na wniosek administrator i podmiot przetwarzający oraz – jeżeli istnieje – przedstawiciel administratora lub podmiotu przetwarzającego udostępniają rejestr organowi nadzorczemu.

4. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 i 2a, nie mają zastosowania do firmy lub organizacji zatrudniających mniej niż 250 osób, chyba że przetwarzanie, którego dokonują, może nieść zagrożenie dla praw i wolności podmiotu danych, nie ma charakteru sporadycznego lub obejmuje dane szczególnych kategorii, o czym mowa w art. 9 ust. 1, lub dane o wyrokach skazujących za przestępstwa i dane o przestępstwach, o czym mowa w art. 9a.

5. (...)

6. (…).

Artykuł 29

Współpraca z organem nadzorczym

1. Administrator i podmiot przetwarzający oraz – jeżeli istnieje – przedstawiciel administratora lub podmiotu przetwarzającego na żądanie współpracują z organem nadzorczym w ramach wykonywania przez niego swoich zadań.

2. (…).

SEKCJA 2
BEZPIECZEŃSTWO DANYCH

Artykuł 30

Bezpieczeństwo przetwarzania

1. Mając na uwadze najnowocześniejsze rozwiązania i koszt wdrażania oraz uwzględniając charakter, zakres, kontekst i cele przetwarzania oraz zagrożenie o różnym prawdopodobieństwie i różnej powadze dla praw i wolności osób fizycznych, administrator i podmiot przetwarzający wdrażają odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, aby zapewnić poziom bezpieczeństwa odpowiadający zagrożeniu, w tym w stosownym przypadku między innymi:
   a) pseudonimizację i szyfrowanie danych osobowych;
   b) zdolność do zapewnienia na bieżąco poufności, integralności, dostępności i odporności systemów i usług przetwarzających dane osobowe;
   c) zdolność do szybkiego przywrócenia dostępności danych i dostępu do nich w razie incydentu fizycznego lub technicznego;
   d) regularne testowanie, mierzenie i ocenianie skuteczności środków technicznych i organizacyjnych mających zapewnić bezpieczeństwo przetwarzania.

1a. Oceniając, czy poziom bezpieczeństwa jest odpowiedni, uwzględnia się zwłaszcza zagrożenia, które niesie przetwarzanie danych, w szczególności wynikające z przypadkowego lub niezgodnego z prawem zniszczenia, utracenia, zmodyfikowania, nieuprawnionego ujawnienia lub nieuprawnionego dostępu do danych osobowych przesyłanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych.

2. (...)

2a. Wywiązywanie się z obowiązków, o których mowa w ust. 1, można wykazać między innymi poprzez stosowanie zatwierdzonego kodeksu postępowania na mocy art. 38 lub zatwierdzonego mechanizmu certyfikacji na mocy art. 39.

2b. Administrator oraz podmiot przetwarzający podejmują działania, by zagwarantować, że każda osoba działająca z upoważnienia administratora lub podmiotu przetwarzającego, która ma dostęp do danych osobowych, będzie je przetwarzać wyłącznie na polecenie administratora, chyba że wymaga tego od niej prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego.

3. (...)

4. (…).

Artykuł 31

Zgłaszanie naruszenia ochrony danych osobowych organowi nadzorczemu

1. Jeżeli dojdzie do naruszenia ochrony danych osobowych, administrator bez zbędnej zwłoki – jeżeli to wykonalne, nie później niż w terminie 72 godzin po stwierdzeniu naruszenia – zgłasza je organowi nadzorczemu właściwemu zgodnie z art. 51, chyba że jest mało prawdopodobne, by naruszenie to skutkowało zagrożeniem dla praw i wolności osób fizycznych. Zgłoszeniu skierowanemu do organu nadzorczego później niż w terminie 72 godzin towarzyszy umotywowane wyjaśnienie.

1a. (...)

2. Podmiot przetwarzający bez zbędnej zwłoki po stwierdzeniu naruszenia ochrony danych osobowych zgłasza je administratorowi.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, musi co najmniej:

a) opisywać charakter naruszenia ochrony danych osobowych, w tym w miarę możliwości wskazywać kategorie i przybliżoną liczbę zainteresowanych podmiotów danych oraz kategorie i przybliżoną liczbę rekordów danych, których dotyczy naruszenie;

b) zawierać imię i nazwisko/nazwę oraz dane kontaktowe inspektora ochrony danych lub innego punktu kontaktowego, od którego można uzyskać więcej informacji;

c) (...)

d) opisywać możliwe konsekwencje naruszenia ochrony danych osobowych;

e) opisywać środki przedsięwzięte lub proponowane przez administratora w celu zaradzenia naruszeniu ochrony danych osobowych, w tym w stosownym przypadku w celu zminimalizowania ewentualnych negatywnych skutków.

f) (...)

3a. Jeżeli – i w takim zakresie, w jakim – informacji nie da się przedstawić w tym samym czasie, można je przedstawiać sukcesywnie bez dalszej zbędnej zwłoki

4. Administrator dokumentuje wszelkie naruszenia ochrony danych osobowych, w tym okoliczności naruszenia, jego skutki oraz podjęte działania zaradcze. Dokumentacja ta musi pozwolić organowi nadzorczemu zweryfikować przestrzeganie niniejszego artykułu.

5. (...)

6. (...)

Artykuł 32

Zawiadamianie podmiotu danych o naruszeniu ochrony danych osobowych

1. Jeżeli naruszenie ochrony danych osobowych może nieść duże zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych, administrator bez zbędnej zwłoki zawiadamia podmiot danych o naruszeniu ochrony danych osobowych.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, jasnym i prostym językiem opisuje charakter naruszenia ochrony danych osobowych i zawiera przynajmniej informacje i zalecenia, o których mowa w art. 31 ust. 3 lit. b)**,** d) i e).

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane, jeżeli:

a) administrator wdrożył odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony i środki te zostały zastosowane do danych, których dotyczy naruszenie, zwłaszcza środki takie jak szyfrowanie, uniemożliwiające odczyt każdemu, kto nie ma prawa dostępu do nich; lub

b) administrator przedsięwziął następnie środki eliminujące prawdopodobieństwo dużego zagrożenia dla praw i wolności podmiotów danych, o którym mowa w ust. 1; lub

c) wymagałoby ono niewspółmiernie dużego wysiłku. W takim przypadku wydany zostaje komunikat publiczny lub przedsięwzięty zostaje podobny środek, za pomocą którego podmioty danych zostają poinformowane w równie skuteczny sposób.

4. Jeżeli administrator nie zawiadomi jeszcze podmiotu danych o naruszeniu ochrony danych, organ nadzorczy – wziąwszy pod uwagę prawdopodobieństwo, że naruszenie to poskutkuje dużym zagrożeniem – może od niego tego zażądać lub może stwierdzić, że spełniony został jeden z warunków, o których mowa w ust. 3.

5. (...)

6. (…).

SEKCJA 3

OCENA SKUTKÓW POD KĄTEM OCHRONY DANYCH I UPRZEDNIE KONSULTACJE

Artykuł 33

Ocena skutków pod kątem ochrony danych

1. Jeżeli dany rodzaj przetwarzania – zwłaszcza z użyciem nowych technologii – ze względu na swój charakter, zakres, kontekst i cele może nieść duże zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych, administrator przed przetworzeniem dokonuje oceny skutków planowanych operacji przetwarzania dla ochrony danych osobowych. Dla zbioru podobnych operacji przetwarzania wiążących się z podobnymi dużymi zagrożeniami można przeprowadzić pojedynczą ocenę.

1a. Dokonując oceny pod kątem ochrony danych, administrator zasięga porady inspektora ochrony danych, jeżeli został on wyznaczony.

2. Ocena skutków pod kątem ochrony danych, o której mowa w ust. 1, jest wymagana w szczególności w następujących przypadkach:

a) systematyczna, kompleksowa ocena osobowych czynników osób fizycznych, która opiera się na zautomatyzowanym przetwarzaniu, w tym profilowaniu, i jest podstawą decyzji wywołujących skutki prawne wobec osoby fizycznej lub w podobny sposób wpływających na osobę fizyczną;

b) przetwarzanie na dużą skalę danych osobowych szczególnych kategorii, o których mowa w art. 9 ust. 1, lub danych o wyrokach skazujących za przestępstwa i o przestępstwach, o których mowa w art. 9a;

c) systematyczne monitorowanie na dużą skalę miejsc dostępnych publicznie.

d) (...)

e) (...)

2a. Organ nadzorczy ustanawia i podaje do wiadomości publicznej wykaz rodzajów operacji przetwarzania podlegających wymogowi dokonania oceny skutków pod kątem ochrony danych na mocy ust. 1. Organ nadzorczy przekazuje te wykazy Europejskiej Radzie Ochrony Danych.

2b. Organ nadzorczy może także ustanowić i podać do wiadomości publicznej wykaz rodzajów operacji przetwarzania niepodlegających wymogowi dokonania oceny pod kątem ochrony danych. Organ nadzorczy przekazuje te wykazy Europejskiej Radzie Ochrony Danych.

2c. Jeżeli wykazy, o których mowa w ust. 2a i 2b, obejmują czynności przetwarzania związane z oferowaniem towarów lub usług podmiotom danych lub z monitorowaniem ich zachowania w kilku państwach członkowskich lub mogące znacznie wpłynąć na swobodny przepływ danych osobowych w Unii, przed przyjęciem takich wykazów właściwy organ nadzorczy stosuje mechanizm spójności, o którym mowa w art. 57.

3. Ocena zawiera co najmniej:

a) systematyczny opis planowanych operacji przetwarzania i celów przetwarzania, w tym w stosownym przypadku uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora;

b) ocenę konieczności i proporcjonalności operacji przetwarzania w stosunku do celów;

c) ocenę zagrożeń, o których mowa w ust. 1, dla praw i wolności podmiotów danych;

d) środki planowane w celu zaradzenia zagrożeniom, w tym gwarancje oraz środki i mechanizmy bezpieczeństwa mające zapewnić ochronę danych osobowych i wykazać przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem praw i uzasadnionych interesów podmiotów danych i innych zainteresowanych osób.

3a. Oceniając – w szczególności do celów oceny skutków pod kątem ochrony danych – skutki operacji przetwarzania wykonywanych przez administratora lub podmiot przetwarzający, uwzględnia się przestrzeganie przez takiego administratora lub taki podmiot przetwarzający zatwierdzonych kodeksów postępowania, o których mowa w art. 38.

4. W stosownym przypadku administrator zasięga opinii podmiotów danych lub ich przedstawicieli w sprawie zamierzonego przetwarzania, bez uszczerbku dla ochrony interesów handlowych lub publicznych lub bezpieczeństwa operacji przetwarzania.

5. Ustępy 1–3 nie mają zastosowania, jeżeli przetwarzanie na mocy art. 6 ust. 1 lit. c) lub e) ma podstawę prawną w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator, i prawo takie reguluje daną operację przetwarzania lub dany zestaw operacji, a oceny skutków pod kątem ochrony danych dokonano już w ramach ogólnej oceny skutków w kontekście przyjęcia tej podstawy prawnej – chyba że państwa członkowskie uznają za niezbędne, by przed podjęciem czynności przetwarzania dokonać takiej oceny.

6. (...)

7. (...)

8. W razie potrzeby, przynajmniej wtedy gdy zmienia się ryzyko wynikające z operacji przetwarzania, administrator dokonuje przeglądu, by stwierdzić, czy przetwarzanie danych osobowych odbywa się zgodnie z oceną skutków pod kątem ochrony danych.

Artykuł 34

Uprzednie konsultacje

1. (...)

2. Jeżeli ocena skutków pod kątem ochrony danych, o której mowa w art. 33, wskaże, że przetwarzanie niosłoby duże zagrożenie, gdyby administrator nie przedsięwziął środków w celu zminimalizowania tego zagrożenia, to przed przetworzeniem danych osobowych administrator konsultuje się z organem nadzorczym.

3. Jeżeli organ nadzorczy jest zdania, że zamierzone przetwarzanie, o którym mowa w ust. 2, nie byłoby zgodne z niniejszym rozporządzeniem – w szczególności jeżeli administrator niedostatecznie zidentyfikował lub zminimalizował zagrożenie – to najpóźniej osiem tygodni po wpłynięciu wniosku o konsultacje udziela administratorowi, a w stosownym przypadku także podmiotowi przetwarzającemu porady na piśmie i może skorzystać z dowolnego ze swoich uprawnień, o których mowa w art. 53. Okres ten można przedłużyć o kolejnych sześć tygodni ze względu na złożony charakter zamierzonego przetwarzania. Jeżeli zastosowanie ma okres przedłużony, administrator, a w stosownym przypadku także podmiot przetwarzający są o tym informowani w terminie jednego miesiąca od wpłynięcia wniosku, w tym także o przyczynach tego opóźnienia. Bieg tych terminów można zawiesić, do czasu aż organ nadzorczy uzyska wszelkie informacje, których zażądał do celów konsultacji.

4. (...)

5. (...)

6. Konsultując się z organem nadzorczym na mocy ust. 2, administrator przedstawia mu:
   a) w stosownym przypadku obowiązki administratora, współadministratorów oraz podmiotów przetwarzających uczestniczących w przetwarzaniu, w szczególności w przypadku przetwarzania w ramach grupy przedsiębiorstw;
   b) cele i sposoby zamierzonego przetwarzania;
   c) środki i gwarancje mające chronić prawa i wolności podmiotów danych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
   d) w stosownym przypadku dane kontaktowe inspektora ochrony danych;
   e) ocenę skutków pod kątem ochrony danych, o której mowa w art. 33; oraz
   f) wszelkie inne informacje, których żąda organ nadzorczy.

7. Państwa członkowskie konsultują się z organem nadzorczym, przygotowując projekt środka ustawodawczego przyjmowanego przez parlament narodowy lub środka regulacyjnego opartego na takim środku ustawodawczym, jeżeli projekt dotyczy przetwarzania danych osobowych.

7a. Niezależnie od ust. 2 prawo państw członkowskich może wymagać, by administratorzy konsultowali się z organem nadzorczym i uzyskiwali jego uprzednie zezwolenie odnośnie do przetwarzania danych osobowych przez administratora do celów wykonania zadania realizowanego przez administratora w interesie publicznym, w tym przetwarzania takich danych w związku z ochroną socjalną i zdrowiem publicznym.

8. (...)

9. (…).

SEKCJA 4
INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Artykuł 35

Wyznaczenie inspektora ochrony danych

1. Administrator i podmiot przetwarzający wyznaczają inspektora ochrony danych, zawsze gdy:
   a) przetwarzania dokonują organ lub podmiot publiczny, z wyjątkiem sądów w ramach sprawowania przez nie wymiaru sprawiedliwości; lub

   b) główna działalność administratora lub podmiotu przetwarzającego polega na operacjach przetwarzania, które ze względu na swój charakter, zakres lub cele wymagają regularnego i systematycznego monitorowania podmiotów danych na dużą skalę; lub

   c) główna działalność administratora lub podmiotu przetwarzającego polega na przetwarzaniu na dużą skalę danych osobowych szczególnych kategorii, o których mowa w art. 9 ust. 1, oraz danych o wyrokach skazujących za przestępstwa i o przestępstwach, o których mowa w art. 9a.

2. Grupa przedsiębiorstw może wyznaczyć jednego inspektora ochrony danych, o ile można będzie łatwo nawiązać z nim kontakt z każdej siedziby.

3. Jeżeli administrator lub podmiot przetwarzający są organem lub podmiotem publicznym, dla kilku takich organów lub podmiotów można wyznaczyć – z uwzględnieniem ich struktury organizacyjnej i wielkości – jednego inspektora ochrony danych.

4. W przypadkach innych niż te, o których mowa w ust. 1, administrator, podmiot przetwarzający, stowarzyszenia lub inne podmioty reprezentujące różne kategorie administratorów lub podmiotów przetwarzających mogą wyznaczyć lub jeżeli wymaga tego prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, wyznaczają inspektora ochrony danych. Inspektor ochrony danych może działać w imieniu takich stowarzyszeń i innych podmiotów reprezentujących administratorów lub podmioty przetwarzające.

5. Inspektor ochrony danych jest wyznaczany na podstawie kwalifikacji zawodowych, a w szczególności wiedzy fachowej na temat prawa i praktyk w dziedzinie ochrony danych oraz umiejętności wypełnienia zadań, o których mowa w art. 37.

6. (...)

7. (...)

8. Inspektor ochrony danych może być członkiem personelu administratora lub podmiotu przetwarzającego lub wykonywać zadania na podstawie umowy o świadczenie usług.

9. Administrator lub podmiot przetwarzający publikują dane kontaktowe inspektora ochrony danych i zawiadamiają o nich organ nadzorczy.

10. (...)

11. (…).

Artykuł 36

Status inspektora ochrony danych

1. Administrator lub podmiot przetwarzający dopilnowują, by inspektor ochrony danych był właściwie i terminowo angażowany we wszystkie sprawy dotyczące ochrony danych osobowych.

2. Administrator lub podmiot przetwarzający wspierają inspektora ochrony danych w wypełnianiu przez niego zadań, o których mowa w art. 37, zapewniając mu zasoby niezbędne do wykonania tych zadań oraz dostęp do danych osobowych i operacji przetwarzania, a także zasoby niezbędne do podtrzymania jego wiedzy fachowej.

2a. (nowy) Podmioty danych mogą kontaktować się z inspektorem ochrony danych we wszystkich sprawach związanych z przetwarzaniem ich danych oraz z korzystaniem z praw przysługujących im na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Administrator lub podmiot przetwarzający dopilnowują, by inspektor ochrony danych nie otrzymywał żadnych instrukcji co do wykonywania tych zadań. Nie zostaje on odwołany ani nie jest penalizowany przez administratora ani podmiot przetwarzający za wypełnianie swoich zadań. Inspektor ochrony danych bezpośrednio podlega najwyższemu kierownictwu administratora lub podmiotu przetwarzającego.

4. Inspektor ochrony danych jest zobowiązany do dochowania tajemnicy lub poufności co do wykonywania swoich zadań – zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego.

4a. Inspektor ochrony danych może wypełniać inne zadania i obowiązki. Administrator lub podmiot przetwarzający dopilnowują, by takie zadania i obowiązki nie powodowały konfliktu interesów.

Artykuł 37

Zadania inspektora ochrony danych

1. Inspektor ochrony danych ma następujące zadania:

   a) informowanie administratora lub podmiotu przetwarzającego oraz pracowników, którzy przetwarzają dane osobowe, o obowiązkach spoczywających na nich na mocy niniejszego rozporządzenia oraz innych przepisów Unii lub państw członkowskich o ochronie danych i doradzanie im w tej sprawie;

   b) monitorowanie przestrzegania niniejszego rozporządzenia, innych przepisów Unii lub państw członkowskich o ochronie danych oraz strategii administratora lub podmiotu przetwarzającego w dziedzinie ochrony danych osobowych, w tym przydział obowiązków, działania uwrażliwiające, szkolenia personelu uczestniczącego w operacjach przetwarzania oraz odnośne kontrole;

   c) (...)

   d) (...)

   e) (...)

   f) udzielanie porad na żądanie co do oceny skutków pod kątem ochrony danych oraz monitorowanie jej wykonania na mocy art. 33;

g) współpraca z organem nadzorczym;

h) pełnienie funkcji punktu kontaktowego wobec organu nadzorczego w kwestiach związanych z przetwarzaniem danych osobowych, w tym z uprzednimi konsultacjami, o których mowa w art. 34, oraz w stosownym przypadku prowadzenie konsultacji we wszelkich innych sprawach.

2. (...)

2a. Inspektor ochrony danych wypełnia swoje zadania z należytym uwzględnieniem zagrożenia związanego z operacjami przetwarzania, mając na uwadze charakter, zakres, kontekst i cele przetwarzania.

SEKCJA 5
KODEKSY POSTĘPOWANIA I CERTYFIKACJA

Artykuł 38

Kodeksy postępowania

1. Państwa członkowskie, organy nadzorcze, Europejska Rada Ochrony Danych oraz Komisja zachęcają do sporządzania kodeksów postępowania mających pomóc we właściwym stosowaniu niniejszego rozporządzenia – z uwzględnieniem szczególnych cech różnych sektorów przetwarzających dane oraz szczególnych potrzeb mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.

1a. Stowarzyszenia i inne organy reprezentujące administratorów lub podmioty przetwarzające różnych kategorii mogą przygotowywać, zmieniać lub poszerzać kodeksy postępowania, aby doprecyzować zastosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, np. co do:

a) rzetelnego i przejrzystego przetwarzania danych;

aa) uzasadnionych interesów realizowanych przez administratorów w konkretnych kontekstach;

b) zbierania danych;

bb) pseudonimizacji danych osobowych;

c) informowania opinii publicznej i podmiotów danych;

d) korzystania przez podmioty danych z przysługujących im praw;

e) informowania i ochrony dzieci oraz sposobu pozyskiwania zgody osoby sprawującej odpowiedzialność rodzicielską nad dzieckiem;

ee) środków i procedur, o których mowa w art. 22 i 23, oraz środków zapewniających bezpieczeństwo przetwarzania, o których mowa w art. 30;

ef) zgłaszania organowi nadzorczemu naruszenia ochrony danych osobowych oraz zawiadamiania o nim podmiotów danych;

f) przekazywania danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych;

g) (...)

h) postępowań pozasądowych oraz innych trybów rozstrzygania sporów w celu rozstrzygania sporów między administratorami a podmiotami danych w zakresie przetwarzania danych osobowych, bez uszczerbku dla praw podmiotów danych na mocy art. 73 i 75.

1ab. Poza administratorami lub podmiotami przetwarzającymi, którzy podlegają niniejszemu rozporządzeniu, kodeksów postępowania zatwierdzonych na mocy ust. 2 i mających ogólną moc obowiązującą, o której mowa w art. 4, mogą przestrzegać także administratorzy lub podmioty przetwarzające, którzy zgodnie z art. 3 nie podlegają niniejszemu rozporządzeniu, w celu zapewnienia odpowiednich gwarancji w ramach przekazywania danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych na warunkach określonych w art. 42 ust. 2 lit. d). Tacy administratorzy lub takie podmioty przetwarzające podejmują wiążące i egzekwowalne zobowiązanie – za pomocą instrumentów umownych lub innych prawnie wiążących instrumentów – do stosowania tych odpowiednich gwarancji, w tym w odniesieniu do praw podmiotów danych.

1b. Taki kodeks postępowania, o którym mowa w ust. 1a, przewiduje mechanizmy pozwalające podmiotowi, o którym mowa w art. 38a ust. 1, prowadzić obowiązkowe monitorowanie przestrzegania przepisów kodeksu przez administratorów lub podmioty przetwarzające, którzy podjęli się jego stosowania, bez uszczerbku dla zadań i uprawnień organu nadzorczego właściwego na mocy art. 51 lub 51a.

2. Stowarzyszenia i inne organy, o których mowa w ust. 1a, chcące przygotować kodeks postępowania lub zmienić lub poszerzyć kodeks już obowiązujący przedkładają jego projekt organowi nadzorczemu właściwemu na mocy art. 51. Organ nadzorczy wydaje opinię o zgodności projektu, zmienionego kodeksu lub poszerzonego kodeksu z niniejszym rozporządzeniem i zatwierdza taki projekt, zmieniony kodeks lub poszerzony kodeks, jeżeli uzna, że stanowią one wystarczające gwarancje.

2a. Jeżeli opinia, o której mowa w ust. 2, potwierdza, że kodeks postępowania, zmieniony kodeks postępowania lub poszerzony kodeks postępowania są zgodne z niniejszym rozporządzeniem i jeżeli kodeks ten zostaje zatwierdzony i nie dotyczy czynności przetwarzania prowadzonych w kilku państwach członkowskich, organ nadzorczy rejestruje i publikuje ten kodeks.

2b. Jeżeli projekt kodeksu postępowania dotyczy czynności przetwarzania prowadzonych w kilku państwach członkowskich, organ nadzorczy właściwy na mocy art. 51 przed zatwierdzeniem przedkłada go zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 57, Europejskiej Radzie Ochrony Danych, która wydaje opinię o zgodności projektu, zmienionego kodeksu lub poszerzonego kodeksu z niniejszym rozporządzeniem lub w sytuacji określonej w ust. 1ab opinię o tym, czy stanowią one odpowiednie gwarancje.

3. Jeżeli opinia, o której mowa w ust. 2b, potwierdza, że kodeksy postępowania, zmienione kodeksy postępowania lub poszerzone kodeksy postępowania są zgodne z niniejszym rozporządzeniem lub w sytuacji określonej w ust. 1ab stanowią odpowiednie gwarancje, Europejska Rada Ochrony Danych przedkłada tę opinię Komisji.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu stwierdzenia, że zatwierdzone kodeksy postępowania oraz zmiany lub poszerzenia już obowiązujących zatwierdzonych kodeksów przedłożone jej na mocy ust. 3 mają ogólną moc obowiązującą w Unii. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 87 ust. 2.

5. Komisja zapewnia odpowiednie propagowanie zatwierdzonych kodeksów, których ogólną moc obowiązującą stwierdziła zgodnie z ust. 4.

5a. Europejska Rada Ochrony Danych gromadzi w rejestrze wszystkie zatwierdzone kodeksy podstępowania i zmiany do nich i udostępnia je opinii publicznej za pomocą odpowiednich środków.

Artykuł 38a

Monitorowanie zatwierdzonych kodeksów postępowania

1. Bez uszczerbku dla zadań i uprawnień właściwego organu nadzorczego wynikających z art. 52 i 53 monitorowaniem przestrzegania kodeksu postępowania na mocy art. 38 może się zajmować podmiot, który dysponuje odpowiednim poziomem wiedzy fachowej w dziedzinie będącej przedmiotem kodeksu i został akredytowany w tym celu przez właściwy organ nadzorczy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może zostać akredytowany w tym celu, jeżeli:
   a) w sposób satysfakcjonujący wykazał właściwemu organowi nadzorczemu swoją niezależność i wiedzę fachową w dziedzinie będącej przedmiotem kodeksu;

   b) dysponuje procedurami, które pozwalają mu ocenić zdolność konkretnych administratorów i podmiotów przetwarzających do stosowania kodeksu, monitorować przestrzeganie przez nich jego przepisów oraz okresowo weryfikować jego funkcjonowanie;

   c) dysponuje procedurami i strukturami, które pozwalają rozpatrywać skargi na naruszenie kodeksu przez administratora lub podmiot przetwarzający lub na sposób wdrożenia lub wdrażania kodeksu przez administratora lub podmiot przetwarzający oraz które pozwalają zapewnić przejrzystość tych procedur i struktur wobec podmiotów danych i opinii publicznej;

d) w sposób satysfakcjonujący wykaże właściwemu organowi nadzorczemu, że jego zadania i obowiązki nie powodują konfliktu interesów.

3. Właściwy organ nadzorczy przedkłada proponowane kryteria akredytacji podmiotu, o którym mowa w ust. 1, Europejskiej Radzie Ochrony Danych zgodnie z mechanizmem spójności, o którym mowa w art. 57.

4. Bez uszczerbku dla zadań i uprawnień właściwego organu nadzorczego oraz przepisów rozdziału VIII podmiot, o którym mowa w ust. 1 – z zastrzeżeniem odpowiednich gwarancji – podejmuje odpowiednie działania w przypadku naruszenia kodeksu przez administratora lub podmiot przetwarzający, w tym zawiesza lub wyklucza administratora lub podmiot przetwarzający spośród stosujących kodeks. O działaniach tych i powodach ich podjęcia informuje on właściwy organ nadzorczy.

5. Właściwy organ nadzorczy cofa akredytację podmiotu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot ten nie spełnia lub przestał spełniać warunki akredytacji lub jeżeli działania przez niego podejmowane nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do przetwarzania danych osobowych przez organy i podmioty publiczne.

Artykuł 39

Certyfikacja

1. Państwa członkowskie, organy nadzorcze, Europejska Rada Ochrony Danych oraz Komisja zachęcają – w szczególności na szczeblu Unii – do ustanawiania mechanizmów certyfikacji w dziedzinie ochrony danych osobowych oraz pieczęci i oznaczeń mających świadczyć o zgodności z niniejszym rozporządzeniem operacji przetwarzania prowadzonych przez administratorów i podmioty przetwarzające. Przy tym uwzględnia się szczególne potrzeby mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.

1a. Mechanizmy certyfikacji oraz pieczęcie i oznaczenia w dziedzinie ochrony danych zatwierdzone na mocy ust. 2a i przestrzegane przez administratorów lub podmioty przetwarzające, którzy podlegają niniejszemu rozporządzeniu, mogą być ustanowione także do wykazania odpowiednich gwarancji przez administratorów lub podmioty przetwarzające, którzy zgodnie z art. 3 nie podlegają niniejszemu rozporządzeniu, w ramach przekazywania danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych na warunkach określonych w art. 42 ust. 2 lit. e). Tacy administratorzy lub takie podmioty przetwarzające podejmują wiążące i egzekwowalne zobowiązania – za pomocą instrumentów umownych lub innych prawnie wiążących instrumentów – do stosowania tych odpowiednich gwarancji, w tym w odniesieniu do praw podmiotów danych.

1b. Certyfikacja jest dobrowolna i dostępna w przejrzystym procesie.

2. Certyfikacja przewidziana w niniejszym artykule nie ogranicza spoczywającego na administratorze lub podmiocie przetwarzającym obowiązku przestrzegania niniejszego rozporządzenia i pozostaje bez uszczerbku dla zadań i uprawnień organu nadzorczego właściwego na mocy art. 51 lub 51a.

2a. Certyfikacji przewidzianej w niniejszym artykule dokonują podmioty certyfikujące, o których mowa w art. 39a, lub dokonuje jej właściwy organ nadzorczy – na podstawie kryteriów zatwierdzonych przez właściwy organ nadzorczy lub w przypadku art. 57 przez Europejską Radę Ochrony Danych. W tym drugim przypadku kryteria zatwierdzone przez Europejską Radę Ochrony Danych mogą skutkować wspólną certyfikacją, europejską pieczęcią ochrony danych.

3. (nowy) Administrator lub podmiot przetwarzający, którzy poddają swoje przetwarzanie mechanizmowi certyfikacji, udzielają podmiotowi certyfikującemu, o którym mowa w art. 39a, lub w stosownym przypadku właściwemu organowi nadzorczemu wszelkich informacji i wszelkiego dostępu do swoich czynności przetwarzania, które to informacje i dostęp są niezbędne do przeprowadzenia procedury certyfikacji.

4. Certyfikacji udziela się administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu na maksymalny okres 3 lat; certyfikację można przedłużyć na tych samych warunkach, o ile nadal spełnione są stosowne wymogi. W stosownym przypadku organy certyfikujące, o których mowa w art. 39a, lub właściwy organ nadzorczy cofają certyfikację, jeżeli jej wymogi nie są spełnione lub przestały być spełniane.

5. Europejska Rada Ochrony Danych gromadzi w rejestrze wszystkie mechanizmy certyfikacji oraz pieczęcie i oznaczenia w dziedzinie ochrony danych i udostępnia je opinii publicznej za pomocą odpowiednich środków.

Artykuł 39a

Podmiot certyfikujący i procedura certyfikacji

1. Bez uszczerbku dla zadań i uprawnień właściwego organu nadzorczego wynikających z art. 52 i 53 certyfikacji i jej przedłużenia dokonuje – po poinformowaniu organu nadzorczego w celu umożliwienia mu w razie potrzeby skorzystania z uprawnień na mocy art. 53 ust. 1b lit. fa) – podmiot certyfikujący, który dysponuje odpowiednim poziomem wiedzy fachowej w dziedzinie ochrony danych. Każde państwo członkowskie określa, czy te podmioty certyfikujące są akredytowane przez:

   a) organ nadzorczy właściwy na mocy art. 51 lub 51a; czy

   b) krajową jednostkę akredytującą określoną zgodnie z rozporządzeniem (WE) 765/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu – w poszanowaniu EN-ISO/IEC 17065/2012 – oraz zgodnie z dodatkowymi wymogami ustanowionymi przez organ nadzorczy właściwy na mocy art. 51 lub 51a.

2. Podmiot certyfikujący, o którym mowa w ust. 1, może zostać akredytowany w tym celu wyłącznie wtedy, gdy:

   a) w sposób satysfakcjonujący wykazał właściwemu organowi nadzorczemu swoją niezależność i wiedzę fachową w dziedzinie podlegającej certyfikacji;

aa) podjął się przestrzegania kryteriów, o których mowa w art. 39 ust. 2a i które zostały zatwierdzone przez organ nadzorczy właściwy na mocy art. 51 lub 51a lub – w przypadku art. 57 – przez Europejską Radę Ochrony Danych;

b) dysponuje procedurami wydawania, okresowego weryfikowania i cofania certyfikacji, pieczęci i oznaczeń w dziedzinie ochrony danych;

c) dysponuje procedurami i strukturami, które pozwalają rozpatrywać skargi na naruszenie certyfikacji przez administratora lub podmiot przetwarzający lub na sposób wdrożenia lub wdrażania certyfikacji przez administratora lub podmiot przetwarzający oraz które zapewniają przejrzystość tych procedur i struktur wobec podmiotów danych i opinii publicznej;

d) w sposób satysfakcjonujący wykaże właściwemu organowi nadzorczemu, że jego zadania i obowiązki nie powodują konfliktu interesów.

3. Akredytacja podmiotów certyfikujących, o których mowa w ust. 1, odbywa się na podstawie kryteriów zatwierdzonych przez organ nadzorczy właściwy na mocy art. 51 lub 51a lub – w przypadku art. 57 – przez Europejską Radę Ochrony Danych. W przypadku akredytacji na mocy ust. 1 lit. b) wymogi te są uzupełnieniem wymogów przewidzianych w rozporządzeniu 765/2008 oraz przepisów technicznych określających metody i procedury podmiotów certyfikujących.

4. Podmiot certyfikujący, o którym mowa w ust. 1, ma obowiązek przed udzieleniem lub cofnięciem certyfikacji dokonać właściwej oceny, bez uszczerbku dla spoczywającego na administratorze lub podmiocie przetwarzającym obowiązku przestrzegania niniejszego rozporządzenia. Akredytacji udziela się na maksymalny okres pięciu lat; można ją przedłużyć na tych samych warunkach, o ile podmiot spełnia wymogi.

5. Podmiot certyfikujący, o którym mowa w ust. 1, przedstawia właściwemu organowi nadzorczemu powody udzielenia lub cofnięcia żądanej certyfikacji.

6. Organ nadzorczy w łatwo dostępny sposób podaje do wiadomości publicznej wymogi, o których mowa w ust. 3, oraz kryteria, o których mowa w art. 39 ust. 2a. Organy nadzorcze przekazują je także Europejskiej Radzie Ochrony Danych. Europejska Rada Ochrony Danych gromadzi w rejestrze wszystkie mechanizmy certyfikacji oraz pieczęcie w dziedzinie ochrony danych i udostępnia je opinii publicznej za pomocą odpowiednich środków.

6a. Bez uszczerbku dla przepisów rozdziału VIII właściwy organ nadzorczy lub krajowa jednostka akredytująca cofają akredytację udzieloną przez siebie podmiotowi certyfikującemu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot ten nie spełnia lub przestał spełniać warunki akredytacji lub jeżeli działania przez niego podejmowane nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 86 w celu doprecyzowania wymogów, które należy uwzględnić w przypadku mechanizmów certyfikacji w dziedzinie ochrony danych, o których mowa w art. 39 ust. 1.

7a. (...)

8. Komisja może ustanowić techniczne standardy mechanizmów certyfikacji oraz pieczęci i oznaczeń w dziedzinie ochrony danych, a także sposoby propagowania i uznawania mechanizmów certyfikacji oraz pieczęci i oznaczeń w dziedzinie ochrony danych. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 87 ust. 2.

ROZDZIAŁ V
PRZEKAZYWANIE DANYCH OSOBOWYCH DO PAŃSTW TRZECICH LUB ORGANIZACJI MIĘDZYNARODOWYCH

Artykuł 40

Ogólna zasada przekazywania

Przekazanie danych osobowych, które są przetwarzane lub mają być przetwarzane po przekazaniu do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, może nastąpić tylko wtedy, gdy – z zastrzeżeniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia – administrator i podmiot przetwarzający spełnią warunki ustanowione w niniejszym rozdziale, w tym warunki wtórnego przekazania danych z państwa trzeciego lub od organizacji międzynarodowej do innego państwa trzeciego lub innej organizacji międzynarodowej. Wszystkie przepisy niniejszego rozdziału należy stosować z myślą o zagwarantowaniu, że nie zostanie naruszony poziom ochrony osób fizycznych zagwarantowany w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 41

Przekazywanie na podstawie decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony

1. Przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej może nastąpić wtedy, gdy Komisja stwierdzi, że to państwo trzecie – lub terytorium lub określony sektor lub określone sektory w tym państwie trzecim – lub dana organizacja międzynarodowa zapewniają odpowiedni poziom ochrony. Takie przekazanie nie wymaga specjalnego zezwolenia.

2. Oceniając, czy poziom ochrony jest odpowiedni, Komisja uwzględnia w szczególności następujące elementy:

a) praworządność, poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności, stosowne ustawodawstwo – zarówno ogólne, jak i sektorowe – w tym w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego, obrony, bezpieczeństwa narodowego i prawa karnego oraz dostępu organów publicznych do danych osobowych, a także wdrażanie tego ustawodawstwa, przepisy o ochronie danych osobowych, przepisów zawodowych, środków bezpieczeństwa, w tym zasad wtórnego przekazywania danych osobowych do kolejnego państwa trzeciego lub innej organizacji międzynarodowej, których przestrzega się w tym państwie lub w organizacji międzynarodowej, orzecznictwo, a także istnienie skutecznych i egzekwowalnych praw podmiotów danych oraz prawa podmiotów danych, których dane osobowe są przekazywane, do skutecznych administracyjnych i sądowych środków zaskarżenia;

b) istnienie i skuteczne działanie co najmniej jednego niezależnego organu nadzorczego w państwie trzecim lub w stosunku do organizacji międzynarodowej, mającego obowiązek zapewniać i egzekwować przestrzeganie przepisów o ochronie danych – w tym odpowiednio uprawnionego do nakładania sankcji – pomagać i doradzać podmiotom danych w korzystaniu z przysługujących im praw, a także współpracować z organami nadzorczymi państw członkowskich; oraz

c) międzynarodowe zobowiązania zaciągnięte przez dane państwo trzecie lub daną organizację międzynarodową lub inne obowiązki wynikające z prawnie wiążących konwencji lub instrumentów oraz z udziału w systemach wielostronnych lub regionalnych, w szczególności w dziedzinie ochrony danych osobowych.

3. Po dokonaniu oceny, czy poziom ochrony jest odpowiedni, Komisja może przyjąć decyzję stwierdzającą, że państwo trzecie – lub terytorium lub określony sektor lub określone sektory w tym państwie trzecim – lub organizacja międzynarodowa zapewniają odpowiedni poziom ochrony w rozumieniu ust. 2. W akcie wykonawczym przewiduje się mechanizm okresowego przeglądu – przynajmniej raz na cztery lata – podczas którego uwzględnia się wszelkie istotne zmiany w państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej. W akcie wykonawczym zostaje określony terytorialny i sektorowy zakres jego zastosowania, a w stosownym przypadku wskazany zostaje organ nadzorczy lub organy nadzorcze, o których mowa w ust. 2 lit. b). Akt wykonawczy zostaje przyjęty zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 87 ust. 2.

3a. (...)

4. (...)

4a. Komisja na bieżąco monitoruje zmiany w państwach trzecich i organizacjach międzynarodowych mogące wpłynąć na obowiązywanie decyzji przyjętych na mocy ust. 3 oraz decyzji przyjętych na podstawie art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE.

5. Jeżeli dostępne informacje na to wskażą, zwłaszcza po przeglądzie, o którym mowa w ust. 3, Komisja przyjmuje decyzję stwierdzającą, że państwo trzecie – lub terytorium lub określony sektor w tym państwie trzecim – lub organizacja międzynarodowa przestały zapewniać odpowiedni poziom ochrony w rozumieniu ust. 2, i w niezbędnym zakresie uchyla, zmienia lub zawiesza decyzję, o której mowa w ust. 3, bez mocy wstecznej. Akt wykonawczy jest przyjmowany zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 87 ust. 2, lub w przypadkach wyjątkowo pilnych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 87 ust. 3.

5a. Komisja podejmuje konsultacje z państwem trzecim lub organizacją międzynarodową w celu zaradzenia sytuacji będącej przyczyną decyzji przyjętej na mocy ust. 5.

6. Decyzja przyjęta na mocy ust. 5 pozostaje bez uszczerbku dla przekazywania danych osobowych do danego państwa trzeciego – lub terytorium lub określonego sektora w tym państwie trzecim – lub do danej organizacji międzynarodowej na mocy art. 42–44.

7. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i na swojej stronie internetowej wykaz tych państw trzecich, terytoriów i określonych sektorów w państwie trzecim oraz organizacji międzynarodowych, co do których przyjęła decyzję stwierdzającą odpowiedni poziom ochrony lub jego brak.

8. Decyzje przyjęte przez Komisję na mocy art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE pozostają w mocy do czasu ich zmiany, zastąpienia lub uchylenia decyzją Komisji przyjętą zgodnie z ust. 3 lub 5.

Artykuł 42

Przekazywanie na podstawie odpowiednich gwarancji

1. W razie braku decyzji na mocy art. 41 ust. 3 administrator lub podmiot przetwarzający mogą przekazać dane osobowe do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej wyłącznie wtedy, gdy powołają się na odpowiednie gwarancje, i pod warunkiem, że obowiązują egzekwowalne prawa podmiotów danych i skuteczne środki ochrony prawnej.

2. Odpowiednie gwarancje, o których mowa w ust. 1, można zapewnić – bez konieczności uzyskania specjalnego zezwolenia ze strony organu nadzorczego – za pomocą:

   oa) prawnie wiążącego i egzekwowalnego instrumentu między organami lub podmiotami publicznymi; lub

   a) wiążących reguł korporacyjnych zgodnie z art. 43; lub

   b) standardowych klauzul ochrony danych przyjętych przez Komisję zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 87 ust. 2; lub

   c) standardowych klauzul ochrony danych przyjętych przez organ nadzorczy i zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 87 ust. 2; lub

d) zatwierdzonego kodeksu postępowania opartego na art. 38 wraz z wiążącymi i egzekwowalnymi zobowiązaniami administratora lub podmiotu przetwarzającego w państwie trzecim do stosowania odpowiednich gwarancji, w tym w odniesieniu do praw podmiotów danych; lub

e) zatwierdzonego mechanizmu certyfikacji opartego na art. 39 wraz z wiążącymi i egzekwowalnymi zobowiązaniami administratora lub podmiotu przetwarzającego w państwie trzecim do stosowania odpowiednich gwarancji, w tym w odniesieniu do praw podmiotów danych.

2a. Z zastrzeżeniem zezwolenia ze strony właściwego organu nadzorczego odpowiednie gwarancje, o których mowa w ust. 1, można także zapewnić w szczególności za pomocą:

a) klauzul umownych między administratorem lub podmiotem przetwarzającym a administratorem, podmiotem przetwarzającym lub odbiorcą danych w państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej; lub

b) przepisów, które zostaną zamieszczone w porozumieniach administracyjnych między organami lub podmiotami publicznymi i w których przewidziane będą egzekwowalne i skuteczne prawa podmiotów danych.

3. (...)

4. (...)

5. (...)

5a. W przypadkach, o których mowa w ust. 2a, organ nadzorczy stosuje mechanizm spójności, o którym mowa w art. 57.

5b. Zezwolenia wydane przez państwo członkowskie lub organ nadzorczy na podstawie art. 26 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE zachowują ważność do czasu ich zmiany, zastąpienia lub uchylenia w razie potrzeby przez ten organ. Decyzje przyjęte przez Komisję na mocy art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE pozostają w mocy do czasu ich zmiany, zastąpienia lub uchylenia w razie potrzeby decyzją Komisji przyjętą zgodnie z ust. 2.

Artykuł 43

Przekazywanie na podstawie wiążących reguł korporacyjnych

1. Właściwy organ nadzorczy zatwierdza wiążące reguły korporacyjne zgodnie z mechanizmem spójności przewidzianym w art. 57, pod warunkiem że:

   a) są one prawnie wiążące oraz mają zastosowanie do każdego z zainteresowanych członków grupy przedsiębiorstw lub grup firm prowadzących wspólną działalność gospodarczą, w tym ich pracowników, i są przez każdego z nich egzekwowane;

   b) wyraźnie przyznają podmiotom danych egzekwowalne prawa w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych;

   c) spełniają wymogi ustanowione w ust. 2.

2. W wiążących regułach korporacyjnych, o których mowa w ust. 1, określone zostają co najmniej:

   a) struktura i dane kontaktowe odnośnej grupy i każdego z jej członków;

   b) przekazanie lub przekazywanie danych, w tym kategorie danych osobowych, rodzaj przetwarzania i jego cele, typy odnośnych podmiotów danych oraz nazwa danego państwa trzeciego lub danych państw trzecich;

   c) ich prawnie wiążący charakter, w wymiarze wewnętrznym i zewnętrznym;

   d) zastosowanie ogólnych zasad ochrony danych – zwłaszcza celowości, minimalizacji danych, ograniczonych okresów przechowywania, jakości danych, uwzględnianie ochrony danych w fazie projektowania oraz domyślna ochrona danych, podstawa prawna przetwarzania, przetwarzanie danych osobowych szczególnych kategorii, środki zapewniające bezpieczeństwo danych, wymogi w zakresie wtórnego przekazywania podmiotom niezwiązanym wiążącymi regułami korporacyjnymi;

e) prawa podmiotów danych w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych oraz sposoby korzystania z tych praw, w tym z prawa do niepodlegania decyzjom opartym wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu – w tym profilowaniu – zgodnie z art. 20, prawa do wnoszenia skarg do właściwego organu nadzorczego i właściwych sądów państw członkowskich zgodnie z art. 75 oraz prawa do środka zaskarżenia, a w stosownym przypadku – odszkodowania za naruszenie wiążących reguł korporacyjnych;

f) przyjęcie przez administratora lub podmiot przetwarzający mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego odpowiedzialności prawnej za naruszenie wiążących reguł korporacyjnych przez odnośnego członka niemającego siedziby w Unii; administrator lub podmiot przetwarzający mogą być zwolnieni z tej odpowiedzialności prawnej – w całości lub w części – wyłącznie wtedy, gdy udowodnią, że członek ten nie ponosi odpowiedzialności za wydarzenie, które doprowadziło do powstania szkody;

g) sposób, w jaki podmiotom danych podaje się – oprócz informacji, o których mowa w art. 14 i 14a – informacje o wiążących regułach korporacyjnych, w szczególności o przepisach, o których mowa w lit. d), e) i f) niniejszego ustępu;

h) zadania wszelkich inspektorów ochrony danych wyznaczonych zgodnie z art. 35 lub wszelkich innych osób lub podmiotów odpowiedzialnych za monitorowanie przestrzegania wiążących reguł korporacyjnych w ramach grupy oraz monitorowanie szkoleń i rozpatrywania skarg;

hh) procedury dotyczące skarg;

i) stosowane w grupie mechanizmy zapewniające weryfikację przestrzegania wiążących reguł korporacyjnych. Wśród takich mechanizmów są audyty w zakresie ochrony danych oraz metody zapewniania działań korekcyjnych mających chronić prawa podmiotów danych. Wyniki takiej weryfikacji powinny być przekazywane osobie lub podmiotowi, o których mowa w lit. h), oraz zarządowi przedsiębiorstwa sprawującego kontrolę lub zarządowi grupy firm i powinny być dostępne na żądanie dla właściwego organu nadzorczego;

j) mechanizmy zgłaszania i rejestrowania zmian w regułach i zgłaszania tych zmian organowi nadzorczemu;

k) mechanizm współpracy z organem nadzorczym zapewniający przestrzeganie reguł przez wszystkich członków grupy, w szczególności poprzez udostępnianie organowi nadzorczemu wyników weryfikacji środków, o której mowa w lit. i) niniejszego ustępu;

l) mechanizm zgłaszania właściwemu organowi nadzorczemu wszelkich wymogów prawnych, którym podlega członek grupy w państwie trzecim i które mogą mieć znaczny niekorzystny wpływ na gwarancje przewidziane w wiążących regułach korporacyjnych; oraz

m) właściwe szkolenia z zakresu ochrony danych dla personelu mającego stały lub regularny dostęp do danych osobowych.

2a. (...)

3. (...)

4. Komisja może określić format i procedury wymiany informacji między administratorami, podmiotami przetwarzającymi i organami nadzorczymi do celów wiążących reguł korporacyjnych w rozumieniu niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 87 ust. 2.

Artykuł 43a (nowy)

Przekazywanie lub ujawnianie niedozwolone na mocy prawa Unii

1. Wyrok sądu lub trybunału oraz decyzja organu administracyjnego państwa trzeciego wymagające od administratora lub podmiotu przetwarzającego przekazania lub ujawnienia danych osobowych mogą zostać w jakikolwiek sposób uznane lub być wykonalne wyłącznie wtedy, gdy opierają się na umowie międzynarodowej, np. umowie o wzajemnej pomocy prawnej, obowiązującej między tym państwem trzecim a Unią lub państwem członkowskim, bez uszczerbku dla innych powodów przekazania na mocy niniejszego rozdziału.

Artykuł 44

Odstępstwa w szczególnych sytuacjach

1. W razie braku decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony określonej w art. 41 ust. 3 lub braku odpowiednich gwarancji określonych w art. 42, w tym wiążących reguł korporacyjnych, przekazanie lub przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej mogą nastąpić wyłącznie pod warunkiem, że:

   a) podmiot danych, poinformowany o ewentualnych zagrożeniach, z którymi – ze względu na brak decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony oraz na brak odpowiednich gwarancji – może się dla niego wiązać proponowane przekazanie, wyraźnie udzielił na nie zgody; lub

   b) przekazanie jest niezbędne do wykonania umowy między podmiotem danych a administratorem lub do wprowadzenia w życie środków przedumownych podejmowanych na wniosek podmiotu danych; lub

   c) przekazanie jest niezbędne do zawarcia lub wykonania umowy zawartej w interesie podmiotu danych między administratorem a inną osobą fizyczną lub prawną; lub

   d) przekazanie jest niezbędne ze względu na ważne przesłanki interesu publicznego; lub

   e) przekazanie jest niezbędne do ustalenia, realizacji lub ochrony roszczeń prawnych; lub

f) przekazanie jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów podmiotu danych lub innych osób, jeżeli podmiot danych jest fizycznie lub prawnie niezdolny do udzielenia zgody; lub

g) przekazanie następuje z rejestru, który zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego ma służyć za źródło informacji dla ogółu obywateli i który pozostaje do wglądu dla ogółu obywateli lub dla każdej osoby mogącej wykazać uzasadniony interes – ale wyłącznie w zakresie, w jakim w danym przypadku spełnione zostały warunki takiego wglądu określone prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego; lub

h) jeżeli przekazanie nie może się opierać na przepisach art. 41 ani 42, w tym na wiążących regułach korporacyjnych, i nie ma zastosowania żadne z odstępstw w szczególnych sytuacjach z lit. a)–g), przekazanie do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej może nastąpić wyłącznie wtedy, gdy nie jest powtarzalne, dotyczy tylko ograniczonej liczby podmiotów danych, jest niezbędne ze względu na ważne uzasadnione interesy realizowane przez administratora, wobec których charakteru nadrzędnego nie mają interesy ani prawa podmiotu danych, jeżeli administrator ocenił wszystkie okoliczności przekazania danych i na tej podstawie powołał się na odpowiednie gwarancje w odniesieniu do ochrony danych osobowych. Administrator informuje organ nadzorczy o przekazaniu. Poza informacjami, o których mowa w art. 14 i 14a, administrator podaje podmiotowi danych także informacje o przekazaniu i o ważnych uzasadnionych interesach realizowanych przez administratora.

2. Przekazanie na mocy ust. 1 lit. g) nie obejmuje całości danych osobowych ani całych kategorii danych osobowych zawartych w rejestrze. Jeżeli rejestr służy do wglądu osobom mającym uzasadniony interes, przekazanie następuje wyłącznie wtedy, gdy osoby te o nie wystąpiły lub gdy mają one być odbiorcami.

3. (...)

4. Ustęp 1 lit. a), b), c) i h) nie ma zastosowania do działalności prowadzonej przez organy publiczne w ramach wykonywania przysługujących im uprawnień publicznych.

5. Interes publiczny, o którym mowa w ust. 1 lit. d), musi być uznany prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

5a. W razie braku decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego mogą ze względu na ważne przesłanki interesu publicznego wyraźnie nakładać ograniczenia na przekazywanie konkretnych kategorii danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich przepisach.

6. Administrator lub podmiot przetwarzający dokumentują ocenę oraz odpowiednie gwarancje, o których mowa w ust. 1 lit. h), w rejestrach, o których mowa w art. 28.

7. (…).

Artykuł 45

Międzynarodowa współpraca na rzecz ochrony danych osobowych

1. Komisja i organy nadzorcze podejmują wobec państw trzecich i organizacji międzynarodowych odpowiednie działania na rzecz:

   a) wypracowania mechanizmów współpracy międzynarodowej ułatwiających skuteczne egzekwowanie przepisów o ochronie danych osobowych;

   b) zapewnienia wzajemnej pomocy międzynarodowej w egzekwowaniu przepisów o ochronie danych osobowych, w tym poprzez powiadomienia, przekazywanie skarg, pomoc dochodzeniową oraz wymianę informacji – z zastrzeżeniem odpowiednich gwarancji ochrony danych osobowych i innych podstawowych praw i wolności;

c) włączenia stosownych zainteresowanych stron w dyskusję i działalność mające na celu upowszechnianie międzynarodowej współpracy w dziedzinie egzekwowania przepisów o ochronie danych osobowych;

d) propagowania wymiany i dokumentowania przepisów i praktyk w dziedzinie ochrony danych osobowych, w tym konfliktów jurysdykcyjnych z państwami trzecimi.

2. (...)

ROZDZIAŁ VI
NIEZALEŻNE ORGANY NADZORCZE

SEKCJA 1
NIEZALEŻNY STATUS

Artykuł 46

Organ nadzorczy

1. Każde państwo członkowskie stanowi prawem, że za monitorowanie stosowania niniejszego rozporządzenia odpowiada co najmniej jeden niezależny organ publiczny, po to by chronić podstawowe prawa i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych oraz ułatwiać swobodny przepływ danych osobowych w Unii.

1a. Każdy organ nadzorczy przyczynia się do spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii. W tym celu organy nadzorcze współpracują ze sobą i z Komisją zgodnie z rozdziałem VII.

2. Jeżeli w państwie członkowskim ustanowiono więcej niż jeden organ nadzorczy, państwo to wskazuje, który z nich ma reprezentować te organy w Europejskiej Radzie Ochrony Danych, oraz ustala mechanizm zapewniający przestrzeganie przez pozostałe organy przepisów o mechanizmie spójności, o którym mowa w art. 57.

3. Najpóźniej w terminie określonym w art. 91 ust. 2 każde państwo członkowskie zawiadamia Komisję o przepisach przyjętych na mocy niniejszego rozdziału, a następnie niezwłocznie o każdej kolejnej zmianie mającej na nie wpływ.

Artykuł 47

Niezależność

1. Każdy organ nadzorczy działa w sposób w pełni niezależny podczas wypełniania zadań i korzystania z uprawnień powierzonych mu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Członek lub członkowie każdego organu nadzorczego podczas wypełniania swoich zadań i korzystania ze swoich uprawnień zgodnie z niniejszym rozporządzeniem pozostają wolni od bezpośrednich i pośrednich wpływów zewnętrznych, nie zwracają się do nikogo o instrukcje ani ich od nikogo nie przyjmują.

3. Członkowie organu nadzorczego powstrzymują się od wszelkich czynności niezgodnych ze swoimi obowiązkami i podczas swojej kadencji nie podejmują żadnego zajęcia zarobkowego ani niezarobkowego niezgodnego z tymi obowiązkami.

4. (...)

5. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, by każdy organ nadzorczy został wyposażony w zasoby kadrowe, techniczne i finansowe, pomieszczenia i infrastrukturę niezbędne do skutecznego wypełniania swoich zadań i korzystania ze swoich uprawnień, w tym w kontekście wzajemnej pomocy, współpracy i uczestnictwa w pracach Europejskiej Rady Ochrony Danych.

6. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, by każdy organ nadzorczy dobierał i miał własny personel, działający pod wyłącznym kierownictwem członka lub członków tego organu nadzorczego.

7. Państwa członkowskie dopilnowują, by każdy organ nadzorczy podlegał kontroli finansowej, nienaruszającej jego niezależności. Państwa członkowskie dopilnowują, by każdy organ nadzorczy dysponował odrębnym, publicznym budżetem rocznym, który może być częścią ogólnego budżetu państwowego lub krajowego.

Artykuł 48

Ogólne warunki dotyczące członków organu nadzorczego

1. Państwa członkowskie stanowią prawem, że każdy członek organu nadzorczego musi zostać mianowany w przejrzystej procedurze przez:
   – parlament; lub
   – rząd; lub
   – szefa danego państwa członkowskiego; lub
   – niezależny organ, któremu prawo państwa członkowskiego powierzyło zadanie mianowania.

2. Członek lub członkowie posiadają kwalifikacje, doświadczenie i umiejętności – zwłaszcza w dziedzinie ochrony danych osobowych – potrzebne do wypełniania swoich obowiązków i korzystania ze swoich uprawnień.

3. W razie upływu kadencji, rezygnacji lub przymusowego pozbawienia funkcji członek organu przestaje pełnić swoje obowiązki zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego.

4. Członek może zostać usunięty ze stanowiska tylko wtedy, gdy dopuścił się poważnego uchybienia lub przestał spełniać warunki niezbędne do pełnienia obowiązków.

Artykuł 49

Zasady ustanawiania organu nadzorczego

1. Każde państwo członkowskie określa prawem:

   a) ustanowienie każdego z organów nadzorczych;

   b) kwalifikacje i kryteria selekcyjne, które warunkują mianowanie na stanowisko członka każdego z organów nadzorczych;

   c) zasady i procedury mianowania członków każdego z organów nadzorczych;

d) okres kadencji członka lub członków każdego z organów nadzorczych – nie krótszy niż cztery lata, z wyjątkiem pierwszej kadencji po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, która może częściowo trwać krócej, jeżeli jest to niezbędne, aby chronić niezależność organu nadzorczego za pomocą procedury stopniowej wymiany członków;

e) czy członek lub członkowie każdego z organów nadzorczych mogą zostać mianowani ponownie, a jeżeli tak – na ile kadencji;

f) zasady regulujące zobowiązania członka lub członków oraz personelu każdego z organów nadzorczych, zakaz podejmowania działań, zajęć i czerpania korzyści – w trakcie kadencji oraz po jej zakończeniu – sprzecznych z tymi zobowiązaniami, a także przepisy regulujące ustanie stosunku zatrudnienia;

g) (...)

2. Członek lub członkowie oraz personel każdego z organów nadzorczych podlegają zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego obowiązkowi dochowania tajemnicy służbowej – w trakcie kadencji oraz po jej zakończeniu – w odniesieniu do wszelkich poufnych informacji, które uzyskali w toku wypełniania zadań lub korzystania ze swoich uprawnień. Obowiązek dochowania tajemnicy służbowej w trakcie ich kadencji dotyczy zwłaszcza sytuacji, w których osoby fizyczne zgłaszają naruszenia niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 50

Tajemnica służbowa

(...)

SEKCJA 2
WŁAŚCIWOŚĆ, ZADANIA I UPRAWNIENIA

Artykuł 51

Właściwość

1. Każdy organ nadzorczy jest właściwy do wykonywania zadań i korzystania z uprawnień powierzonych mu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na terytorium własnego państwa członkowskiego.

2. Jeżeli przetwarzania dokonują ograny publiczne lub podmioty prywatne działające na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) lub e), organem właściwym jest organ nadzorczy danego państwa członkowskiego. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 51a.

3. Organy nadzorcze nie są właściwe do nadzorowania operacji przetwarzania dokonywanych przez sądy w toku sprawowania przez nie wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 51a

Właściwość głównego organu nadzorczego

1. Bez uszczerbku dla art. 51 organ nadzorczy głównej siedziby lub pojedynczej siedziby administratora lub podmiotu przetwarzającego jest właściwy do podejmowania działań jako główny organ nadzorczy – zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 54a – względem transgranicznego przetwarzania prowadzonego przez tego administratora lub ten podmiot przetwarzający.

2a. W drodze odstępstwa od ust. 1 każdy organ nadzorczy jest właściwy do rozpatrzenia skargi, którą do niego wniesiono, lub zajęcia się ewentualnym naruszeniem niniejszego rozporządzenia, jeżeli sprawa dotyczy wyłącznie siedziby w jego państwie członkowskim lub znacznie wpływa na podmioty danych wyłącznie w jego państwie członkowskim.

2b. W przypadkach, o których mowa w ust. 2a, organ nadzorczy niezwłocznie informuje o danej sprawie główny organ nadzorczy. W terminie trzech tygodni od otrzymania informacji główny organ nadzorczy postanawia, czy zajmie się daną sprawą zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 54a, uwzględniając, czy w państwie członkowskim, którego organ nadzorczy przekazał mu informacje, znajduje się siedziba administratora lub podmiotu przetwarzającego.

2c. Jeżeli główny organ nadzorczy postanowi zająć się daną sprawą, zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 54a. Organ nadzorczy, który przekazał informacje głównemu organowi nadzorczemu, może przedłożyć temu organowi projekt decyzji. Główny organ nadzorczy w jak największym stopniu uwzględnia ten projekt, przygotowując projekt decyzji, o którym mowa w art. 54a ust. 2.

2d. Jeżeli główny organ nadzorczy postanowi nie zajmować się daną sprawą, sprawą zajmuje się – zgodnie z art. 55 i 56 – organ nadzorczy, który przekazał informacje głównemu organowi nadzorczemu.

3. Główny organ nadzorczy jest jedynym partnerem kontaktowym administratora lub podmiotu przetwarzającego w sprawie prowadzonego przez nich transgranicznego przetwarzania.

Artykuł 52

Zadania

1. Bez uszczerbku dla innych zadań określonych na mocy niniejszego rozporządzenia każdy organ nadzorczy na swoim terytorium:

a) monitoruje i egzekwuje stosowanie niniejszego rozporządzenia;

aa) upowszechnia w społeczeństwie wiedzę o zagrożeniach, przepisach, gwarancjach i prawach związanych z przetwarzaniem danych osobowych oraz rozumienie tych zjawisk. Szczególną uwagę poświęca działaniom skierowanym do dzieci;

ab) doradza, zgodnie z prawem krajowym, parlamentowi narodowemu, rządowi oraz innym instytucjom i organom w sprawie ustawodawczych i administracyjnych środków ochrony praw i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych;

ac) upowszechnia wśród administratorów i podmiotów przetwarzających wiedzę o obowiązkach spoczywających na nich na mocy niniejszego rozporządzenia;

ad) zapewnia podmiotom danych na ich wniosek informacje o korzystaniu z praw przysługujących im na mocy niniejszego rozporządzenia, a w stosownym przypadku współpracuje w tym celu z organami nadzorczymi innych państw członkowskich;

b) rozpatruje skargi wniesione przez podmiot danych lub przez organ, organizację lub stowarzyszenie zgodnie z art. 76, w odpowiednim zakresie prowadzi dochodzenia w przedmiocie tych skarg i w racjonalnym terminie informuje skarżącego o postępach i wynikach tych dochodzeń, w szczególności jeżeli niezbędne są dalsze dochodzenie lub koordynacja działań z innym organem nadzorczym;

c) współpracuje z innymi organami nadzorczymi, w tym dzieli się informacjami oraz świadczy im wzajemną pomoc, w celu zapewnienia spójnego stosowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia;

d) prowadzi dochodzenia w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym na podstawie informacji otrzymanych od innego organu nadzorczego lub innego organu publicznego;

e) monitoruje zmiany w stosownych dziedzinach, o ile zmiany te mają wpływ na ochronę danych osobowych, w szczególności monitoruje rozwój technologii informacyjno-komunikacyjnych i praktyk handlowych;

f) przyjmuje standardowe klauzule umowne, o których mowa w art. 26 ust. 2c i art. 42 ust. 2 lit. c);

fa) ustanawia i prowadzi wykaz związany z wymogiem dokonania oceny skutków pod kątem ochrony danych na mocy art. 33 ust. 2a;

g) udziela porad, o których mowa w art. 34 ust. 3, co do operacji przetwarzania;

ga) zachęca do sporządzania kodeksów postępowania na mocy art. 38, wydaje opinie na ich temat oraz zatwierdza te kodeksy, w których znajdują się odpowiednie gwarancje, na mocy art. 38 ust. 2;

gb) zachęca do ustanawiania mechanizmów certyfikacji w dziedzinie ochrony danych oraz pieczęci i oznaczeń z tej dziedziny zgodnie z art. 39 ust. 1, a także zatwierdza kryteria certyfikacji zgodnie z art. 39 ust. 2a;

gc) w stosownym przypadku zgodnie z art. 39 ust. 4 okresowo weryfikuje udzielone certyfikacje;

h) opracowuje i publikuje kryteria akredytacji podmiotu monitorującego kodeksy postępowania na mocy art. 38a oraz podmiotu certyfikującego na mocy art. 39a;

ha) akredytuje podmiot monitorujący kodeksy postępowania na mocy art. 38a oraz podmiot certyfikujący na mocy art. 39a;

hb) wydaje zezwolenia na klauzule umowne i przepisy, o których mowa w art. 42 ust. 2a;

i) zatwierdza wiążące reguły korporacyjne na mocy art. 43;

j) wnosi wkład w działalność Europejskiej Rady Ochrony Danych;

jb) prowadzi wewnętrzny rejestr naruszeń niniejszego rozporządzenia i podjętych działań, zwłaszcza wydanych ostrzeżeń i nałożonych sankcji;

k) wypełnia inne zadania związane z ochroną danych osobowych.

2. (...)

3. (...)

4. Każdy organ nadzorczy ułatwia wnoszenie skarg, o których mowa w ust. 1 lit. b), za pomocą takich środków, jak gotowy formularz skargi, który można wypełnić także elektronicznie, przy czym nie wyklucza innych sposobów komunikacji.

5. Każdy organ nadzorczy wykonuje zadania na rzecz podmiotów danych i, jeżeli istnieje, inspektora ochrony danych w sposób wolny od opłat.

6. Jeżeli wnioski są ewidentnie nieuzasadnione lub nadmierne, zwłaszcza ze względu na swój ustawiczny charakter, organ nadzorczy może pobrać rozsądną opłatę wynikającą z kosztów administracyjnych lub odmówić podjęcia działań względem wniosku. Obowiązek wykazania, że wniosek ma ewidentnie nieuzasadniony lub nadmierny charakter, spoczywa na organie nadzorczym.

Artykuł 53

Uprawnienia

1. Każdy organ nadzorczy posiada następujące uprawnienia dochodzeniowe:

a) nakazuje administratorowi i podmiotowi przetwarzającemu, a w stosownym przypadku przedstawicielowi administratora lub podmiotu przetwarzającego, dostarczyć wszelkich informacji potrzebnych mu do wykonania zadań;

aa) prowadzi dochodzenia w formie audytu w dziedzinie ochrony danych;

ab) weryfikuje udzielone certyfikacje na mocy art. 39 ust. 4;

b) (...)

c) (...)

d) zawiadamia administratora lub podmiot przetwarzający o domniemanym naruszeniu niniejszego rozporządzenia;

da) uzyskuje od administratora i podmiotu przetwarzającego dostęp do wszelkich danych osobowych i wszelkich informacji niezbędnych mu do wykonania zadań;

db) uzyskuje dostęp do wszelkich pomieszczeń administratora i podmiotu przetwarzającego, w tym do wszelkiego sprzętu i wszelkich środków służących do przetwarzania danych, zgodnie z prawem Unii lub prawem procesowym państwa członkowskiego.

1b. Każdy organ nadzorczy posiada następujące uprawnienia korekcyjne:

a) wydaje ostrzeżenia administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu, że planowane operacje przetwarzania mogą skutkować naruszeniem przepisów niniejszego rozporządzenia;

b) udziela upomnień administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu, jeżeli operacje przetwarzania poskutkowały naruszeniem przepisów niniejszego rozporządzenia;

ca) nakazuje administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu wykonać wniosek podmiotu danych o możliwość skorzystania z praw przysługujących mu na mocy niniejszego rozporządzenia;

d) nakazuje administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu dostosować operacje przetwarzania do przepisów niniejszego rozporządzenia, a w stosownym przypadku wskazuje konkretny sposób i konkretny termin;

da) może nakazać administratorowi zawiadomić podmiot danych o naruszeniu ochrony danych;

e) wprowadza czasowe lub ostateczne ograniczenie przetwarzania, w tym zakaz przetwarzania;

f) nakazuje na mocy art. 16, 17 i 17a poprawić dane, ograniczyć ich przetwarzanie lub je usunąć oraz nakazuje na mocy art. 17 ust. 2a i art. 17b powiadomić o tych czynnościach odbiorców, którym dane ujawniono;

fa) (nowy) cofa certyfikację lub nakazuje podmiotowi certyfikującemu cofnąć certyfikację udzieloną na mocy art. 39 lub 39a, lub nakazuje podmiotowi certyfikującemu nieudzielanie certyfikacji, jeżeli jej wymogi nie są spełnione lub przestały być spełniane;

g) oprócz lub zamiast środków, o których mowa w niniejszym ustępie, nakłada grzywnę administracyjną na mocy art. 79, zależnie od okoliczności konkretnej sprawy;

h) nakazuje zawiesić przepływ danych do odbiorcy w państwie trzecim lub do organizacji międzynarodowej.

i) (...)

j) (...)

1c. Każdy organ nadzorczy posiada następujące uprawnienia autoryzacyjne i doradcze:

a) udziela porad administratorowi zgodnie z procedurą uprzednich konsultacji, o której mowa w art. 34;

aa) z własnej inicjatywy lub na wniosek wydaje opinie przeznaczone dla parlamentu narodowego, rządu państwa członkowskiego lub – zgodnie z prawem krajowym – innych instytucji i organów oraz ogółu społeczeństwa we wszelkich sprawach związanych z ochroną danych osobowych;

ab) zezwala na przetwarzanie zgodnie z art. 34 ust. 7a, jeżeli prawo państwa członkowskiego wymaga takiego uprzedniego zezwolenia;

ac) opiniuje i zatwierdza projekty kodeksów postępowania zgodnie z art. 38 ust. 2;

ad) akredytuje na mocy art. 39a podmioty certyfikujące;

ae) udziela certyfikacji i zatwierdza kryteria certyfikacji zgodnie z art. 39 ust. 2a;

b) przyjmuje standardowe klauzule ochrony danych, o których mowa w art. 26 ust. 2c i art. 42 ust. 2 lit. c);

c) zezwala na klauzule umowne, o których mowa w art. 42 ust. 2a lit. a);

ca) zezwala na porozumienia administracyjne, o których mowa w art. 42 ust. 2a lit. d);

d) zatwierdza wiążące reguły korporacyjne na mocy art. 43.

2. Korzystanie z uprawnień powierzonych organowi nadzorczemu na mocy niniejszego artykułu podlega odpowiednim gwarancjom – w tym prawu do skutecznego środka ochrony prawnej i sprawiedliwości proceduralnej – określonym w prawie Unii i prawie państw członkowskich zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.

3. Każde państwo członkowskie stanowi prawem, że jego organ nadzorczy może zgłosić organom wymiaru sprawiedliwości naruszenie niniejszego rozporządzenia oraz w stosownym przypadku wszcząć lub w inny sposób uczestniczyć w postępowaniu sądowym, po to by wyegzekwować przepisy niniejszego rozporządzenia.

4. Każde państwo członkowskie może ustanowić prawem, że jego organ nadzorczy ma poza uprawnieniami określonymi w ust. 1, 1b i 1c także inne uprawnienia. Korzystanie z tych uprawnień nie może utrudniać skutecznego działania przepisów rozdziału VII.

Artykuł 54

Sprawozdanie z działalności

Każdy organ nadzorczy sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności, w którym może wyszczególnić rodzaje zgłoszonych mu naruszeń i rodzaje nałożonych sankcji. Sprawozdanie jest przekazywane parlamentowi narodowemu, rządowi i innym organom wskazanym prawem krajowym. Sprawozdanie jest udostępniane opinii publicznej, Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Radzie Ochrony Danych.

ROZDZIAŁ VII
WSPÓŁPRACA I SPÓJNOŚĆ

SEKCJA 1
WSPÓŁPRACA

Artykuł 54a

Współpraca miedzy głównym organem nadzorczym a innymi zainteresowanymi organami nadzorczymi

1. Główny organ nadzorczy współpracuje z innymi zainteresowanymi organami nadzorczymi zgodnie z niniejszym artykułem w celu osiągnięcia porozumienia. Główny organ nadzorczy i zainteresowane organy nadzorcze wymieniają się wszelkimi istotnymi informacjami.

1a. Główny organ nadzorczy może w dowolnym momencie zwrócić się do innych zainteresowanych organów nadzorczych o wzajemną pomoc zgodnie z art. 55 i może prowadzić wspólne operacje zgodnie z art. 56, zwłaszcza w celu przeprowadzenia dochodzenia lub monitorowania wdrażania środka względem administratora lub podmiotu przetwarzającego mającego siedzibę w innym państwie członkowskim.

2. Główny organ nadzorczy niezwłocznie przekazuje innym zainteresowanym organom nadzorczym istotne informacje o danej sprawie. Niezwłocznie przedkłada innym zainteresowanym organom nadzorczym projekt decyzji w celu uzyskania ich opinii i należytego uwzględnienia ich uwag.

3. Jeżeli w terminie czterech tygodni od otrzymania wniosku o opinię zgodnie z ust. 2 którykolwiek z innych zainteresowanych organów nadzorczych zgłosi istotny i zasadny sprzeciw wobec projektu decyzji, główny organ nadzorczy – jeżeli nie przychyla się do sprzeciwu lub sądzi, że sprzeciw nie jest istotny i zasadny – poddaje sprawę pod mechanizm spójności, o którym mowa w art. 57.

3a. Jeżeli główny organ nadzorczy zamierza przychylić się do zgłoszonego sprzeciwu, przedkłada innym zainteresowanym organom nadzorczym zmieniony projekt decyzji w celu uzyskania ich opinii. Zmieniony projekt decyzji jest poddawany procedurze, o której mowa w ust. 3, w terminie dwóch tygodni.

4. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3 i 3a, żaden inny zainteresowany organ nadzorczy nie zgłosi sprzeciwu wobec projektu decyzji przedłożonego przez główny organ nadzorczy, uznaje się, że główny organ nadzorczy i zainteresowane organy nadzorcze porozumiały się w sprawie projektu decyzji i są nią związane.

4a. Główny organ nadzorczy przyjmuje decyzję i notyfikuje ją odpowiednio głównej siedzibie lub pojedynczej siedzibie administratora lub podmiotu przetwarzającego oraz informuje o decyzji inne zainteresowane organy nadzorcze i Europejską Radę Ochrony Danych, dołączając streszczenie stanu faktycznego i powodów decyzji. Organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, informuje skarżącego o decyzji.

4b. W drodze odstępstwa od ust. 4a, jeżeli skarga zostaje oddalona lub odrzucona, organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, przyjmuje odnośną decyzję i notyfikuje ją skarżącemu oraz informuje o niej administratora.

4bb. Jeżeli główny organ nadzorczy i zainteresowane organy nadzorcze porozumiały się co do oddalenia lub odrzucenia części skargi oraz co do podjęcia działań względem innych części tej skargi, dla każdej z tych części przyjmuje się odrębną decyzję. Główny organ nadzorczy przyjmuje decyzję w sprawie części dotyczącej działań względem administratora i notyfikuje ją głównej siedzibie lub pojedynczej siedzibie administratora lub podmiotu przetwarzającego na terytorium swojego państwa członkowskiego i informuje o niej skarżącego, a organ nadzorczy skarżącego przyjmuje decyzję w sprawie części dotyczącej oddalenia lub odrzucenia tej skargi, notyfikuje ją skarżącemu oraz informuje o niej administratora lub podmiot przetwarzający.

4c. Po tym jak administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu notyfikowana zostanie decyzja głównego organu nadzorczego zgodnie z ust. 4a i 4bb, przedsiębiorą oni niezbędne środki, by zastosować się do tej decyzji, jeżeli chodzi o czynności przetwarzania w ramach wszystkich swoich siedzib w Unii. Administrator lub podmiot przetwarzający zawiadamiają główny organ nadzorczy o środkach przedsięwziętych w celu zastosowania się do decyzji, ten zaś informuje o nich inne zainteresowane organy nadzorcze.

4d. Jeżeli w wyjątkowych okolicznościach zainteresowany organ nadzorczy ma powody sądzić, że istnieje pilna potrzeba podjęcia działań w celu ochrony interesów podmiotów danych, zastosowanie ma tryb pilny, o którym mowa w art. 61.

5. Główny organ nadzorczy i inne zainteresowane organy nadzorcze dostarczają sobie nawzajem informacji wymaganych na mocy niniejszego artykułu drogą elektroniczną w standardowym formacie.

Artykuł 55

Wzajemna pomoc

1. Organy nadzorcze przekazują sobie stosowne informacje i świadczą sobie wzajemną pomoc w celu spójnego wdrażania i stosowania niniejszego rozporządzenia oraz wprowadzają środki na rzecz skutecznej wzajemnej współpracy. Wzajemna pomoc obejmuje w szczególności wnioski o udzielenie informacji oraz środki nadzorcze, takie jak wnioski o udzielenie uprzednich zezwoleń i przeprowadzenie uprzednich konsultacji oraz o przeprowadzenie kontroli i dochodzeń.

2. Każdy organ nadzorczy przedsiębierze wszelkie odpowiednie środki, by odpowiedzi na wniosek innego organu nadzorczego udzielić bez zbędnej zwłoki i nie później niż w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku. Środki takie mogą obejmować w szczególności przekazanie odpowiednich informacji o przebiegu dochodzenia.

3. Wniosek o pomoc zawiera wszelkie niezbędne informacje, w tym cel i uzasadnienie wniosku. Uzyskane informacje są wykorzystywane wyłącznie do celu, w którym o nie wystąpiono.

4. Organ nadzorczy będący adresatem wniosku o pomoc nie może odmówić jego wykonania, chyba że:

   a) nie jest organem właściwym w przedmiocie wniosku lub środków, o których wykonanie wystąpiono; lub

   b) wykonanie wniosku byłoby niezgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia lub z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlega organ nadzorczy będący adresatem wniosku.

5. Organ nadzorczy będący adresatem wniosku informuje organ nadzorczy, od którego wniosek pochodzi, o rezultatach lub w stosownym przypadku o postępach lub środkach przedsięwziętych w celu udzielenia odpowiedzi na ten wniosek. W razie odmowy na mocy ust. 4 wyjaśnia jej powody.

6. Informacji żądanych przez inne organy nadzorcze organ nadzorczy zasadniczo dostarcza drogą elektroniczną w standardowym formacie.

7. Działania podejmowane w wyniku wniosku o wzajemną pomoc są wolne od opłat. Organy nadzorcze mogą uzgodnić z innymi organami nadzorczymi zasady rekompensowania przez inne organy nadzorcze konkretnych wydatków poniesionych w wyniku świadczenia wzajemnej pomocy w wyjątkowych okolicznościach.

8. Jeżeli organ nadzorczy nie dostarczy informacji, o których mowa w ust. 5, w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku innego organu nadzorczego, organ nadzorczy, od którego wniosek pochodzi, może przyjąć tymczasowy środek na terytorium swojego państwa członkowskiego zgodnie z art. 51 ust. 1. W takiej sytuacji uznaje się, że zgodnie z art. 61 ust. 1 zachodzi pilna potrzeba działania i że zgodnie z art. 61 ust. 2 wymagana jest pilna wiążąca decyzja Europejskiej Rady Ochrony Danych.

9. (...)

10. Komisja może określić formułę i procedurę wzajemnej pomocy, o której mowa w niniejszym artykule, oraz zasady wymiany informacji drogą elektroniczną między organami nadzorczymi oraz między organami nadzorczymi a Europejską Radą Ochrony Danych, w szczególności standardowy format, o którym mowa w ust. 6. Akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 87 ust. 2.

Artykuł 56

Wspólne operacje organów nadzorczych

1. Organy nadzorcze prowadzą w stosownym przypadku wspólne operacje, w tym wspólne dochodzenia i wspólne środki egzekucyjne, w których uczestniczą członkowie lub personel organów nadzorczych innych państw członkowskich.

2. Jeżeli administrator lub podmiot przetwarzający mają siedziby w kilku państwach członkowskich lub jeżeli operacje przetwarzania mogą znacznie wpłynąć na istotną liczbę podmiotów danych w więcej niż jednym państwie członkowskim, organ nadzorczy każdego z tych państw członkowskich ma prawo uczestniczyć w stosownym przypadku we wspólnych operacjach. Zgodnie z art. 51a ust. 1 lub art. 51a ust. 2c właściwy organ nadzorczy zaprasza organ nadzorczy każdego z tych państw członkowskich do uczestnictwa w danych wspólnych operacjach i niezwłocznie odpowiada na wniosek organu nadzorczego o możliwość uczestnictwa.

3. Organ nadzorczy może zgodnie z prawem własnego państwa członkowskiego i za zgodą wysyłającego organu nadzorczego przyznać uprawnienia, w tym uprawnienia dochodzeniowe, członkom lub personelowi wysyłającego organu nadzorczego uczestniczącym we wspólnych operacjach lub – jeżeli zezwala na to prawo państwa członkowskiego przyjmującego organu nadzorczego – pozwolić członkom lub personelowi wysyłającego organu nadzorczego korzystać z ich własnych uprawnień dochodzeniowych zgodnie z prawem państwa członkowskiego wysyłającego organu nadzorczego. Z takich uprawnień dochodzeniowych można korzystać wyłącznie pod kierownictwem i w obecności członków lub personelu przyjmującego organu nadzorczego. Członkowie lub personel wysyłającego organu nadzorczego podlegają prawu krajowemu przyjmującego organu nadzorczego.

3a. Jeżeli zgodnie z ust. 1 personel wysyłającego organu nadzorczego działa w innym państwie członkowskim, państwo członkowskie przyjmującego organu nadzorczego ponosi odpowiedzialność za czynności tego personelu, w tym odpowiedzialność prawną za wszelkie szkody wyrządzone przez ten personel w trakcie operacji, zgodnie z prawem państwa członkowskiego, na którego terytorium ten personel działa.

3b. Państwo członkowskie, na którego terytorium została wyrządzona szkoda, naprawia taką szkodę zgodnie z warunkami mającymi zastosowanie do szkód wyrządzonych przez jego własny personel. Państwo członkowskie wysyłającego organu nadzorczego, którego personel wyrządził szkodę wobec osoby na terytorium innego państwa członkowskiego, zwraca temu państwu całość kwot, które zapłaciło ono osobom uprawnionym w jego imieniu.

3c. Bez uszczerbku dla możliwości dochodzenia swoich praw wobec osób trzecich i z wyłączeniem ust. 3b każde państwo członkowskie powstrzymuje się w przypadku określonym w ust. 1 od żądania zwrotu za szkody, których doznało od innego państwa członkowskiego.

4. (...)

5. Jeżeli planowana jest wspólna operacja, a organ nadzorczy nie wywiąże się w terminie jednego miesiąca z obowiązku ustanowionego w ust. 2 zdanie drugie, pozostałe organy nadzorcze mogą przyjąć środek tymczasowy na terytorium swojego państwa członkowskiego zgodnie z art. 51. W takiej sytuacji uznaje się, że zgodnie z art. 61 ust. 1 zachodzi pilna potrzeba działania i że zgodnie z art. 61 ust. 2 wymagana jest pilna opinia lub pilna wiążąca decyzja Europejskiej Rady Ochrony Danych.

6. (...)

SEKCJA 2

SPÓJNOŚĆ

Artykuł 57

Mechanizm spójności

1. Aby przyczynić się do spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii, organy nadzorcze współpracują ze sobą, a w stosownym przypadku także z Komisją, stosując mechanizm spójności określony w niniejszej sekcji.

Artykuł 58

Opinia Europejskiej Rady Ochrony Danych

1. Europejska Rada Ochrony Danych wydaje opinię, ilekroć właściwy organ nadzorczy zamierza przyjąć któryś ze środków wymienionych poniżej. W tym celu właściwy organ nadzorczy zgłasza Europejskiej Radzie Ochrony Danych projekt decyzji, jeżeli:

   c) służy ona przyjęciu na mocy art. 33 ust. 2a wykazu operacji przetwarzania podlegających wymogowi dokonania oceny skutków pod kątem ochrony danych; lub

   ca) dotyczy ona kwestii podlegającej art. 38 ust. 2b, tzn. czy projekt kodeksu postępowania, zmiana kodeksu lub jego poszerzenie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem; lub

   cb) służy ona zatwierdzeniu kryteriów akredytacji podmiotu na mocy art. 38a ust. 3 lub podmiotu certyfikującego na mocy art. 39a ust. 3; lub

   d) służy ona określeniu standardowych klauzul ochrony danych, o których mowa w art. 42 ust. 2 lit. c) i art. 26 ust. 2c; lub

e) służy ona wydaniu zezwolenia na klauzule umowne, o których mowa w art. 42 ust. 2a lit. a); lub

f) służy ona zatwierdzeniu wiążących reguł korporacyjnych w rozumieniu art. 43.

2. Każdy organ nadzorczy, przewodniczący Europejskiej Rady Ochrony Danych lub Komisja mogą wystąpić o to, by Europejska Rada Ochrony Danych przeanalizowała w celu wydania opinii dowolną sprawę mającą charakter ogólny lub wywołującą skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim, zwłaszcza jeżeli właściwy organ nadzorczy nie wywiązuje się z obowiązków wzajemnej pomocy zgodnie z art. 55 lub wspólnych operacji zgodnie z art. 56.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, Europejska Rada Ochrony Danych wydaje opinię w przedłożonej jej sprawie, o ile już wcześniej nie wydała opinii w tej samej sprawie. Europejska Rady Ochrony Danych przyjmuje tę opinię w terminie ośmiu tygodni zwykłą większością głosów swoich członków. Ze względu na złożony charakter sprawy termin ten można przedłużyć o sześć tygodni. Jeżeli chodzi o projekt decyzji, o którym mowa w ust. 1 i który został przekazany członkom Europejskiej Rady Ochrony Danych zgodnie z ust. 6, uznaje się, że członek, który w rozsądnym terminie wskazanym przez przewodniczącego nie zgłosił sprzeciwu, zgadza się z tym projektem.

4. (...)

5. Organy nadzorcze i Komisja przekazują bez zbędnej zwłoki Europejskiej Radzie Ochrony Danych drogą elektroniczną w standardowym formacie wszelkie istotne informacje, w tym w stosownym przypadku streszczenie stanu faktycznego, projekt decyzji, powody przemawiające za przyjęciem takiego środka oraz opinię innych zainteresowanych organów nadzorczych.

6. Przewodniczący Europejskiej Rady Ochrony Danych bez zbędnej zwłoki przekazuje drogą elektroniczną:

   a) członkom Europejskiej Rady Ochrony Danych i Komisji wszelkie istotne informacje otrzymane w standardowym formacie. W razie potrzeby sekretariat Europejskiej Rady Ochrony Danych zapewnia tłumaczenie istotnych informacji;

   b) organowi nadzorczemu, o którym zależnie od sytuacji mowa w ust. 1 i 2, oraz Komisji opinię, którą podaje też do wiadomości publicznej.

7. (...)

7a. W terminie, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ nadzorczy nie przyjmuje projektu decyzji, o którym mowa w art. ust. 1.

7b. (...)

8. Organ nadzorczy, o którym mowa w ust. 1, w jak największym stopniu uwzględnia opinię Europejskiej Rady Ochrony Danych i w terminie dwóch tygodni po otrzymaniu tej opinii informuje drogą elektroniczną przewodniczącego Europejskiej Rady Ochrony Danych, czy podtrzymuje projekt decyzji, czy też go zmieni, a w stosownym przypadku przekazuje mu w standardowym formacie zmieniony projekt decyzji.

9. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 8, zainteresowany organ nadzorczy poinformuje przewodniczącego Europejskiej Rady Ochrony Danych, że do całości lub części jej opinii nie zamierza się zastosować i poda odnośne przyczyny, zastosowanie ma art. 58a ust. 1.

Artykuł 58a

Rozstrzyganie sporów przez Europejską Radę Ochrony Danych

1. Aby w poszczególnych sytuacjach zapewnić właściwe i spójne stosowanie niniejszego rozporządzenia, Europejska Rada Ochrony Danych przyjmuje w następujących przypadkach wiążące decyzje:

a) jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 54a ust. 3, zainteresowany organ nadzorczy zgłosił istotny i zasadny sprzeciw wobec projektu decyzji głównego organu nadzorczego, a główny organ nadzorczy odrzucił sprzeciw jako nieistotny lub niezasadny. Wiążąca decyzja dotyczy wszystkich spraw, które są przedmiotem istotnego i zasadnego sprzeciwu, w szczególności dotyczy tego, czy doszło do naruszenia niniejszego rozporządzenia;

b) jeżeli panują sprzeczne opinie co to tego, który z zainteresowanych organów nadzorczych jest właściwy względem głównej siedziby;

d) jeżeli właściwy organ nadzorczy nie wystąpił o opinię do Europejskiej Rady Ochrony Danych w przypadkach, o których mowa w art. 58 ust. 1, lub nie zastosował się do opinii Europejskiej Rady Ochrony Danych wydanej w myśl art. 58. W takim przypadku każdy zainteresowany organ nadzorczy lub Komisja mogą zgłosić sprawę Europejskiej Radzie Ochrony Danych.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, Europejska Rada Ochrony Danych przyjmuje większością dwóch trzecich głosów swoich członków w terminie jednego miesiąca od wpłynięcia sprawy. Ze względu na złożony charakter sprawy termin ten można przedłużyć o jeden miesiąc. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zostaje wraz z uzasadnieniem skierowana do głównego organu nadzorczego i wszystkich zainteresowanych organów nadzorczych i jest dla nich wiążąca.

3. Jeżeli Europejska Rada Ochrony Danych nie jest w stanie przyjąć decyzji w terminach, o których mowa w ust. 2, przyjmuje decyzję w terminie dwóch tygodni po upłynięciu drugiego miesiąca, o którym mowa w ust. 2, zwykłą większością głosów swoich członków. Jeżeli głosy członków Europejskiej Rady Ochrony Danych rozkładają się po równo, decyduje głos przewodniczącego.

4. W terminach, o których mowa w ust. 2 i 3, zainteresowane organy nadzorcze nie przyjmują decyzji w sprawie przedłożonej Europejskiej Radzie Ochrony Danych na mocy ust. 1.

5. (...)

6. Przewodniczący Europejskiej Rady Ochrony Danych bez zbędnej zwłoki notyfikuje zainteresowanym organom nadzorczym decyzję, o której mowa w ust. 1. Informuje o niej Komisję. Decyzja jest niezwłocznie publikowana na stronie internetowej Europejskiej Rady Ochrony Danych, po tym jak organ nadzorczy notyfikował ostateczną decyzję, o której mowa w ust. 7.

7. Bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w terminie jednego miesiąca po tym, jak Europejska Rada Ochrony Danych notyfikuje swoją decyzję, główny organ nadzorczy lub w stosownym przypadku organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, przyjmują ostateczną decyzję na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1. Główny organ nadzorczy lub w stosownym przypadku organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, informują Europejską Radę Ochrony Danych o terminie, w którym notyfikowały ostateczną decyzję odpowiednio administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu oraz podmiotowi danych. Ostateczna decyzja zainteresowanych organów nadzorczych zostaje przyjęta w trybie art. 54a ust. 4a, 4b i 4bb. Ostateczna decyzja zawiera informacje o decyzji, o której mowa w ust. 1, i wskazuje, że decyzja, o której mowa w ust. 1, zostanie opublikowana na stronie internetowej Europejskiej Rady Ochrony Danych zgodnie z ust. 6. Do ostatecznej decyzji załączona zostaje decyzja, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 59

Opinia Komisji

(...)

Artykuł 60

Zawieszenie projektu środka

(...)

Artykuł 61

Tryb pilny

1. W wyjątkowych okolicznościach, jeżeli zainteresowany organ nadzorczy uzna, że istnieje pilna potrzeba podjęcia działań w celu ochrony praw i wolności podmiotów danych, może w drodze odstępstwa od mechanizmu spójności, o którym mowa w art. 57, 58 i 58a, lub od procedury, o której mowa w art. 54a, niezwłocznie przyjąć środki tymczasowe mające na terytorium jego państwa członkowskiego wywołać skutki prawne o konkretnym terminie obowiązywania, nieprzekraczającym trzech miesięcy. Organ nadzorczy niezwłocznie informuje o tych środkach i o powodach ich przyjęcia pozostałe zainteresowane organy nadzorcze, Europejską Radę Ochrony Danych i Komisję.

2. Jeżeli organ nadzorczy przedsięwziął środek na mocy ust. 1 i uznaje, że należy pilnie przyjąć środki ostateczne, może zwrócić się z wnioskiem o pilne wydanie opinii lub wiążącej decyzji do Europejskiej Rady Ochrony Danych, uzasadniając swój wniosek o taką opinię lub decyzję.

3. Każdy organ nadzorczy może zwrócić się do Europejskiej Rady Ochrony Danych z wnioskiem o pilne wydanie opinii lub w stosownym przypadku wiążącej decyzji, uzasadniając swój wniosek o taką opinię lub decyzję, w tym uzasadniając pilną potrzebę działań – jeżeli właściwy organ nadzorczy nie przedsięwziął odpowiedniego środka w sytuacji, w której istnieje pilna potrzeba podjęcia działań w celu ochrony praw i wolności podmiotów danych.

4. W drodze odstępstwa od art. 58 ust. 3 i art. 58a ust. 2 opinię lub wiążącą decyzję wydawane w trybie pilnym, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, Europejska Rada Ochrony Danych przyjmuje w terminie dwóch tygodni zwykłą większością głosów swoich członków.

Artykuł 62

Wymiana informacji

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze o zasięgu ogólnym, aby:

   a) (...)

   b) (...)

   c) (...)

   d) określić zasady wymiany informacji drogą elektroniczną między organami nadzorczymi oraz między organami nadzorczymi a Europejską Radą Ochrony Danych, w szczególności standardowy format, o którym mowa w art. 58.

Akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 87 ust. 2.

2. (...)

3. (...)

Artykuł 63

Egzekwowanie

(...)

SEKCJA 3

EUROPEJSKA RADA OCHRONY DANYCH

Artykuł 64

Europejska Rada Ochrony Danych

1a. Niniejszym ustanawia się Europejską Radę Ochrony Danych jako organ Unii mający osobowość prawną.

1b. Europejską Radę Ochrony Danych reprezentuje jej przewodniczący.

2. Do Europejskiej Rady Ochrony Danych należą: szef jednego organu nadzorczego każdego państwa członkowskiego oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych lub ich przedstawiciele.

3. Jeżeli w państwie członkowskim za monitorowanie stosowania przepisów na mocy niniejszego rozporządzenia odpowiada więcej niż jeden organ nadzorczy, to zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego wyznaczony zostaje wspólny przedstawiciel.

4. Komisja ma prawo do udziału w działaniach i posiedzeniach Europejskiej Rady Ochrony Danych, nie ma jednak prawa głosu. Komisja wyznacza swojego przedstawiciela. Przewodniczący Europejskiej Rady Ochrony Danych informuje Komisję o działaniach Europejskiej Rady Ochrony Danych.

5. W kwestiach, o których mowa w art. 58a, Europejski Inspektor Ochrony Danych ma prawo głosu wyłącznie względem decyzji co do zasad i przepisów, które mają zastosowanie do instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii i merytorycznie odpowiadają przepisom niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 65

Niezależność

1. W toku wykonywania swoich zadań lub korzystania ze swoich uprawnień na mocy art. 66 i 67 Europejska Rada Ochrony Danych działa w sposób niezależny.

2. Bez uszczerbku dla wniosków Komisji, o których mowa w art. 66 ust. 1 lit. b) i art. 66 ust. 2, Europejska Rada Ochrony Danych podczas wykonywania swoich zadań lub korzystania ze swoich uprawnień nie zwraca się do nikogo o instrukcje ani ich od nikogo nie przyjmuje.

Artykuł 66

Zadania Europejskiej Rady Ochrony Danych

1. Europejska Rada Ochrony Danych zapewnia spójne stosowanie niniejszego rozporządzenia. W tym celu z własnej inicjatywy lub w stosownych przypadkach na wniosek Komisji podejmuje w szczególności następujące działania:

aa) monitoruje i zapewnia właściwe stosowanie niniejszego rozporządzenia w przypadkach, o których mowa w art. 57 ust. 3, bez uszczerbku dla zadań krajowych organów nadzorczych;

a) doradza Komisji w każdej sprawie związanej z ochroną danych osobowych w Unii, w tym w sprawie wszelkich proponowanych zmian do niniejszego rozporządzenia;

aa) doradza Komisji w sprawie formatu i procedur wymiany informacji między administratorami, pomiotami przetwarzającymi i organami nadzorczymi do celów wiążących reguł korporacyjnych;

ab) (nowy) opracowuje wytyczne, zalecenia oraz wzorcowe rozwiązania co do tego, jak z ogólnodostępnych usług łączności usuwać łącza do danych osobowych, kopie tych danych lub ich replikacje, o czym mowa w art. 17 ust. 2;

b) z własnej inicjatywy lub na wniosek jednego ze swoich członków lub Komisji bada wszelkie kwestie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia i opracowuje wytyczne, zalecenia oraz wzorcowe rozwiązania, by zachęcić do spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia;

ba) (nowy) opracowuje wytyczne, zalecenia i wzorcowe rozwiązania, o których mowa w art. 66 ust. lit. b), by na potrzeby art. 20 ust. 2 doprecyzować kryteria i wymogi dotyczące decyzji opartych na profilowaniu;

bb)(nowy) opracowuje wytyczne, zalecenia i wzorcowe rozwiązania, o których mowa w art. 66 ust. 1 lit. b), wskazujące, czym są naruszenie ochrony danych osobowych i zbędna zwłoka w rozumieniu art. 31 ust. 1 i 2 oraz w jakich szczególnych okolicznościach administrator lub podmiot przetwarzający mają obowiązek zgłosić naruszenie ochrony danych osobowych;

bc)(nowy) opracowuje wytyczne, zalecenia i wzorcowe rozwiązania, o których mowa w art. 66 ust. 1 lit. b), wskazujące, w jakich okolicznościach naruszenie ochrony danych osobowych może nieść duże zagrożenie dla praw i wolności osób fizycznych w rozumieniu art. 32 ust. 1;

bd)(nowy) opracowuje wytyczne, zalecenia i wzorcowe rozwiązania, o których mowa w art. 66 ust. 1 lit. b), by doprecyzować kryteria i wymogi względem przekazywania danych, które opiera się na wiążących regułach korporacyjnych stosowanych przez administratorów i na wiążących regułach korporacyjnych stosowanych przez podmioty przetwarzające, oraz inne konieczne wymogi mające zapewnić ochronę danych osobowych zainteresowanych podmiotów danych zgodnie z art. 43;

be)(nowy) opracowuje wytyczne, zalecenia i wzorcowe rozwiązania, o których mowa w art. 66 ust. 1 lit. b), by doprecyzować kryteria i wymogi względem przekazywania danych opartego na art. 44 ust. 1;

ba) opracowuje wytyczne dla organów nadzorczych w sprawie stosowania środków, o których mowa w art. 53 ust. 1, 1b i 1c, oraz w sprawie ustalania grzywien administracyjnych na mocy art. 79;

c) weryfikuje praktyczne stosowanie wytycznych, zaleceń i wzorcowych rozwiązań, o których mowa w lit. b) i ba);

ca0) opracowuje wytyczne, zalecenia i wzorcowe rozwiązania, o których mowa w ust. 1 lit. b), by na potrzeby art. 49 ust. 2 określić wspólne procedury postępowania w sytuacjach, w których osoby fizyczne zgłaszają naruszenia niniejszego rozporządzenia;

ca) zachęca do sporządzania kodeksów postępowania oraz do ustanawiania mechanizmów certyfikacji w dziedzinie ochrony danych oraz pieczęci i oznaczeń w tej dziedzinie na mocy art. 38 i 39;

cb) akredytuje podmioty certyfikujące i okresowo weryfikuje certyfikację na mocy art. 39a oraz prowadzi publiczny rejestr podmiotów akredytowanych na mocy art. 39a ust. 6 i administratorów i podmiotów przetwarzających akredytowanych na mocy art. 39 ust. 4, mających siedzibę w państwach trzecich;

cd) precyzuje wymogi, o których mowa w art. 39a ust. 3, z myślą o akredytacji podmiotów certyfikujących na mocy art. 39;

cda) udziela Komisji opinii w sprawie wymogów certyfikacyjnych, o których mowa w art. 39a ust. 7;

cdb) udziela Komisji opinii w sprawie znaków graficznych, o których mowa w art. 12 ust. 4b;

ce) udziela Komisji opinii na potrzeby oceny, czy poziom ochrony w państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej jest odpowiedni, w tym na potrzeby oceny, czy państwo trzecie lub terytorium lub organizacja międzynarodowa lub określony sektor nie przestały zapewniać odpowiedniego poziomu ochrony. W tym celu Komisja udostępnia Europejskiej Radzie Ochrony Danych wszelką niezbędną dokumentację, w tym korespondencję z rządem państwa trzeciego, rządem terytorium, sektorem przetwarzającym dane w tym państwie trzecim lub organizacją międzynarodową;

d) wydaje opinie w sprawie projektów decyzji zgłoszonych przez organy nadzorcze zgodnie z mechanizmem spójności, o którym mowa w ust. 2, i w sprawach przedłożonych jej zgodnie z art. 57 ust. 4;

e) propaguje współpracę oraz skuteczną dwustronną i wielostronną wymianę informacji i praktyk między organami nadzorczymi;

f) propaguje wspólne programy szkoleń oraz ułatwia wymianę personelu między organami nadzorczymi, a w stosownym przypadku – z organami nadzorczymi państw trzecich lub organizacji międzynarodowych;

g) propaguje wymianę wiedzy i dokumentów na temat ustawodawstwa i praktyki w dziedzinie ochrony danych z organami nadzorczymi odpowiedzialnymi za ochronę danych na świecie;

gb) udziela opinii na temat kodeksów postępowania opracowywanych na szczeblu Unii zgodnie z art. 38 ust. 4;

i) prowadzi publicznie dostępny elektroniczny rejestr decyzji podjętych przez organy nadzorcze i sądy w sprawach rozpatrywanych w ramach mechanizmu spójności.

2. Jeżeli Komisja zwraca się do Europejskiej Rady Ochrony Danych z wnioskiem o poradę, może zależnie od pilności sprawy wskazać termin udzielenia odpowiedzi.

3. Europejska Rada Ochrony Danych przekazuje swoje opinie, wytyczne, zalecenia i wzorcowe rozwiązania Komisji i komitetowi, o którym mowa w art. 87, oraz podaje je do wiadomości publicznej.

4. (...)

4a. Europejska Rada Ochrony Danych konsultuje się w stosownych przypadkach z zainteresowanymi stronami i daje im możliwość przestawienia uwag w racjonalnym terminie. Bez uszczerbku dla art. 72 Europejska Rada Ochrony Danych podaje wyniki procedury konsultacji do wiadomości publicznej.

Artykuł 67

Sprawozdania

1. (...)

2. Europejska Rada Ochrony Danych sporządza roczne sprawozdanie na temat ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w Unii, a w stosownym przypadku w państwach trzecich i organizacjach międzynarodowych. Sprawozdanie zostaje podane do wiadomości publicznej oraz przekazane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

3. W rocznym sprawozdaniu przedstawia się praktyczne stosowanie wytycznych, zaleceń i wzorcowych rozwiązań, o których mowa w art. 66 ust. 1 lit. c), oraz wiążących decyzji, o których mowa w art. 57 ust. 3.

Artykuł 68

Procedura

1. Europejska Rada Ochrony Danych decyduje zwykłą większością głosów swoich członków, o ile niniejsze rozporządzenie nie przewiduje inaczej.

2. Europejska Rada Ochrony Danych przyjmuje swój regulamin wewnętrzny większością dwóch trzecich głosów swoich członków i ustala swoje zasady działania.

Artykuł 69

Przewodniczący

1. Europejska Rada Ochrony Danych wybiera zwykłą większością głosów spośród swoich członków przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących.

2. Kadencja przewodniczącego i wiceprzewodniczących trwa pięć lat i może zostać odnowiona jednokrotnie.

Artykuł 70

Zadania przewodniczącego

1. Przewodniczący ma następujące zadania:

   a) zwołuje posiedzenia Europejskiej Rady Ochrony Danych i sporządza porządek obrad;

   aa) notyfikuje głównemu organowi nadzorczemu i zainteresowanym organom nadzorczym decyzje przyjęte przez Europejską Radę Ochrony Danych na mocy art. 58a;

   b) zapewnia terminowe wykonanie zadań Europejskiej Rady Ochrony Danych, w szczególności w odniesieniu do mechanizmu spójności, o którym mowa w art. 57.

2. Europejska Rada Ochrony Danych określa w swoim regulaminie wewnętrznym podział zadań między przewodniczącego a wiceprzewodniczących.

Artykuł 71

Sekretariat

1. Europejska Rada Ochrony Danych ma sekretariat, zapewniany przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

1a. Sekretariat wykonuje swoje zadania wyłącznie pod kierunkiem przewodniczącego Europejskiej Rady Ochrony Danych.

1b. Personel Europejskiego Inspektora Ochrony Danych wykonujący zadania, które niniejsze rozporządzenie powierza Europejskiej Radzie Ochrony Danych, podlega oddzielnej hierarchii służbowej, innej niż personel wykonujący zadania powierzone Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych.

1c. W stosownym przypadku Europejska Rada Ochrony Danych i Europejski Inspektor Ochrony Danych opracowują i publikują protokół ustaleń, który służy wykonaniu niniejszego artykułu: określa warunki współpracy i ma zastosowanie do personelu Europejskiego Inspektora Ochrony Danych wykonującego zadania powierzone niniejszym rozporządzeniem Europejskiej Radzie Ochrony Danych.

2. Sekretariat zapewnia Europejskiej Radzie Ochrony Danych wsparcie analityczne, administracyjne i logistyczne.

3. Sekretariat odpowiada w szczególności za:

a) bieżącą działalność Europejskiej Rady Ochrony Danych;

b) komunikację między członkami Europejskiej Rady Ochrony Danych, jej przewodniczącym i Komisją oraz komunikację z innymi instytucjami i opinią publiczną;

c) stosowanie elektronicznych środków komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej;

d) tłumaczenie stosownych informacji;

e) przygotowywanie posiedzeń Europejskiej Rady Ochrony Danych oraz działania następcze;

f) przygotowywanie, redagowanie i publikowanie opinii, decyzji w sprawie rozstrzygnięcia sporów między organami nadzorczymi oraz innych tekstów przyjmowanych przez Europejską Radę Ochrony Danych.

Artykuł 72

Poufność

1. Dyskusje Europejskiej Rady Ochrony Danych są poufne, jeżeli taką konieczność stwierdzi Rada zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym.

2. Dostęp do dokumentów przedłożonych członkom Europejskiej Rady Ochrony Danych, ekspertom i przedstawicielom stron trzecich jest regulowany rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001.

3. (...)

ROZDZIAŁ VIII

ŚRODKI OCHRONY PRAWNEJ, ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRAWNA I SANKCJE

Artykuł 73

Prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego

1. Bez uszczerbku dla innych administracyjnych lub sądowych środków ochrony prawnej każdy podmiot danych ma prawo wnieść skargę do organu nadzorczego, w szczególności w państwie członkowskim swojego zwykłego pobytu, swojego miejsca pracy lub miejsca popełnienia domniemanego naruszenia, jeżeli sądzi, że przetwarzanie danych osobowych go dotyczących nie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. Organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, informuje skarżącego o postępach i efektach rozpatrywania skargi, w tym o możliwości skorzystania z sądowego środka ochrony prawnej na mocy art. 74.

Artykuł 74

Prawo do sądowego środka ochrony prawnej przeciwko organowi nadzorczemu

1. Bez uszczerbku dla innych administracyjnych lub pozasądowych środków ochrony prawnej każda osoba fizyczna lub prawna ma prawo do skutecznego sądowego środka ochrony prawnej przeciwko prawnie wiążącej decyzji organu nadzorczego jej dotyczącej.

2. Bez uszczerbku dla innych administracyjnych lub pozasądowych środków ochrony prawnej każdy podmiot danych ma prawo do skutecznego sądowego środka ochrony prawnej, jeżeli organ nadzorczy właściwy zgodnie z art. 51 i 51a nie rozpatrzył skargi lub nie poinformował podmiotu danych w terminie trzech miesięcy o postępach lub efektach rozpatrywania skargi wniesionej na mocy art. 73.

3. Postępowanie przeciwko organowi nadzorczemu zostaje wszczęte przed sądem państwa członkowskiego, w którym organ nadzorczy ma siedzibę.

3a. Jeżeli postępowanie zostało wszczęte przeciwko decyzji organu nadzorczego, którą poprzedziła opinia lub decyzja Europejskiej Rady Ochrony Danych w ramach mechanizmu spójności, organ nadzorczy przekazuje sądowi tę opinię lub decyzję.

4. (...)

5. (...)

Artykuł 75

Prawo do skutecznego sądowego środka ochrony prawnej przeciwko administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu

1. Bez uszczerbku dla dostępnych administracyjnych lub pozasądowych środków ochrony prawnej, w tym prawa do wniesienia skargi do organu nadzorczego na mocy art. 73, każdy podmiot danych ma prawo do skutecznego sądowego środka ochrony prawnej, jeżeli sądzi, że prawa przysługujące mu na mocy niniejszego rozporządzenia zostały naruszone w wyniku przetwarzania jego danych osobowych niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem.

2. Postępowanie przeciwko administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu zostaje wszczęte przed sądem państwa członkowskiego, w którym administrator lub podmiot przetwarzający mają siedzibę. Ewentualnie postępowanie takie może zostać wszczęte przed sądem państwa członkowskiego, w którym podmiot danych ma miejsce zwykłego pobytu, chyba że administrator lub podmiot przetwarzający są organami publicznymi państwa członkowskiego wykonującymi swoje uprawnienia publiczne.

3. (...)

4. (...)

Artykuł 76

Reprezentowanie podmiotów danych

1. Podmiot danych ma prawo zlecić organowi, organizacji lub stowarzyszeniu – które zostały należycie ustanowione zgodnie z prawem państwa członkowskiego, nie mają charakteru zarobkowego, mają statutowo na celu interes publiczny i działają w dziedzinie ochrony praw i wolności podmiotów danych w związku z ochroną ich danych osobowych – wniesienie w jego imieniu skargi oraz skorzystanie w jego imieniu z praw, o których mowa w art. 73, 74 i 75, oraz skorzystanie w jego imieniu z prawa do odszkodowania, o którym mowa w art. 77, jeżeli przewiduje to prawo państwa członkowskiego.
2. Państwa członkowskie mogą ustanowić prawem, że organ, organizacja lub stowarzyszenie, o których mowa w ust. 1, mają – niezależnie od zlecenia otrzymanego od podmiotu danych – prawo w tym państwie członkowskim wnieść skargę do organu nadzorczego właściwego zgodnie z art. 73 oraz skorzystać z praw, o których mowa w art. 74 i 75, jeżeli uznają, że w wyniku przetwarzania danych osobowych niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem naruszone zostały prawa podmiotu danych.

3. (...)

4. (...)

5. (...)

Artykuł 76a

Zawieszenie postępowania

1. Jeżeli właściwy sąd państwa członkowskiego dowie się, że przed sądem w innym państwie członkowskim toczy się postępowanie w tej samej sprawie w odniesieniu do przetwarzania przez tego samego administratora lub ten sam podmiot przetwarzający, kontaktuje się z tym sądem w innym państwie członkowskim, aby potwierdzić istnienie takiego postępowania.

2. Jeżeli przed sądem w innym państwie członkowskim toczy się postępowanie w tej samej sprawie w odniesieniu do przetwarzania przez tego samego administratora lub ten sam podmiot przetwarzający, każdy właściwy sąd inny niż sąd, przed którym jako pierwszym wszczęto postępowanie, może zawiesić swoje postępowanie.

2a. Jeżeli postępowanie toczy się w pierwszej instancji, każdy sąd inny niż sąd, przed którym jako pierwszym wszczęto postępowanie, może także – na wniosek jednej ze stron – stwierdzić brak swojej jurysdykcji, jeżeli sąd, przed którym jako pierwszym wszczęto postępowanie, ma jurysdykcję względem przedmiotowych spraw, a jego prawo dopuszcza ich połączenie.

Artykuł 77

Prawo do odszkodowania i odpowiedzialność prawna

1. Każda osoba, która poniosła szkodę materialną lub niematerialną w wyniku naruszenia niniejszego rozporządzenia, ma prawo otrzymać od administratora lub podmiotu przetwarzającego odszkodowanie za poniesioną szkodę.

2. Każdy administrator uczestniczący w przetwarzaniu odpowiada prawnie za szkody spowodowane przetwarzaniem niezgodnym z niniejszym rozporządzeniem. Podmiot przetwarzający odpowiada prawnie za szkody spowodowane przetwarzaniem wyłącznie wtedy, gdy nie dopełnił obowiązków, które niniejsze rozporządzenie nakłada bezpośrednio na podmioty przetwarzające, lub gdy działał poza zgodnymi z prawem instrukcjami administratora lub wbrew tym instrukcjom.

3. Administrator lub podmiot przetwarzający zostają zwolnieni z odpowiedzialności prawnej, o której mowa w ust. 2, jeżeli udowodnią, że w żadnym razie nie ponoszą winy za zdarzenie, które doprowadziło do powstania szkody.

4. Jeżeli w tym samym przetwarzaniu uczestniczy więcej niż jeden administrator lub podmiot przetwarzający lub uczestniczą w nim i administrator, i podmiot przetwarzający i zgodnie z ust. 2 i 3 odpowiadają za jakąkolwiek szkodę spowodowaną przetwarzaniem, każdy z nich odpowiada prawnie za całą szkodę, tak by zapewnić podmiotowi danych faktyczne odszkodowanie.

5. Administrator lub podmiot przetwarzający, który zgodnie z ust. 4 wypłacił pełne odszkodowanie za wyrządzoną szkodę, ma prawo domagać się od pozostałych administratorów lub podmiotów przetwarzających, którzy uczestniczyli w tym samym przetwarzaniu, części odszkodowania odpowiadającej ich części odpowiedzialności za szkodę zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2.

6. Postępowanie sądowe dotyczące korzystania z prawa do odszkodowania jest wszczynane przed sądem właściwym na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 75 ust. 2.

Artykuł 78

Kary

(...)

Artykuł 79

Ogólne warunki nakładania grzywien administracyjnych

1a. Każdy organ nadzorczy zapewnia, by nakładanie grzywien administracyjnych na mocy niniejszego artykułu za naruszenia niniejszego rozporządzenia, o których mowa w ust. 3 (nowym), 3a (nowym) i 3aa (nowym) było w każdym indywidualnym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. (...)

2a. Grzywny administracyjne nakłada się, zależnie od okoliczności każdego indywidualnego przypadku, oprócz lub zamiast środków, o których mowa w art. 53 ust. 1b lit. a)–fa) i lit. h). Decydując, czy nałożyć grzywnę administracyjną, oraz ustalając jej kwotę, zwraca się w każdym indywidualnym przypadku należytą uwagę na:

a) charakter, wagę i czas trwania naruszenia w odniesieniu do charakteru, zakresu lub celu danego przetwarzania, liczbę poszkodowanych podmiotów danych oraz rozmiar poniesionej przez nie szkody;

b) umyślny lub lekkomyślny charakter naruszenia;

c) (...)

d) działania podjęte przez administratora lub podmiot przetwarzający w celu zminimalizowania szkody poniesionej przez podmioty danych;

e) stopień odpowiedzialności administratora lub podmiotu przetwarzającego z uwzględnieniem środków technicznych i organizacyjnych wdrożonych przez nich na mocy art. 23 i 30;

f) wszelkie odnośne wcześniejsze naruszenia ze strony administratora lub podmiotu przetwarzającego;

g) (nowy) stopień współpracy z organem nadzorczym w celu usunięcia naruszenia oraz złagodzenia jego ewentualnych negatywnych skutków;

ga) (nowy) kategorie danych osobowych, na które naruszenie wpłynęło;

h) sposób, w jaki organ nadzorczy dowiedział się o naruszeniu, w szczególności, czy i w jakim stopniu administrator lub podmiot przetwarzający zgłosili naruszenie;

i) jeżeli wobec zainteresowanego administratora lub podmiotu przetwarzającego zostały wcześniej orzeczone w tej samej sprawie środki, o których mowa w art. 53 ust. 1b – przestrzeganie tych środków;

j) stosowanie zatwierdzonych kodeksów postępowania na mocy art. 38 lub zatwierdzonych mechanizmów certyfikacji na mocy art. 39;

k) (...)

m) wszelkie inne obciążające lub łagodzące czynniki mające zastosowanie do okoliczności sprawy, takie jak osiągnięte korzyści finansowe lub uniknięte straty powodowane bezpośrednio lub pośrednio naruszeniem.

2b. Jeżeli administrator lub podmiot przetwarzający naruszają umyślnie lub lekkomyślnie w ramach tych samych lub powiązanych operacji przetwarzania kilka przepisów niniejszego rozporządzenia, całkowita kwota grzywny nie może przekroczyć kwoty za najpoważniejsze naruszenie.

3. (...)

3(nowy). Naruszenia następujących przepisów podlegają zgodnie z ust. 2a grzywnie administracyjnej sięgającej 10 000 000 EUR, a w przypadku przedsiębiorstwa – sięgającej 2 % jego całkowitego rocznego światowego obrotu z poprzedniego roku obrotowego (zastosowanie ma kwota wyższa):

a) obowiązku administratora i podmiotu przetwarzającego, o których mowa w art. 8, 10, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39 oraz 39a;

aa) obowiązki podmiotu certyfikującego, o których mowa w art. 39 oraz 39a;

ab) obowiązki podmiotu monitorującego, o których mowa w art. 38a ust. 4;

3a(nowy). Naruszenia następujących przepisów podlegają zgodnie z ust. 2a grzywnie administracyjnej sięgającej 20 000 000 EUR, a w przypadku przedsiębiorstwa – sięgającej 4 % jego całkowitego rocznego światowego obrotu z poprzedniego roku obrotowego (zastosowanie ma kwota wyższa):

a) podstawowe zasady przetwarzania, w tym warunki zgody, o których to zasadach i warunkach mowa w art. 5, 6, 7 oraz 9;

b) prawa podmiotu danych, o których mowa w art. 12–20;

ba) przekazywanie danych osobowych odbiorcy w państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej, o którym to przekazywaniu mowa w art. 40–44;

bb) wszelkie obowiązki wynikające z praw, które państwa członkowskie uchwaliły na podstawie rozdziału IX;

c) nieprzestrzeganie nakazu, tymczasowego lub ostatecznego ograniczenia przetwarzania lub zawieszenia przepływu danych orzeczonego przez organ nadzorczy na podstawie art. 53 ust. 1b lub niezapewnienie dostępu skutkujące naruszeniem art. 53 ust. 1.

3aa(nowy). Nieprzestrzeganie nakazu orzeczonego przez organ nadzorczy na podstawie art. 53 ust. 1b podlega na mocy ust. 2a grzywnie administracyjnej sięgającej 20 000 000 EUR, a w przypadku przedsiębiorstwa – sięgającej 4 % jego całkowitego rocznego światowego obrotu z poprzedniego roku obrotowego (zastosowanie ma kwota wyższa).

3b. Bez uszczerbku dla uprawnień korekcyjnych organu nadzorczego, o których mowa w ust. 53 ust. 1b, każde państwo członkowskie może ustalić prawem, czy i w jakim zakresie grzywny administracyjne można nakładać na organy i podmioty publiczne ustanowione w tym państwie członkowskim.

4. Korzystanie przez organ nadzorczy z uprawnień powierzonych mu na mocy niniejszego artykułu podlega odpowiednim gwarancjom proceduralnym zgodnym z prawem Unii i prawem państwa członkowskiego, w tym skutecznemu sądowemu środkowi ochrony prawnej i sprawiedliwości proceduralnej.

5. Jeżeli ustrój prawny państwa członkowskiego nie przewiduje grzywien administracyjnych, artykuł 79 można stosować w ten sposób, że grzywnę postuluje właściwy organ nadzorczy, a nakłada ją właściwy sąd krajowy, o ile zapewniona zostaje skuteczność tych rozwiązań prawnych i równoważność ich skutku względem grzywny administracyjnej nakładanej przez organ nadzorczy. Nakładane grzywny muszą być w każdym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Najpóźniej w terminie określonym w art. 91 ust. 2 takie państwo członkowskie zawiadamia Komisję o przedmiotowych przepisach prawa, a następnie niezwłocznie o wszelkich późniejszych aktach zmieniających lub odnośnych zmianach.

6. (...)

7. (...)

Artykuł 79b

Kary

1. Państwa członkowskie ustalają prawem kary za naruszenia niniejszego rozporządzenia, w szczególności za naruszenia niepodlegające grzywnom administracyjnym na mocy art. 79, oraz przedsiębiorą wszelkie środki niezbędne do ich wykonania. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. (...)

3. Najpóźniej w terminie określonym w art. 91 ust. 2 każde państwo członkowskie zawiadamia Komisję o swoich przepisach uchwalonych na mocy ust. 1, a następnie niezwłocznie o każdej kolejnej odnośnej zmianie.

ROZDZIAŁ IX
PRZEPISY DOTYCZĄCE SZCZEGÓLNYCH SYTUACJI ZWIĄZANYCH Z PRZETWARZANIEM DANYCH

Artykuł 80

Przetwarzanie danych osobowych a wolność wypowiedzi i informacji

1. Państwa członkowskie uchwalają przepisy pozwalające pogodzić prawo do ochrony danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia z prawem do wolności wypowiedzi i informacji, w tym do przetwarzania danych osobowych do celów dziennikarskich oraz do celów wypowiedzi akademickiej, artystycznej lub literackiej.

2. Dla przetwarzania danych osobowych do celów dziennikarskich lub do celów wypowiedzi akademickiej, artystycznej lub literackiej państwa członkowskie stanowią prawem wyjątki lub odstępstwa od przepisów rozdziału II (Zasady), rozdziału III (Prawa podmiotu danych), rozdziału IV (Administrator i podmiot przetwarzający), rozdziału V (Przekazywanie danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych), rozdziału VI (Niezależne organy nadzorcze), rozdziału VII (Współpraca i spójność) oraz rozdziału IX (Szczególne sytuacje związane z przetwarzaniem danych), jeżeli są one niezbędne, by pogodzić prawo do ochrony danych osobowych z wolnością wypowiedzi i informacji.

3. Każde państwo członkowskie zawiadamia Komisję o przepisach prawa, które uchwaliło na mocy ust. 2, a następnie niezwłocznie o wszelkich późniejszych aktach zmieniających lub odnośnych zmianach.

Artykuł 80a

Przetwarzanie danych osobowych a publiczny dostęp do dokumentów urzędowych

Dane osobowe zawarte w dokumentach urzędowych, które posiada organ lub podmiot publiczny lub podmiot prywatny w celu wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym, mogą zostać przez ten organ lub podmiot ujawnione zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlegają ten organ lub podmiot, po to by pogodzić publiczny dostęp do dokumentów urzędowych z prawem do ochrony danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 80aa

Przetwarzanie danych osobowych a ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego

(...)

Artykuł 80b

Przetwarzanie krajowego numeru identyfikacyjnego

Państwa członkowskie mogą dookreślić szczegółowe warunki przetwarzania krajowego numeru identyfikacyjnego lub innego identyfikatora o zasięgu ogólnym. W takim przypadku krajowego numeru identyfikacyjnego lub innego identyfikatora o zasięgu ogólnym używa się wyłącznie z zachowaniem odpowiednich gwarancji dla praw i wolności podmiotu danych, które przewiduje niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 81

Przetwarzanie danych osobowych do celów zdrowotnych

(...)

Artykuł 81a

Przetwarzanie danych genetycznych

(...)

Artykuł 82

Przetwarzanie w kontekście zatrudnienia

1. Państwa członkowskie mogą ustanowić prawem lub umowami zbiorowymi bardziej szczegółowe przepisy mające zapewnić ochronę praw i wolności w przypadku przetwarzania danych osobowych pracowników w kontekście zatrudnienia, w szczególności do celów rekrutacji, wykonania umowy o pracę, w tym wykonania obowiązków określonych prawem lub umowami zbiorowymi, zarządzania, planowania i organizacji pracy, równości i różnorodności w miejscu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony własności pracodawcy lub klienta oraz do celów indywidualnego lub zbiorowego wykonywania praw i korzystania ze świadczeń związanych z zatrudnieniem, a także do celów zakończenia stosunku pracy.

2. Wśród przepisów tych muszą znaleźć się odpowiednie szczegółowe środki gwarantujące podmiotowi danych poszanowanie jego godności ludzkiej, uzasadnionych interesów i praw podstawowych, zwłaszcza pod względem przejrzystości przetwarzania, przekazywania danych w ramach grupy przedsiębiorstw lub grupy firm oraz systemów monitorujących w miejscu pracy.

2a. Najpóźniej w terminie określonym w art. 91 ust. 2 każde państwo członkowskie zawiadamia Komisję o swoich przepisach uchwalonych na mocy ust. 1, a następnie niezwłocznie o każdej kolejnej odnośnej zmianie.

3. (...)

Artykuł 83

Gwarancje i odstępstwa mające zastosowanie do przetwarzania danych osobowych do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych

1. Przetwarzanie danych osobowych do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych podlega zgodnie z niniejszym rozporządzeniem odpowiednim gwarancjom dla praw i wolności podmiotu danych. Gwarancje te polegają na wdrożeniu środków technicznych i organizacyjnych zapewniających poszanowanie zasady minimalizacji danych. Środki te mogą też obejmować pseudonimizację danych, o ile pozwala ona realizować powyższe cele. Jeżeli cele te można zrealizować w drodze dalszego przetwarzania danych, które od początku albo już nie pozwalają zidentyfikować podmiotu danych, cele należy realizować tą drogą.

2. Na wypadek przetwarzania danych osobowych do celów badań naukowych i historycznych lub do celów statystycznych prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego mogą przewidzieć odstępstwa od praw, o których mowa w art. 15, 16, 17a i 19, z zastrzeżeniem warunków i gwarancji, o których mowa w ust. 1, jeżeli jest prawdopodobne, że prawa te uniemożliwią lub poważnie utrudnią realizację wspomnianych konkretnych celów, i jeżeli odstępstwa takie są konieczne do realizacji tych celów.

3. Na wypadek przetwarzania danych osobowych do celów archiwizacyjnych w interesie publicznym prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego mogą przewidzieć odstępstwa od praw, o których mowa w art. 15, 16, 17a, 17b, 18 i 19, z zastrzeżeniem warunków i gwarancji, o których mowa w ust. 1, jeżeli jest prawdopodobne, że prawa te uniemożliwią lub poważnie utrudnią realizację wspomnianych konkretnych celów, i jeżeli odstępstwa takie są konieczne do realizacji tych celów.

4. Jeżeli przetwarzanie, o którym mowa w ust. 2 i 3, służy równocześnie innemu celowi, wspomniane odstępstwa mają zastosowanie wyłącznie do przetwarzania do celów, o których mowa w tych ustępach.

Artykuł 84

Obowiązek dochowania tajemnicy

1. Państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy szczegółowe określające uprawnienia organów nadzorczych ustanowione w art. 53 ust. 1 lit. da) i db) wobec administratorów lub podmiotów przetwarzających, którzy podlegają – na mocy prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego lub przepisów ustanowionych przez właściwe organy krajowe – obowiązkowi dochowania tajemnicy służbowej lub innym równoważnym obowiązkom dochowania tajemnicy, jeżeli jest to niezbędne i proporcjonalne w celu pogodzenia prawa do ochrony danych osobowych z obowiązkiem dochowania tajemnicy. Przepisy te mają zastosowanie wyłącznie do danych osobowych, które administrator lub podmiot przetwarzający otrzymali lub pozyskali w ramach działania objętego tym obowiązkiem dochowania tajemnicy.

2. Najpóźniej w terminie określonym w art. 91 ust. 2 każde państwo członkowskie zawiadamia Komisję o swoich przepisach uchwalonych na mocy ust. 1, a następnie niezwłocznie o każdej kolejnej odnośnej zmianie.

Artykuł 85

Obowiązujące przepisy kościołów i stowarzyszeń religijnych o ochronie danych

1. Jeżeli w państwie członkowskim w momencie wejścia niniejszego rozporządzenia w życie kościoły i stowarzyszenia lub wspólnoty religijne stosują kompleksowe przepisy o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych, przepisy takie mogą być nadal stosowane, pod warunkiem że zostaną dostosowane do przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Kościoły i stowarzyszenia religijne, które stosują kompleksowe przepisy zgodnie z ust. 1, podlegają kontroli niezależnego organu nadzorczego, który może być organem specjalnym, z zastrzeżeniem że spełnia warunki ustanowione w rozdziale VI niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ X
AKTY DELEGOWANE I AKTY WYKONAWCZE

Artykuł 86

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych zostaje powierzone Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 12 ust. 4c i art. 39a ust. 7, zostaje powierzone Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

3. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 12. ust. 4c i art. 39a ust. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy uprawnienie do przyjmowania określonych w niej aktów delegowanych. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty na mocy art. 12 ust. 4c i art. 39a ust. 7 wchodzi w życie wyłącznie wtedy, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada w terminie trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia o nim nie wyrażą sprzeciwu lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten zostaje przedłużony o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 87

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

ROZDZIAŁ XI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 88

Uchylenie dyrektywy 95/46/WE

1. Dyrektywa 95/46/WE zostaje uchylona z dniem określonym w art. 91 ust. 2.

2. Odesłania do uchylonej dyrektywy należy interpretować jako odesłania do niniejszego rozporządzenia. Odesłania do Grupy Roboczej ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych, ustanowionej w art. 29 dyrektywy 95/46/WE, należy interpretować jako odesłania do Europejskiej Rady Ochrony Danych, ustanowionej niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 89

Stosunek do dyrektywy 2002/58/WE

Niniejsze rozporządzenie nie nakłada dodatkowych obowiązków na osoby fizyczne ani prawne co do przetwarzania danych osobowych w związku ze świadczeniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności w Unii w sprawach, w których podmioty te podlegają szczegółowym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie 2002/58/WE.

Artykuł 89b

Stosunek do uprzednio zawartych porozumień

Umowy międzynarodowe, które przewidują przekazywanie danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych i które zostały zawarte przez państwa członkowskie przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, i które są zgodne z prawem Unii mającym zastosowanie przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie, pozostają w mocy do czasu ich zmiany, zastąpienia lub uchylenia.

Artykuł 90

Ocena

1. Komisja regularnie przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z oceny i przeglądu niniejszego rozporządzenia.

2. W kontekście tych ocen Komisja analizuje w szczególności stosowanie i funkcjonowanie przepisów:

   a) rozdziału V „Przekazywanie danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych" ze szczególnym uwzględnieniem decyzji przyjętych na mocy art. 41 ust. 3 oraz decyzji przyjętych na podstawie art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE;

   b) rozdziału VII „Współpraca i spójność".

2a. Do celów, o których mowa w ust. 1, Komisja może poprosić państwa członkowskie i organy nadzorcze o informacje.

2b. Dokonując ocen i przeglądów, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja uwzględnia stanowiska i ustalenia Parlamentu Europejskiego, Rady oraz innych właściwych podmiotów i źródeł.

3. Pierwsze sprawozdanie zostaje przedłożone najpóźniej cztery lata po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie. Kolejne sprawozdania są przedkładane co cztery lata. Sprawozdania są podawane do wiadomości publicznej.

4. W razie potrzeby Komisja przedkłada odpowiednie wnioski służące zmianie niniejszego rozporządzenia, uwzględniając w szczególności rozwój technologii informacyjnych oraz postęp w społeczeństwie informacyjnym.

Artykuł 90a (nowy)

Przegląd innych aktów UE z dziedziny ochrony danych

Komisja przedkłada w stosownym przypadku wnioski ustawodawcze służące zmianie innych aktów prawnych UE z dziedziny ochrony danych osobowych, aby zapewnić jednolitą i spójną ochronę osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych. Dotyczy to zwłaszcza przepisów o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz o swobodnym przepływie danych osobowych.

Artykuł 91

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od dnia [*dwa lata od daty, o której mowa w ust. 1*].*****

**** Dz.U.: proszę wpisać datę***

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […]

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*